W.T.M.

R 635
387

Kopia rękopisu Muzycznego Sędziejowskiego
i uzdatnionego kopisty

R635
Warszawa
Dział 387

4.

BIBLIOTEKA NARODOWA
SEKCJA
IMPRINTA
S. MONIUSZKI

Akt pierwszy.

(Słowa te wypisane ręką Moniuszki)

Kal

Opera

Autogr. Nr. 24, 56, 183, 207, 209

Straszny Dwór

58 b)

I Oktawki
Teatr
Wielki
Petersburski
Repertuar
Nr 226
29/VI 1904 r.

Dopisano w 9ciu pojęciach: zakończenie Aktu 2go i kwartet wokalny
do czasu (Akt IV)

Kal

1

Wstępy te przejęte i zakończone
przez Stanisława Moniuszkę na
zasadzie wspólnego układu
i wspólnej pracy nad operą
i wspólnego studium.

Kal

BIBLIOTEKA TEATRÓW
№ 217
WARSZAWSKICH

Sc. 1.

Introdukcya.

Piano

ff ped.

Stefan.

Maciej

Zbigniew

Tenory

Chór.

Basy

BIBLIOTEKA TEATRÓW
№ 217
WARSZAWSKICH

Zbigniew

Więc gdy się roz-sta niem przed słoń-ca świ-ta-niem

Tenory

Chór. Kto żyw kto brat bierz

Basy

A że po-ra chto-dna wy-chyl-my ją do-dna

wdłoń pełną cza-rę

Sto lat! sto

lat niech trwa zdrowie na-sze

Do ko-ła gro-ma-dy niż nie-chaj chać o-wsi nie

Gdy ziema ro-bo-ty po-Bucimy na-miały

to

Znaczy

vi

Czasy nie wrócą pro-wadzi pan Bóg kto weźmie mój bo-ga-ty niech wra-ca do

Czyż zła to rzecz za-gro-da i

cha-ty, kto chce niech miecz prze-kuje na pług

Czyż zła to rzecz za-gro-da i pług

Zbigniew.

Cras w ta- gro- ży wra- cać

Ale na- wi- ~~ścia~~ bra- cia mili

Nie i- na- wiść

Pan Bóg Gdy- ~~żeby~~ Mil- ~~ość~~ lak- dzie- ~~ci~~ li

Fu- ry wyród- mar-

~~Bóg~~ ~~wie~~ ~~kto~~ ~~że~~ ~~to~~ ~~ty~~ ~~coś~~ ~~chwili~~

~~o~~ ~~tę~~ ~~twoją~~ ~~zaz~~

do- wych Pług

Sam ere- kla- ~~mu~~ wyznać- bre- ba Ow- ni- ludzie

~~mię~~ ~~nia~~ ~~wyłuż~~

~~Wiatr~~ ~~o~~ ~~by~~ ~~Dwóch~~

~~w~~ ~~dzieni~~ ~~bre~~ ~~ba~~ ~~pług~~ ~~za~~ ~~ręcza~~

On- ny świat Cichy- do- mek- czarna gleba Z bie- lo- nych

~~chy~~ ~~tem~~ ~~świat~~ ~~ba~~ ~~je~~ ~~dno~~ ~~go~~ ~~nie~~ ~~ma~~ ~~chleba~~ ~~Dru~~ ~~gi~~ ~~bro~~ ~~ni~~

wes- cen-

Sze reg Po- wi- taj- my- się- w- do- świe

~~pul~~ ~~i~~ ~~chat~~ ~~Do~~ ~~u~~ ~~dzia~~ ~~my~~ ~~na~~ ~~niej~~ ~~chat~~ ~~ki~~

No- we Ży- cie Za- czniem- wieść Bo- gdy z ziemi chleb nam rośnie Soc- i- jej na-

~~jak~~ ~~wa~~ ~~żne~~ ~~na~~ ~~oci~~ ~~wszy~~ ~~bój~~ ~~rzecz~~ ~~pod~~ ~~o~~ ~~bra~~ ~~tem~~ ~~Bo~~ ~~żej~~ ~~chat~~ ~~ki~~ ~~dzi~~ ~~wy~~ ~~ziem~~ ~~ty~~

le-zy na le-zy vreść
Tenori
przyjma pracy, cichej pracy
Chór Bajki
Wiec
zrob
me-rzy
go spu-da-rze
Będzie
o-rać
za-gon
zagon swój
cichej
swój
Jak
o-chocz
jak Bóg
Każe

pracy swój
tej pra-cy swój
ochocz jak Bóg Ka-że
przyjmuje
pra-cy swój
będzie o-rać za-gon swój
Jak Bóg Ka-że
tak
o-chocz
Bóg Każe

2a my twe

gdy we wie ~~wie~~ Bóg

jak karze Bóg, karze Bóg sam.

zago- my jak

gdy wie wie Bóg

gdy wie wie Bóg

mas wie wie Bóg

cres — cen — do

Więc gdy się roz sta- niem przed słońca świ ta- niem

kto żyw kto brat bież wdoń pet ng

A że po- ra chto dna wy- chyl my ją do dna

cza szą.

sto lat, sto lat niech trwa zdro wie

Idź niema to-by-ty po-mnie my na-mio-ty

Do to-ta gue-boj mię mi-ty chcia a wej mię bo zerar nie wtrey pro-wadzi sam

ma-rze.

Bóg kto wzię mię bo-ga-ty niech wra-ca do cha-ty

Bóg kto wzię mię bo-ga-ty niech wra-ca do cha-ty

Cyrj Ha to nocz za-gro-da i

Cyrj Ha to nocz za-gro-da i

kto chce niech mięcz pro-wadzi kogo na Sąg.

pług.

pług.

Stefan. Trzeba wsie w kłos rzłożyć żołnierze

Za miesł bez czapki nie kto czyć w ziet mu racz,

Bo też do domu ciągnie nad

zbia tem wra-ca my do-mo-wy prog Lecz za cho-ca my zbroje i ser-ce

Cno-li wej strasy po-mo-że pomo-że Bóg cnogli-wej strasy pomo-że

Bóg Leż pod nie-nie-ścią jui Głow nie pod-

Da-my to trudna rzecz Nieuiasta

zo-sta-niem o-ba wber-zen-nym sta-nie

w domu to gorzej niż nieco o tak!

Chór. Nieuiasta w domu to gorzej niż nieco Nieuiasta

di-mi-nu

Dotąd

Nieś nam swo-bo-da jak dotąd swieco Nieś ioy nie bu-rzy pi-

w domu to gorzej niż Nieś swo-bo-da dla nich swie-ci Jéj nie zburzy pi-

Swo-li swo-bo-dnym nieco) Nieck

16

Skli—wy tow — Mè dla nas bra—cè — kwi—le—nè — dzie—ci — Swary krewniaczo i

żal — wszyth stron — już nas kwi—le nie — nie wstrzymu dzie ci — bro ga kre wnia kow

Skli—wy tow — Mè dla nas bra—cè — kwi—le—nè — Swary

Dal wszyth stron — już nas kwi—le nie — nie wstrzymu dzie ci — bro ga kre wnia kow

la—ment zion — swa—ry kre wnych

la ment zion — kre wnia—kow — swa—ry — la ment — la ment zion.

swa—ry kre wnych i

la ment zion — nie po wstrzy ma nie — la ment — la ment zion.

17

zbigniew

Tyś gość wy rzekł panie bra cie! — to mi gto wa to mi plan! nè ma nè wiast wnaszej

rzeka

cha — cie

nè ma nè wiast wnaszej cha — cie wi — wat — semper

rzeka

wol — ny stan tak ví- wat sem jer wol — ny stan ví-vat wol ny

All^o moderato.

Boy wa-ne pić zdro-wie szczy ili — wi mę — żo — wie, hej! hej! Daj nam daj

rit.

stan.

rit.

nam tu mie Du dzban! Miech ży — ją pod — da — ni! ja nie — chcę mieć pa — ni ja stu — ga ja pan! ja

stu — ga ja stu — ga ja pan

Nie chcę ja ni mieć, chcę zdrów żyć sam, i stu — ga, i pan.

Nie chcę ja ni

10

nie chcę ja ni mieć chcę zdrów żyć sam, jam i sła-ga on i pan.

mieć, chcę zdrów żyć sam, jam sła-ga on i pan. Nie chcę ja ni

Stefan.

Do boże do boże pa nie bra cie prze wy bor—ny ten mam plan, nie—ma

mieć, chcę zdrów żyć sam, on sła-ga on i pan.

nie wiast wna szej cha cie! Vivat semper wol ny stan

ri — — te — — nu — to

Do boże do boże! Słusznowid ma cie! prze wy bor ny ten mam plan Nie ma

nie wiast wna szej cha-cie Semper, semper, wol ny stan.

Semper Vivat semper wol ny stan.

prze wiast wna szej cha cie Semper Vivat semper wol ny stan.

Zbigniew

Bo kiż dy mię wia sta po do – ma ij sza sta mnie ośmak, ja ij źle ja

tak, a o – ma wipak... Ach bo – daj swo – bo – da! niht za – ru nie do – da,

co pragnę to mam bor je – stem

jak – by ptak

Bo daj to swo bo – da, ma co chcę a swo bo dny jak – by ptak

mam jako

Bodaj to swo – bo – da ma co chcę swo bo dny jak – by

Menuet

Stefan:

Do brze

bo daj to swo bo da ma co chcę a swo bo – dny jak by ptak

jako

ptaki

bo daj to swo bo – da, ma co chcę swo bo dny jak – by ptak

Do brze pranie bra cie! prze wy bor ny ten nasz plan, nie ma nie wiast wna szej cha cie! Vi vat sem per wol ny stan.

Do brze!

Stefan.

nie ma nie wiast wna szej cha cie sem per sem per wol ny stan

Zbigniew

vi — te — nu —

Vivat

Do brze! Stefan. Nasz na cie prze wy bor ny ten nasz plan nie ma nie wiast wna szej cha cie Vi vat sem per wol ny stan.

Moderato

Jan dem pa—

ni — cze czas wy ru szyć w dro gę wszystkiego to we, sia daj my na koń

(Wstrząc wagon)

Wnet i za wi — ta jak zmiat-ko waé no — gą. Stefan. Tak! wkrót — ce słoń-ce wy-

ka że zto-taj skro-ni. Maciej Że gnaj cież nam naj mil-si to wa rzy — sze

niech od was Bóg od da la wszelkie złe Wra-ca-my tam po-

Witaé chaty ci — rzą. Jak wola uj rodzica chce tak chce

że gnaj da nam ci — rzą gdzie wska że bo my tam znaj Dzie — my cię

Żegnaj-cież nam żegnaj-cież nam Niech od

gdzie wska że bo. znaj Dzie my cię gdzie wska waj

Bóg od-da-la wszyst-ko złe Stefan. Że gnaj cie nam naj mil-si to wa

bo my tam znaj Dzie my cię

14

28

Wra – ca my

rzy – sze mich od was Bóg od za – la wsrel kie zte.

Gdy przyj Dzie

tam po – wiąd chaty

Jak cień tak cień nadrzego oj – ca chce — ca chce

— pro – szu cią Dzie ci – sze gdzie wska że bo my tam znaj Dzie my ię

Wra – ca – my już

gdzie wska że bos

Cień oj – ca chce

znaj Dzie my ię

Wra – ca

gdzie wska

my

29

Jak cień oj – ca nasze – go chce

Maciej

Zbigniew

Chór

Tak

Tak

Tak

wola ich wo – dzica ich wo – dzi – ca

tak gdzie wska że bo my tam znaj Dzie my

tak cień na strzego oj – ca oj – ca

wola ich wo – dzi – ca ich wo – dzi – ca

Allegro animato

No – we ży – cie zaczniem wieść

Nowe życie zaczniem wieść

Gdy chleb nam

chce

chce

chce

Bo gdy zbiemi chleb nam

15

vi – ol.

Fol i jéj nale-zy oresc" Z jéj nale-zy od nas oresc"

Boże — my

Boże — my

Więc z żołnierzy gospodarze

bo dzie — my

O — cho — ro jak Bóg Każe Bo — dzie — my rać zagon swój

cichej pracy znoj

Boże — my

O — rać zagon swój O — cho — ro jak Bóg Ka — że bo — dzie — my

O — rać za — gon swój

*Idzi inne zako
ronie w Pa
Oth
to

Allegro.

№ 2.

Piano.

p Seherando

con

Marta.

Soprany

Alty.

Dziewczęta i chłopcy szczęśliwa czas żywa

Soprany

Ach! Ja ni Marto moia cie

szczęśliwe

Alty

boc i nam się wiodzi godzi

boc cię ta wość i nas bie rze

pani czo wie o wi

czy pa ni cze na si mło dzi

12/2

17

mi li — je go do mek o - ju - ścili

co wjo grze lnym dniu ro dzi ca — Dzi siaj pewno wró cą tu ?

Marta.

O brè hni ca nie prze - ni ca ! Wierz gdy mó wią sta rzy ! Ca - ta wiós ka o tem

/Krząta się dalej/

gwarzy. że wdzi ęcz nym wró cą dniu

O brè hni ca nie prze ni — ca Wierz cie kiedy mó wią

O brè hni ca nie prze ni

sta — rzy Ca ta wios ka o tem tyl - ko gwa rzy że dziś pierze wró cą

ca ! Wierz gdy mó wią sta rzy Ca - ta

Sopr. I^mo

Ca Ta wioska o tem tylko gwarzy że widzi się-rzym wró-cą Dniu żwi-ne li-śmy się zro—

Sopr. I.

Sopr. II.

bo-tą

Do mek-rzysty gdy-by zło to

Szczęśliwy!°

Szczęśliwy!°

A wka-caj — cież

żwi-ne li-śony się zro-bota

przystroj-ny i o grzany

alto

a wra caj cież mto że

mto-że pa—ny Do oj—cow skiéj swej się—dzi—by jest tu ziar—no

a wra caj cier mto że pa ny jest tu ziar no z czar nej ski by

pa ny Do oj cow skiéj swej się dzi by wska wrè ry-by, wle się

Marka.

Wró-cą tu Miarni-Ro-wi-cze

ry by a o wo ców pe-ten sad rzè mi wi-mieck na ob—

i o wo cow i o wo ców pe-ten sad nè

grzyby o wo cow pe-ten sad

wca – tej wio – sce tad Wró – cą tu Mieczni ko – wi – ce wca tej

li – cze wca – tej wio – sce da wny tad nie mi u smiech na o bli – cze wca tej

li – cze wca tej wio – sce da wny tad wca tej

wca tej wio – sce da wny tad wca tej

Grześ /wpadając/

Od miasteczka mi dac tu mam

wio – sce da wny tad

15

2

Już tu pięk ny pan o –

To pa ni cze pew no ria da

Martag

un poco più mosso

tu man

Trzy – szy kruj każ chleb i sól.

I. S. Chor alty

i lud zbie ra się gro ma dą

zbie ra gro –

lud zbie ra się

un poco più mosso

M.

ma

Da zbie ra gro ma – dą wró – tać pra – wo na – szyeh

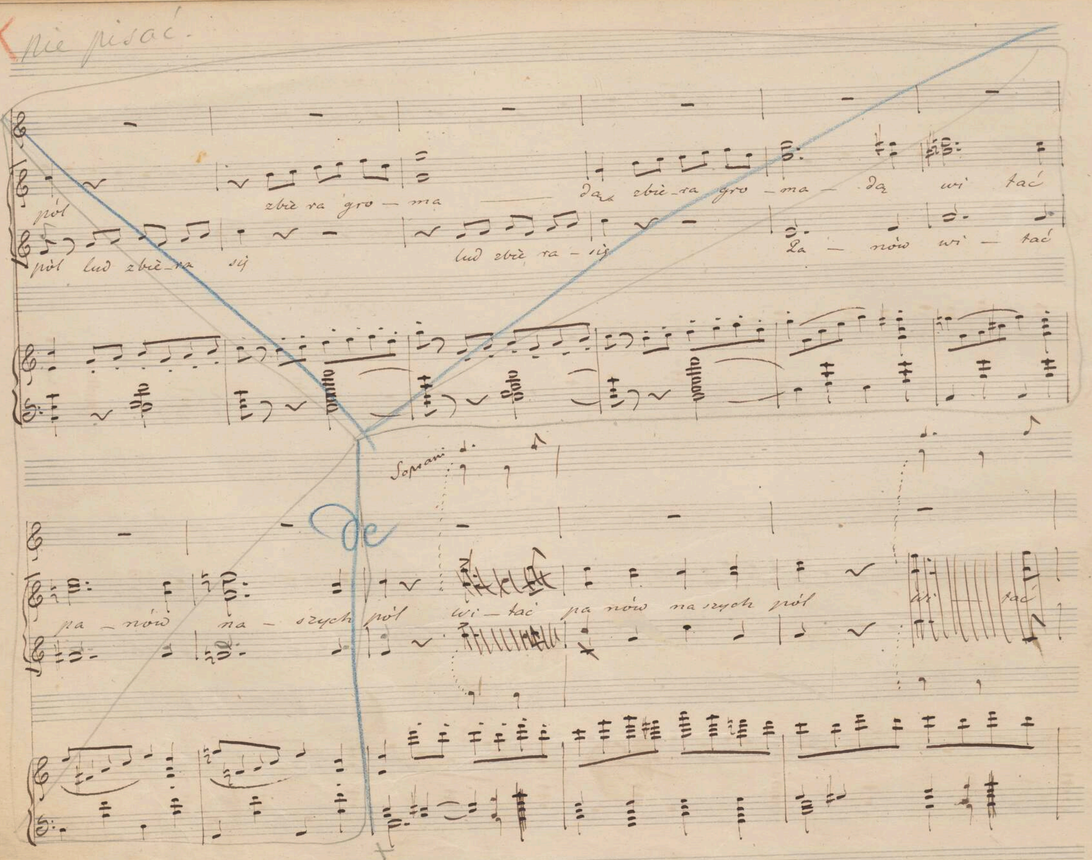
lud zbie ra się

Da – wo wró – tać

15½

20

nie pisać

pół
zbie ra gro — ma
da zbie ra gro — ma — da wi tać
pół lud zbie ra rij
lud zbie ra — rij
da — nów wi — tać
Soprani
pa — nów na — szych pół
lud wi — tać pa nów na szych pół

pa nów na szych pół

42a

Nr 3.

Andante.

43

Stefan

Maccipj

Zbigniew

Piano.

(z akomp)

Ci — chy dom ku wiekom dzrew, jak cie u — cacié brak wy

Mo drze wio — ku wiekom drew

O to czo ny ciekiem drew

mo wy

ci chy dom ku wiekiem zyjéty, o — to — czo ny wiy wy plot

bi je ser — ce, pto nie kiew, ci — chy o to czo — ny wiy wy plot

wspomnień skarbie

Con anima.

wi — taj

wi — taj skarbie wspomnień żyjéty, obrzecho ska — rycho cwiat. Niech że bydzie po chwa — lo — ny wiekki

wi

Con anima

22

wie ków

wie ków Chrystus Pan, co nas wiod'zod-le-głej tro-ny wpra oj-cow skich pro-gi ścian, wpra oj

wie ków

Tu nam za-

cow skich pro-gi ścian.

A

bły-ło ży cia za-ra nie, Mat-ka pa-cie-rza u-czy-ta nas.

Mat-ka pa-cie-rza u czy ta.

Stąd ją do nie bios za-bra-tes' pa nie, ja-ko a

Mat-ka pa cie-rza u czy ta was!

nas

23

Stefan:

nio_ta wol ne_go skarb

B.

Zbigniew,

Stąd pod cie nie_tej li py ko_na ry bie_gli smy słu chać o zie mi tej

Podaj cię_kawyż nad wiosła trześć

Tam u_ryt dziatwę

jak wo_za yo_ria_dać masz oj ciec sta_ry

Cném skarbi

o da_wnych era_

oko

wiek

dla_ciebie

Marcin,

czyn

Tu gdy pa ni_cze bie gli z kom na_ty gdzie sia no żę_ci wa li ta wroń.

C.

Marcin ich u_czyt hrze_sać wpal_ca_ty uczyt hrze_sać wpal_

do męztwu zabaw

ca_ty, do ka ra bel li za pra_wiać Stoń.

Ci chy Dom — ku wiekiem zgij — ty o to czo my wiy wy płat

Ci chy

D.

wspomnień Skarbie

Wi — taj

Wi — taj Skarbie wspomnień Surj ty stize cho Sta — ryeh cnot

Wi — taj

Con anima

Con anima

Niechże bę — dzie po chwa —

lo

lo — my wiè — ki wiekow Chrystus pan! co nas wiodł zod le — gtej stro — ny wpra oj' —

lo

cowskich pro — gi scian wpra oj cow skich pro — gi scian

ped. ped.

dimin.

25

Allegro.

Cóż po wiadasz Za nie

bra cie?

Bo bize nam bę dzie wjwa oj cow skiej cha cie u gra — wiać

W natu — rze wielbić bozki

Ali To — wać nasz wie mia czy

u gra wiać czar nej zić mi Tan wza jem ny gra cy trud

czar nej zić mi Tan wza jem nie dziełic gra cy trud

cud

dziwadoło dobrych

To — wać swój wie mia czy cud

tu rze wielbić Bozki cud

go byt ser dzca nie dbać wra do — ści, tros — kach u dziat

nich pil nie dbac wra —

wra do — ści tros — kach

trac.

Do - ści trwo - kach u dziaT brać i nie za le - żny za - cho - wać skon.

u dziaT brać

F.

Ba! i cze goż nam tu brak!

Nic nam tu, nic nie

Ma - cież bę - dzie gos po - dy - nią

poj - dzie wyjak Ma - cież bę - dzie gos po - dy - nią

Bę - dę czem mi roz ka —

Ma cież bę dzie po wieś ni - kiem

G

Ma cież bę - dzie i dra - fa - rzem

że cie

Ma - cież bę dzie i dra fa - rzem

bę - dę czem ra mi ze —

Ma - cież bę - dzie i kluc mi - kiem

Vami czem dy -

23

i pod cza szym, oj to to wto- ste wem

chce cie wto- mu graj wto mu tyl- ko graj

i pi wni czym i pod cza- szym wto

H.

w ci chym dworku na szym bez ka pry ich rzą dzie zmian.

ste wem w ci chym dworku na szym bo ku men ty bę dzie

vi- wat

vi- wat nie za le- żny stan vi- wat nie za le- żny stan.

raj vi- wat

J.

Lirewy

niech żyje nam niech żyje nie za- leż ny

Lirewy bor- nie mity pa nie Hasce vi wat

Lirewy mity pa nie bra ci

28

stań, nie!

nie ma nie ma nie ma nie ma nie wiast wina nej cha — cie

a ni ied — nej a ni piut a ni je — a ni piut a ni je —

Nie ma Niewiast

Nej Nej a ni ied nej Nej

a ni piut nie nie ma

a ni ied nej a ni piut a

Nie Ma Niewiast winy ch'an

K

do 75.

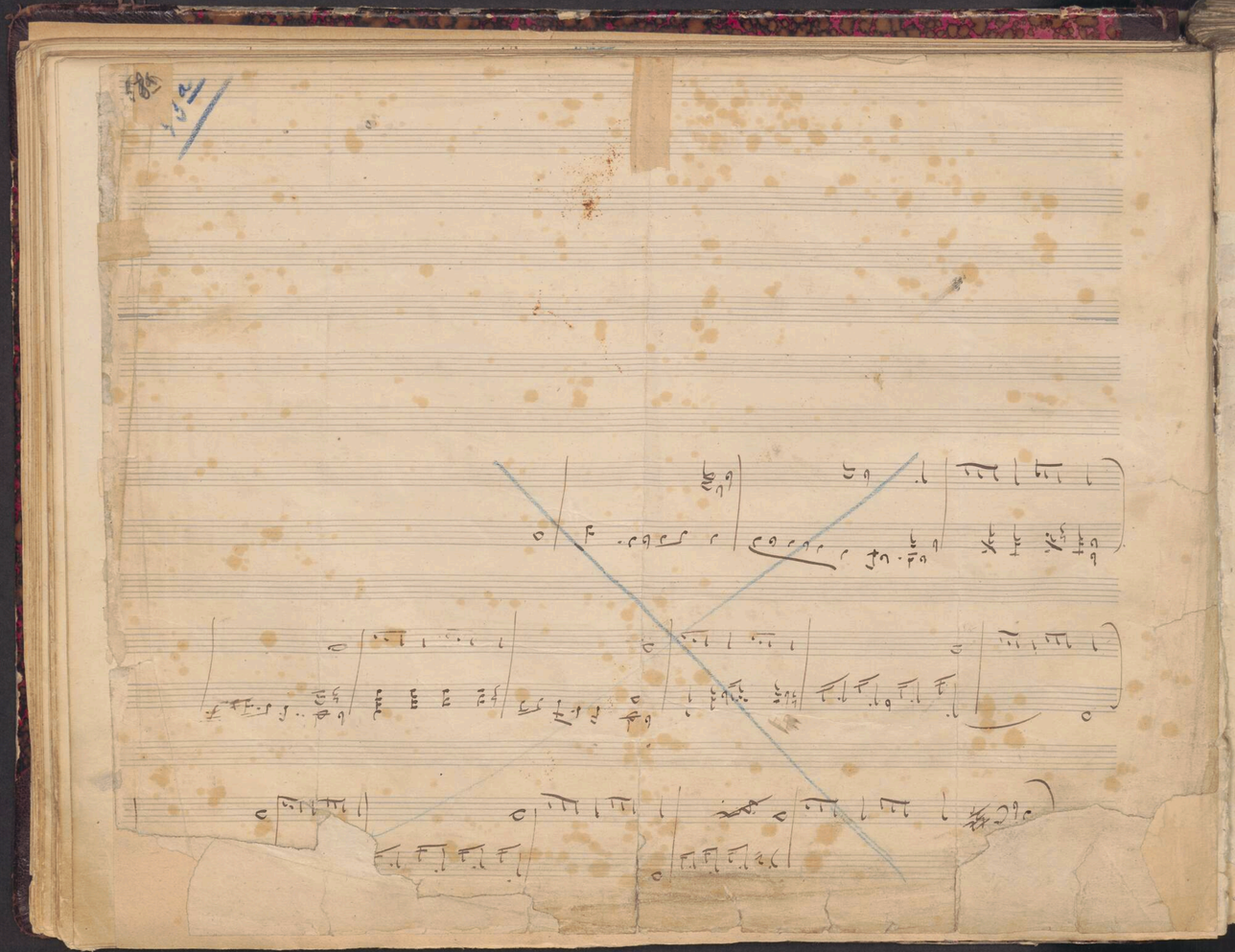
Lento

cl.

Klar.

de

M. 42 ½

57/59

Dyl śmi

Wi wiatr wol ny stem!

Na godzień za turkot

[biegnąc do okna]

Wi

Dnej a ni pust

Dnej a ni pust

Dnej a ni pust

[mówiąc]

Co?

Rot

Czwórka wyo rzer zwa wo

[mówiąc]

ka_sa...

Ja kaś pę_dzi tu ko_la ra... aj

[do Macieja]

Kto_ż to?

Cze go zes tak ro dze

30

mówiąc

O bóż to bie?

Grzes. (wpadając)

La przyjechani Grzesi'-ko-wa.

un poco più lento

Stefan

Co? Stryjenka

bo wko la się bi'z to-gto wa

mówiąc

zbladł?

Bia to gto wa!

un poco più lento

od Chodzge nalewo kwaśny?

Jak bys'zgadł

Nie ma nie wiadł nie ma wna szej cha cie

Tak stry jen-ka

Będzie Tad

Bę dzie

Tak stry jen-ka

Bę dzie

Tad.

Tad.

Tad.

92

No II. Tercet

Liano

mf

Czesnikowa.

Wi- tam was wi' tam was ko cha-ne dzie cis'ka! ura ca-cie wsie ura

91

ca — cie Do ci che go sie Zbi — ska, wra ca-cie wiec wra ca —

Do ci che-go sie Zbi ska Toż są-sie dzi w kaz dej do bie bę dą was wy dzierać

so bie bę dą ra dzi wam bez gra nic! bo gdzie brak chłopców, a dziew czą tek dość, ta-ki jak kaz dy

Stefan. Zbigniew.

zwas po ża da — ny gość Nie ste — ty! to się nie zda na nic Na nic stryje nieszko

Czesnikowa.

Tak tak to się nie zda na nic. To-też co.

Stefan.

Zbigniew na nic na nic

Droga! Na nic, na — nic.

tchu przy by-tam tu co tchu przy-by — tam tu, by zwie rzyć wam, by zwierzyć ja kie plany

72

64
62

Stefan

Na mi-

Stefan

mam ja kie pla ny mam Na nic e je sli pia ste Da sze i — czy — ni ta pij — kna plec Da wne

Cresc.

Na nic! na nic! na sze Du sze nie tak Ta two wna Dna wsiec! na mi

Na nic! na nic! na sze Du — sze nie Ta two wna Dna wsiec! na mi

Più lento

Stefan

Cr.

Tesne Serc Ka- tusze nas nie wskaże pięknа plec

Cresc.

wi zy skargam skruszy i za ska wię no wą siec Da — ne wi zy skar — gam

To me serc ka tu — sze nas nie wskaże pij kna plec nie wska — że nas pij kna

To me serc ka tu — sze nas nie wskaże pij kna plec nie wska że

65
63

Sz.

S.

Plec

scherzando.

wnet skargam skruszy skargam skruszy i za ska — wię no — wą siec

plec

nas.

na mi to — me serc ka

na mi to — me serc ka

scherzando.

a

Da wne wi zy skruszy A za ska wi no — wą siec

tu sze nie wska — że nas pij — kna plec nie wskaże pij — kna siec

tu sze nie wska że nas nie wska — że nas nie wska że pij — kna siec

83

Allegretto.

Czaś.

Ztej stro-ny po wi-sła dziew czął bez li-ku a każ-da prze my sła o ta dym chłop

cy — ku! lecz ztaj-nej przy czy-ny o chłop ców nie snadnie, że le-dwie dy-szy na

Transpozycja

Allegretto.

Czaśnikowa

Ztej stro- ny po wi- sła

dziew — czął bez li- ku a każ- da prze my sła o

ta — dym chłopczy — ku! lecz ztaj- ny przy- czy- ny o

68

chłop—ców inne smutnie że te—dwo na się—dem

je—den przy—pomnie

xtąd smu—ca się mat—hi zta—

h a g

je—mną na—dzie—ja bo ich tu—be kwia—thi za—

mo—thie sta—rze—ja Ztąd gdy się tu zja—wi

mło—dy ozy sta—ry ja—sie—dzi ta—ska—wi

nie – go we swary, Ma – tu – nie, Cio – fewski, Ij – co – wie, Mry – jowie, wiedą pło –

te – czki, aż mi – sza już wgło – wie. Nim pannie tu który wy – ja – wi za

pa – ty, nim skończy kon – ku – ry porwą wha – wa – ty. ad libi: A – le o – was próżna

trwo ga! Was, o – minie kolej ta!

Tutti

Bo Mry – jenka ztaski Bo – ga o bra – tanków szcze – rze

dła! O bra – tanków szczerze dła! o bra – tan kow

ad: kki:

Stwo- rze stwo- rze dba O was prá- żna trwo- ga was o

mi- nie ho- lej ta, bo Stry- jen ha o was stworze

dba / Forst /

S. p. Ojc. ite znami ite na Bo- ga. gdy o- mi- nie ho- lej ta po- no

K. p. Ojc. ite znami

(z fagotami)

A. dur

Stry- jé- nieczka dro- ga trwogy o- stwo dla nas ma

scherzando

Crescm

że Skier Star- bin

kowa, có- re- ozki dziwe chowa i dla- nich jé- dy- nie ta-

ta — rów dwie skrzy — nie! Tam cha — ta szla — chec — ka du — mą nie

dra — żni, tam pę — stem od dziecka wser — dez — ney przy — jaźni

Co — rocz — ka A —

gat — ka po — tul — na o — wieczka dwa — dzieścia dwa tat — ka, jak

a — niot dzie — weczka. ta two — ja ste — far — nie pe — wno zo —

stu — nie, i da — tam już sto — wo, mieć ją bra tan — kowa, A druga Bry

gidka dwadzieścia i ozwarty, buzia nie brzydka, no— se-rdek za—

darty, w tej miłości za— krzewiż dla cie-bie Zbi— gnie— wie, da— tam jej

sto— wo nie— ja bra— tan— kowa!

f. do jednego:

będziesz miał prze-słodzną żo—

p.

f. do drugiego:

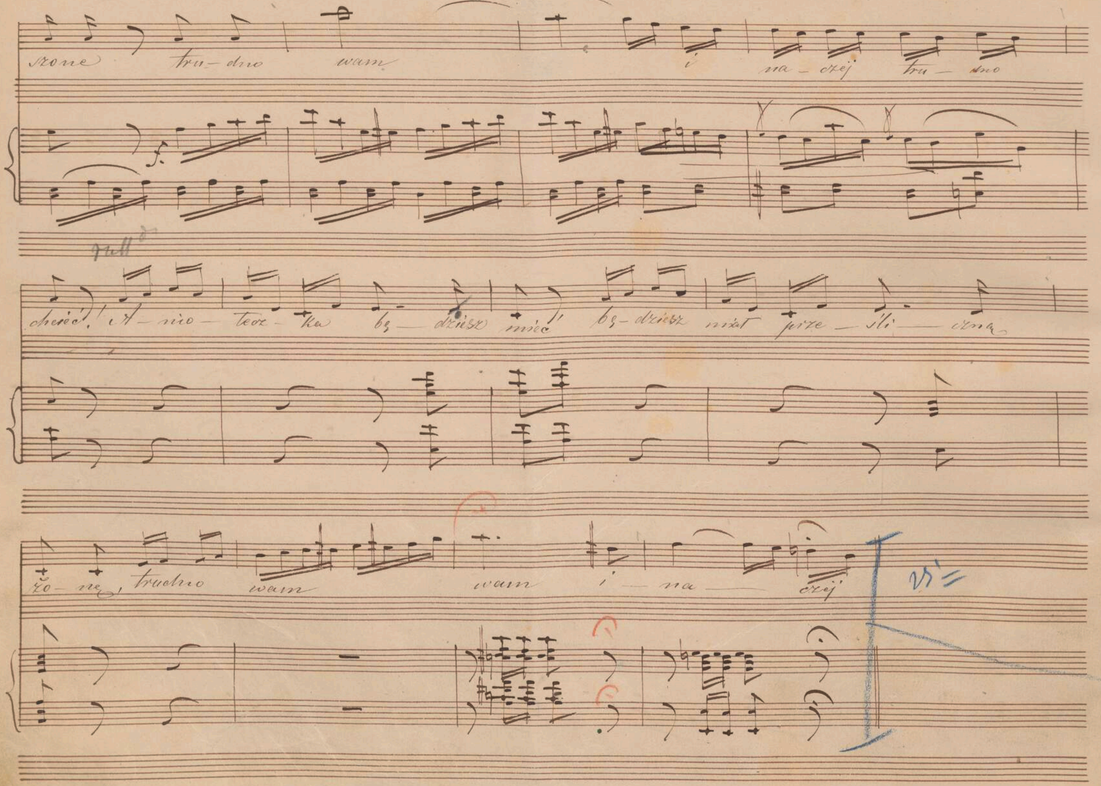
nę A-nio— lewka będziesz mieć. Da— tam słowo nie-wzru—

pizzicato:

szo— ne źródło wam i— na— czej chcieć. da— tam sło— wo nie— wzru—

arco

0278

WB. Poprawki nie są autografem

BIBLIOTEKA NARODOWA SEKCJA UDOSTĘPNIANIA MUZYKI

65.

Straszny dwór

66

teczki, Oj co wie, Stry- je wie pro wadzy pło teczki; ani mij sza ij wgło wie! Nim pannie tu który wy ja wi za-

pa-ty nim skończy kon ku-ry, ro-ze wa-ka- wa-ty. A le o was próżna trwo

ga! Was o-mi-nie ko lej ka! bo Stry-jen ka ztar ski Bo ga o bra-tan ków rzesze

Più All°

67

(o bra-tanków rzesze) Dba

Dba, bo Stry-jen ka ztar ski Boga o-bra-tan — — —

Cześć

o rzech dla nas ma.

Scherzando

Skier Skar bni ko wa Có – recz – ki dwie chowa i dla mich je dy – nie ta la – rów dwie –

skrzy – nie! Tam cha – ta szla chec – ka du – mą nie draźni, tam je stem od dzieć ka wsze –

Decz nej przy ja źni Có recz ka A gat ka po –

kal na o wieczka, dwa dzie ścia dwa lat ka jak a miał dzie wecz ka! ta dwo jąc Ale –

ja nie ze wno zos – ta – nie, i da – tam już sto wo mieć ją bez han – ko wą A dwa Boy –

42

gidka dwu dzie-ty i czwar-ty, twa-rzy-cka nie brzydka, no-se cre-ki za-dar-ty, wej mi-łość za krze-wiq dla-

cię bie Zbi- gnie-wie i jest dar-dam sło-wo mieć ja bra-tem- ko wa- [Do jednego] bę dzieć miał prze-li-cza-nę zo-

[Do drugiego] nę A nio-Tecz-ka bę dzieć mieć! Da Tam sło-wo nie wzru-szo-ne, tru dno

wam i na czej chcieć! Da Tam sło-wo nie wzru szo ne, tru dno wam i na czej tru dno

chcieć A nio-Tecz-ka bę dzieć mieć, bę dzieć miał prze-li-cza-nę zo nę tru dno wam i na czej

wam i na czej chcieć.

(Nie w tonie)

Recitati:

Zbigniew

Czes.

Ko cha ny! to ty Zbi niu mój!

Zły nowym affektem Stryjenneczko mi ta

Co lecz?

Składa my za tro skli wość kor ne dzi ki na me lecz... Lecz idź za

nad to twa do broć po ście szy ta za nad to po ście szy ta

[niemiecki]

My in ne ma my po sła nio

Cze:

Ste:

Zbi:

Co sły szę! in ne? Cie ka wam bar dzo czy je po chwalę

tak! in ne wcale!

wienie

U pra wiać

U pra wiać chcemy ży zny tam mi to wac nasz wieśniaczy lud. w ra

chcemy ży zny tam

Wza jem nie dziś lić pra cy trud o je go byt zrodzenie

44

Co co? nie że nic się

Do – ść troskach u dziat brać i nie — za – le — żny za cho wać stan.

Nie

Zbać... i nie za leż — ny za cho wać stan

Sza leń – stwa ist – ny płom.

nie! nie chce my żon

Nie chce my żem!

Chcieć nas żenić to ma-

Ja się (n. s.) nigdy nie o – żenię Kawalerem, Kawa –

rzenie – kdi tmarnować ser ca kwiat Ich zamiary wnet od – mienią, Każdy żo – ną pojmie

Chcieć tmarnować serca kwiat Ich zamiary wnet od – mie – nią Każdy żo – ną poj – mie

rzenia, nie poj – dziemy za niem wład Ja się nigdy nie o – że – nię, Ka – wa – lerem, Kawa –

Każ – dy Każ – dy

Ich zamiary wnet od

lerem by Nie brat by nie brat

le rem by nie brat

45

mieniż każdy że-ną pojmie rad. Każ-dy żonę pojmie rad!

ka-walerem będzie brat Kawale——rem brat

Kawalerem będzie brat

pój-mie każ-dy rad.

Kawa-lerem będzie brat

tak Kawalerem

Recitativo.

Zbigniew.

Najpierw się wiosna zajmiemy szczerze by wtarcie Bożej kwitła wrzeź dliwa potem się długi zewsząd od—

bierze, gdzie dzieci ze stoły nie co gro si-wa.. I nie po trze bna będzie pa-lestra boć tu do kota u orci wi

Arwte

a tempo.

Rezia: Czernikowa (przerażeniem przerywając)

ludzie. Potem za-je dziem po mroźnej grudzie do kali-no wa w sam dzień Sylwestra Do kali-no-wa?

Zbigniew (spokojnie) Czesnikowa. Stefan.

co? do pana na Mieczanika?... Sami?... Ho nieczynie! tam największy Sług Ja nie pozwolę! Skądże zakaz wy—

Lento

Czesnikowa. Stefan. Zbigniew Czesnikowa.

ni-ka? Sam te-go dworu nie bez pieczny prog. Jakto? Jakto? Ślijcie ko—go

Zbigniew

chcecie, a od tego Bóg u-chowa. Lecz Stryjenko! rozważ przecie rozważ tylko Stryjeczko wrakach Mieczników kali

no wa, przyjaciołem Ojca był. Więc po sy łać nie wy pa-da. Po dzie znim jak zbra tem

Stefan. Czesnikowa.

żyć. Mu sim je chać. Bia da! Bo że mój ko-chany! ja-ką ich o ca—lić

Zbigniew

ra-dą! Ach je-że-li tam po-jdą, na nic na nic moje pląsy! Stryjaneczko w Imie Boga! co ma znaczyć twoja

Czesnikowa

trwoga ? Co ma znaczyć ? Co ma – znaczyć ?... Bida !

Wejście Chóru.

№ 5. Finale.

Allegro agitato.

Czesnikowa

Bida

Grześ /w biegnąc/

da. Już że brata się gro mada A ha !

Czesnikowa /do siebie/

Piano

/ biegnąc do drzwi/

jeszcze spo sób mam ! Pój dź – cie ! pójdź – cie ta ! choć mi braknie tchu, w piersiach braknie tchu...

Czesnikowa

Marta po wiem co za grazia wam

Wa ni ja ni – cze

Elefan Co za gra za nam ? Co za gra zà nam

Grześ Co Co

Zbigniew Co Co

Maciej

Wojtek

Chór.

Tenory Co za gra zà nam ? Co za gra zà nam

Basy Co

8va

48

którym jak wła snym Synom czy czę... sko ro ma łej dzie... zi mowa do ba... jak by dla u

17

po ru... po ja dą.... prze pad — — —

na. jak go ja Da tak przepa Dną w Straszny dwo

pa Dną mo żeż to być

Grus pa Dną mo żeż to być.

Stef. necz ko u li tuj się

necz ko u li tuj się

że jak to być mo że?

pa Dną mo żeż to być.

że jak to być mo że

pa Dną mo żeż to być.

że jak to być mo że

18

rze

w Straszny dwo rze

Stef. zgi nąż zgi nąż

Stryję nec ko ach dla Bo ga! Stryję nec ko zli tuj się

Grus

w Straszny dwo rze

zgi nąż

ach Stryję nec ko ach dla Boga! Stryję nec ko zli tuj się

w Straszny dwo rze

zgi nąż zgi nąż

w Straszny dwo rze

zgi nąż

18

50

Dowiemiakow
tak tak! chcą rzucić was!
w straszny dworze
Dowiemiakow
Już chcą porzucić nas!
Skrz.
na próżno tworzy was!
Gr.
zginą w straszny dwo — rze
Dowiemiakow
Jak chcą porzucić was!
Dowiemiakow
na próżno tworzy was!
Dowiemiakow
My nie rzucimy was!
w straszny dworze
i chcą porzucić nas
zginą, w straszny dwo — rze
i chcą porzucić nas
19.
ff
ralent.

Più lento
Wśród szumu la — sów od wsi zda — le — ka gdzie o nocy — ptasz — ych pusz — czy tłow echoi, ką — dy szem —
Più lento
20.

rzą-cy po-tok prze-ciw-ka sto-i na wzgórzu po nu-rzy dwór.

sto-i na wzgórzu

po nu-rzy

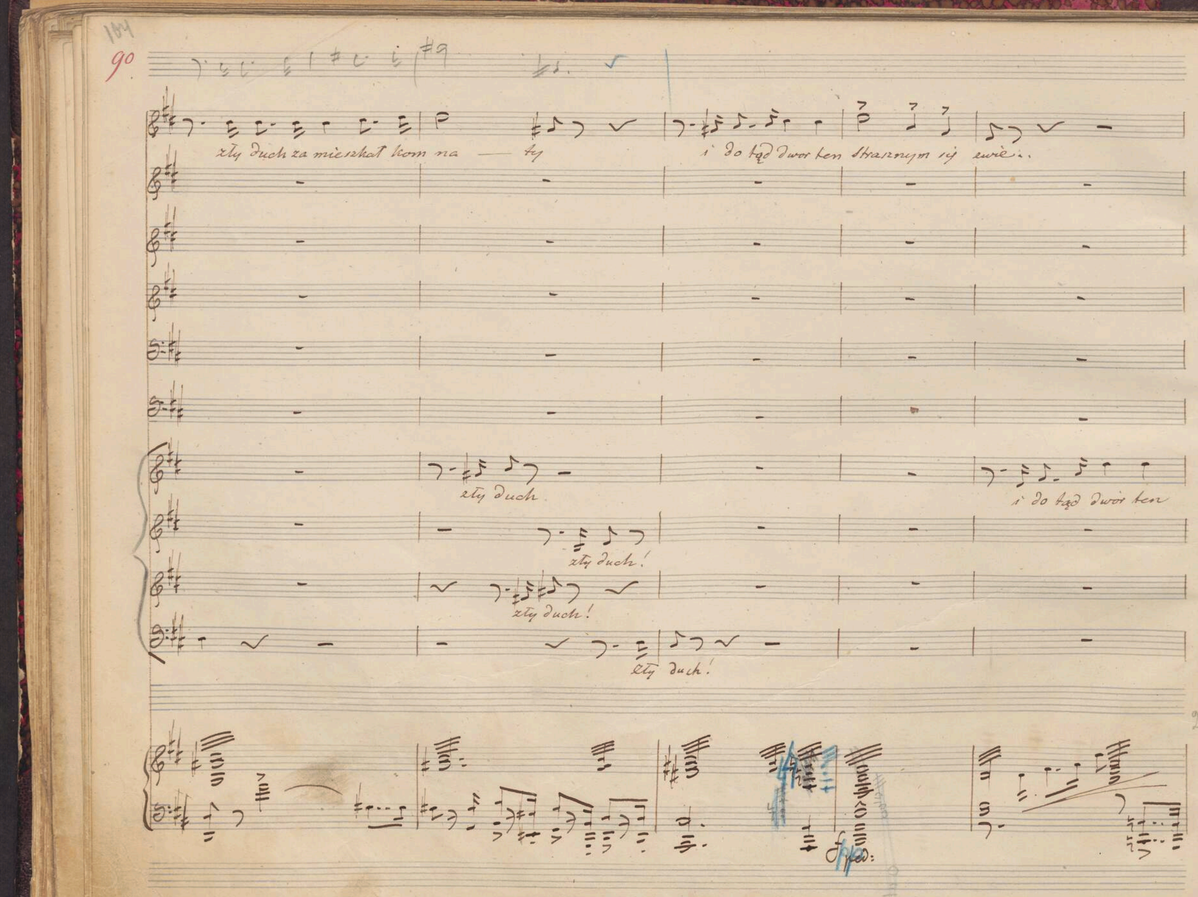
Na je-go pana co zie-mi przed la-by Bóg rzucił klą-twę prze-kleń-stwo swe

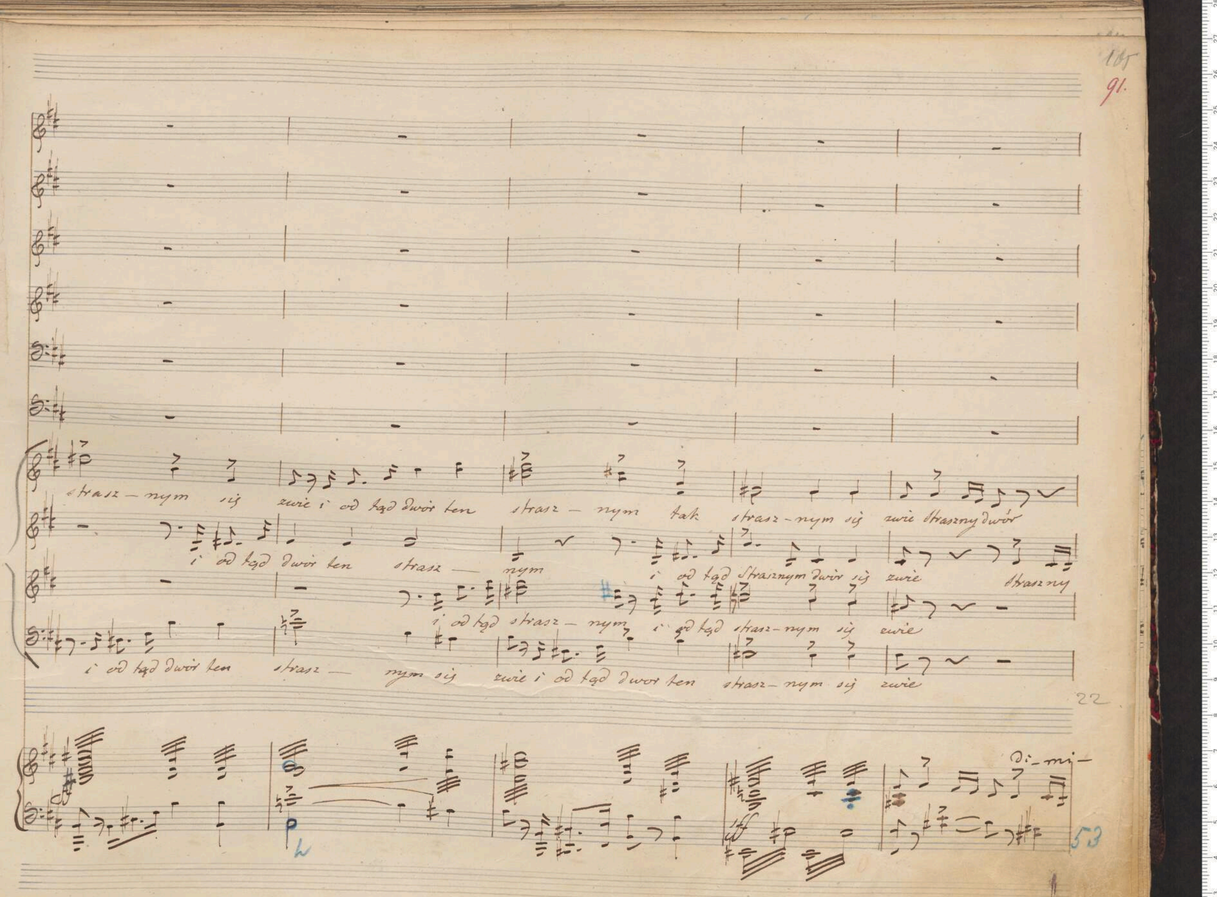
przekleństwo swe

Dwór.

przekleństwo

21.

164
90.
zły duch za mieszkał kom na — ty
i do tąd dwor ten straszn ym się zwie.
zły duch.
i do tąd dwór ten
zły duch!
zły duch!
zły duch!

165
91.
straszn — nym się zwie i od tąd dwór ten straszn — nym tak straszn-nym się zwie straszny dwór
i od tąd dwór ten straszn — nym i od tąd straszny dwór się zwie straszny
i od tąd straszn — nym i od tąd straszn-nym się zwie
i od tąd dwór ten straszn — nym się zwie i od tąd dwor ten straszn-nym się zwie
22
53

un Poco più Mosso

Co noc wnim | ją ki Dusz | ją ki Dusz | po ku

Co noc tam

Mac.

Co noc wnim | ją ki Dusz | co noc tam

Dwór.

Straszny Dwór.

pp.

Co noc wnim | ją ki Dusz | co noc tam

22½

un poco più Mosso

mu - en - do

ped.

tni — cze | trwożnych tam | przejmują | słuch | i to tam | tam je chać chcą wasi pa ni

trwożnych tam | ra żą słuch | i to tam | przejmując się | ach | i to pa

ach pà kiè ba śnie

ją ki Dusz | trwożnych tam | ra żą słuch | i to tam | ach | i to pa

przejmując się

26½

ach pà kiè baj

ją ki Dusz | trwożnych tam | ra żą słuch | i to tam | ach | i to pa

i to tam | ach | i to pa

trwożnych tam | ra żą słuch | i to tam | pach | i to pa

ją ki Dusz | trwożnych tam | ra żą słuch | i to tam | ach | i to pa

23

54

cze, wa si pa – ni' – cze, tam jch nie rzeczy cia wrè drè Duch tam jch wrè drè

ni' – cze chcę jè chać tam tam jch nie rzeczy cia wrè drè Duch tam

ją kè aè ka we ach to o ba wy płonne bta

ni' cze tam jè chać chcę

prè ją kè aè ka we ach to o ba wy płonne

ni' cze tam jè chać chcę

ni' cze chcę jè chać tam.

ni' cze chcę jè chać tam.

(z akomp.)

tam jch wrè drè tam

jch wrè drè tam wrè Drè jch tam nè rzeczy cia

he tylko ra żą ~~tylko~~ trwo – żny ra żą

tam jch

bta che tylko trwo żny Duch trwożny nè – żą

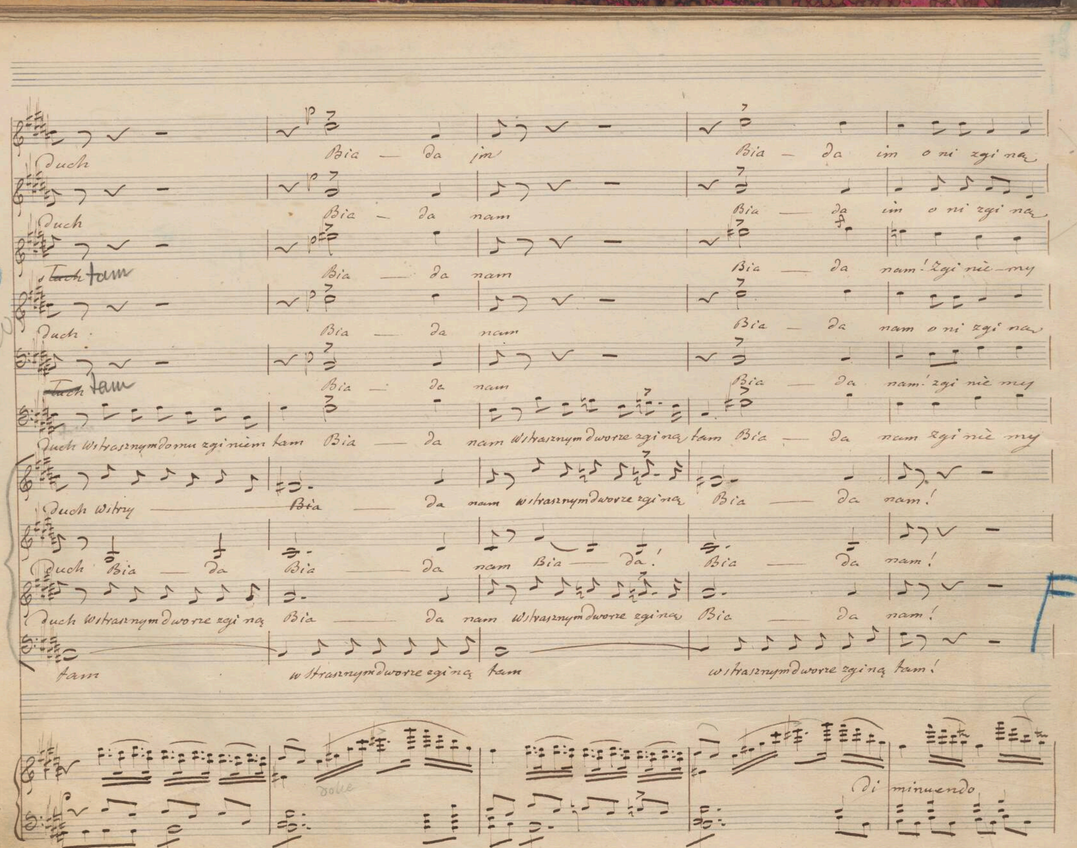
tam jch nie rzeczy cia wrè – drè

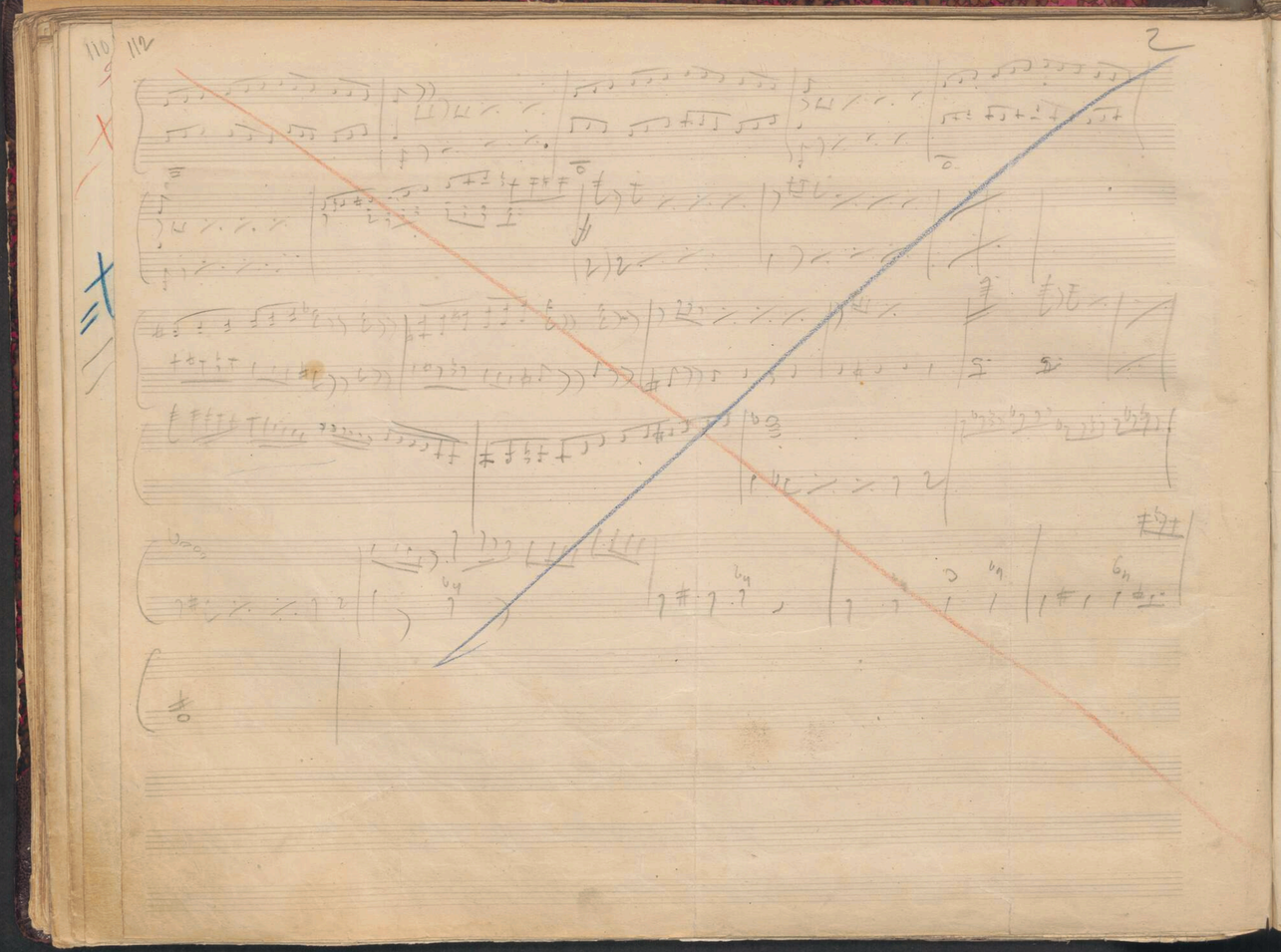
tam jch nie rzeczy cia prè Drè nie rzeczy cia

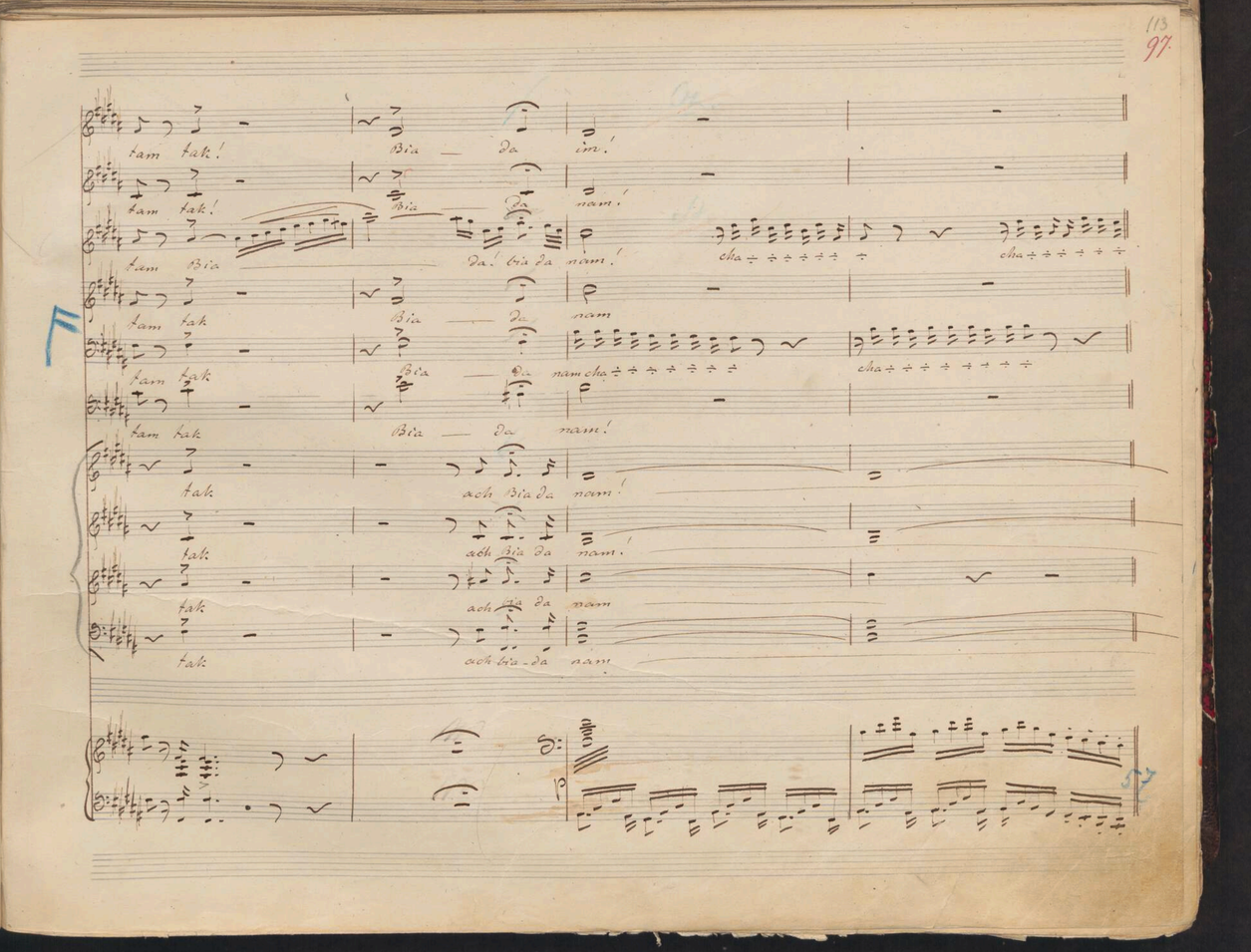
tam jch nie rzeczy cia wrè Drè

(z akomp.)

55

Bia — da im
Bia — da nam
Bia — da nam
Bia — da nam

tam tak!
Bia — da im!
tam tak!
Bia — da nam!
tam Bia
Da! bia da nam!
cha ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷
tam tak
Bia — da nam
tam tak
Bia — da nam cha ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷
cha ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷
tam tak
Bia — da nam!
tak
ach Bia da nam!
tak
ach Bia da nam!
tak
ach da nam
tak
ach bia-da nam

Allegro.

cha! cha ni wtroskli wości przez a dro nej mierze

Stryjem ku drodze Strach daremny bierze Czystamje Dziewy by po krzywdzie

58

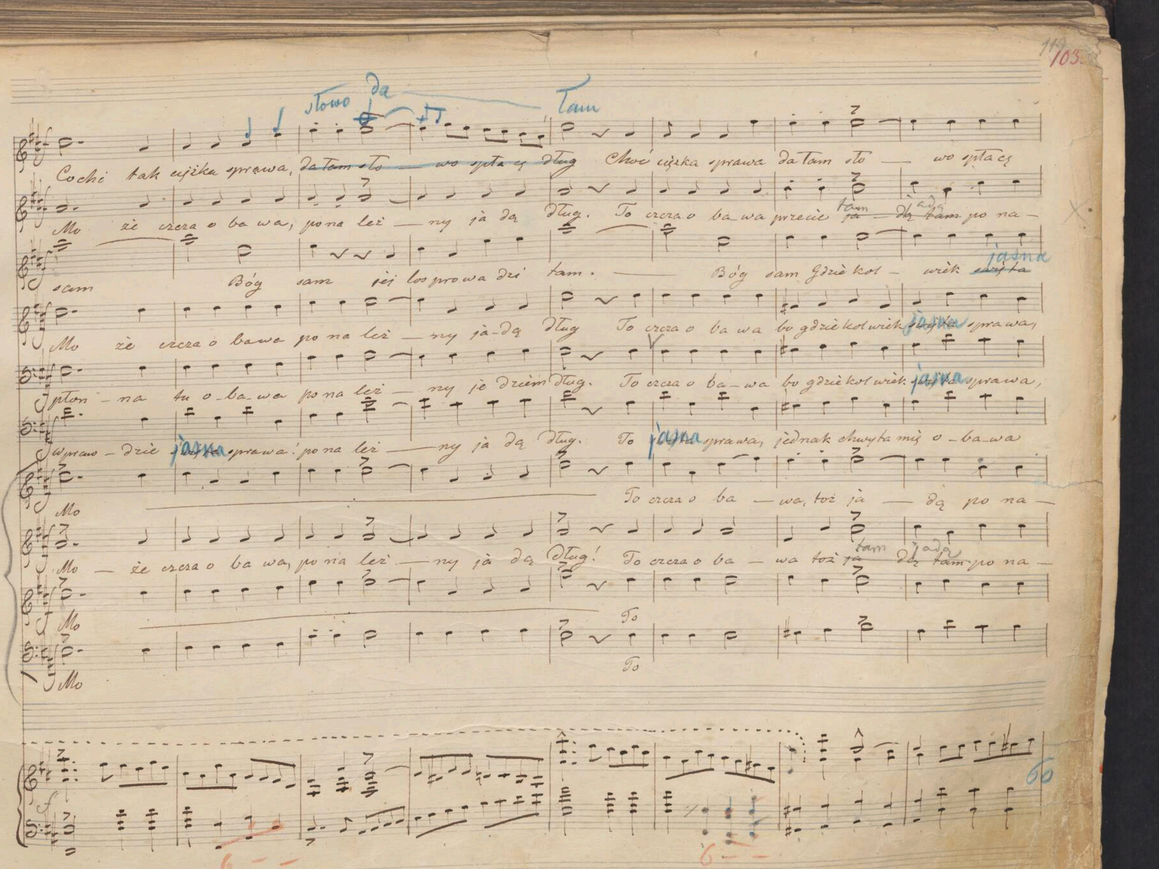
a tempo

ko go by wy drzeć co nam nie na le-ży! nie! nie! czyste ser ce wnas Ta cy się

a tempo dell'8va

tyl-ko o-ba-wiac mo gą któ rych Su mie nie zrzer mia-to od Skar Ale

116 100.
116
102
tak jasna wola
tu tej crera o bawa, po na leżny jè dziem Dług. Gdzie jak nasza dusza
yrawa tam jej los tam jej los yrawa dzi

103.
słowo
da
Tam
Cochi tak cijka yrawa, da tam to wo ysta cy Dług Chwi cijka yrawa da tam to wo ysta cy
że crera o ba wa, po na leż ny ją dą Dług. To crera o ba wa prze cie tam po da tam po na
Bóg sam jej los yrawa dzi tam. Bóg sam gdzie kol wiek jasna
że crera o bawe po na leż ny ją dą Dług To crera o ba wa bo gdzie kol wiek jasna yrawa,
na tu o ba wa po na leż ny jè dziem Dług. To crera o ba wa bo gdzie kol wiek jasna yrawa,
yrawa dzie jasna yrawa po na leż ny ją dą Dług. To jasna yrawa, jednak chwyta mię o ba wa
To crera o ba wa, toż ją dą po na
że crera o ba wa, po na leż ny ją dą Dług! To crera o ba wa toż ją da tam po na
To
To

Dług tak tak moj ojcze ty Dług tak tak moj ojcze ty Dług.

le-żiny ja — dą tam po na le-żiny prze — cie ja dą Dług.

sprawa ja — ja sprawa los jej sam pro wadzi Bóg.

bo gdzie kol wiek ja sprawa tam jej los pro wadzi Bóg

bo gdzie kol wiek ja sprawa tam jej los pro wadzi Bóg.

je dnak chwytą mię o ba wa wlen dia bel — — ski wstąpić próg.

leżny ja — dą po na

leżny ja — dą tam po na leżny prze — cie ja dą Dług. A gdzie kol wiek ja sprawa tam jej los pro wadzi

lei

lei

Scherzo.

pies wej od wich fryzyka zwawa murzy przelyc drzewny próg.

Może próżna tu o — bawa! po na leżny ja dzie Dług.

Ej da remna tu o — bawa po na leżny jedziem Dług.

Może próżna tu o — ja dą Dług.

Ej da remna tu o — jedziem Dług.

Je dnak chwytamy o ba wa wlen dia belski wstąpić próg

Bóg

Bo

Bóg

Bo gdzie kol wiek ja sprawa tam jej los pro wa dzi

Bóg

Bo

Schers

a

Dies wej od nich Szybka żiwa wa muszą prze być straszny próg.

Może próżna tu o ba wa po na le żiny ja dą Dług.

Ej da remna to o jędziem Dług.

Może próżna ja dą Dług.

Ej da remna to o jędziem Dług.

Jednak chwyte mnie o ba wa wben dia belski wita prze próg.

Ej da. cres

Ej da remna tu o ba wa, po gdzie kol wiek jestka ujrzy wa

Bóg.!

Ej da. cres

Ej

c

molto cresc endo

B

tak.! tak mu szą prze być straszny próg Bo straszny próg

tam los jéj los, jéj los pro wa — Dzi Bóg wrak po swój Dług.

tam nasz los, nasz los pro wa — Dzi Bóg wrak po nasz Dług

tam los jéj jéj los pro - wa — Dzi Bóg wrak po swój Dług.

tam los nasz nasz los pro - wa — Dzi Bóg wrak po nasz Dług.

bia Da, gdy po na le - żny tam chcą jé — chać Dług gdy pó swój Dług.

tam

tam los jéj los, jéj los pro - wa — Dzi Bóg. wrak po ten

tam

tam

ff

62

przebę - dzę tam ów straszny próg przebę - dzę tam

po ja - da tam wszak po swój Dług po ja - da tam

je dzie my tam wszak po swój Dług je dzie my tam

po ja - da tam wszak po swój Dług po ja da tam

je dzie my tam wszak po swój Dług je dzie my tam

po ja - da tam gdy po swój Dług po ja - da tam

Dług

Dług po ja - da tam wszak po swój Dług po - ja - da

Dług

Dług

ysta es Dług bo da — tam sto - wo. ysta es Dług

pra wy Dług to pra — wy Dług to crys ty Dług

pra wy Dług to pra — wy Dług to crys ty Dług

pra wy Dług to pra

pra wy Dług bo pra

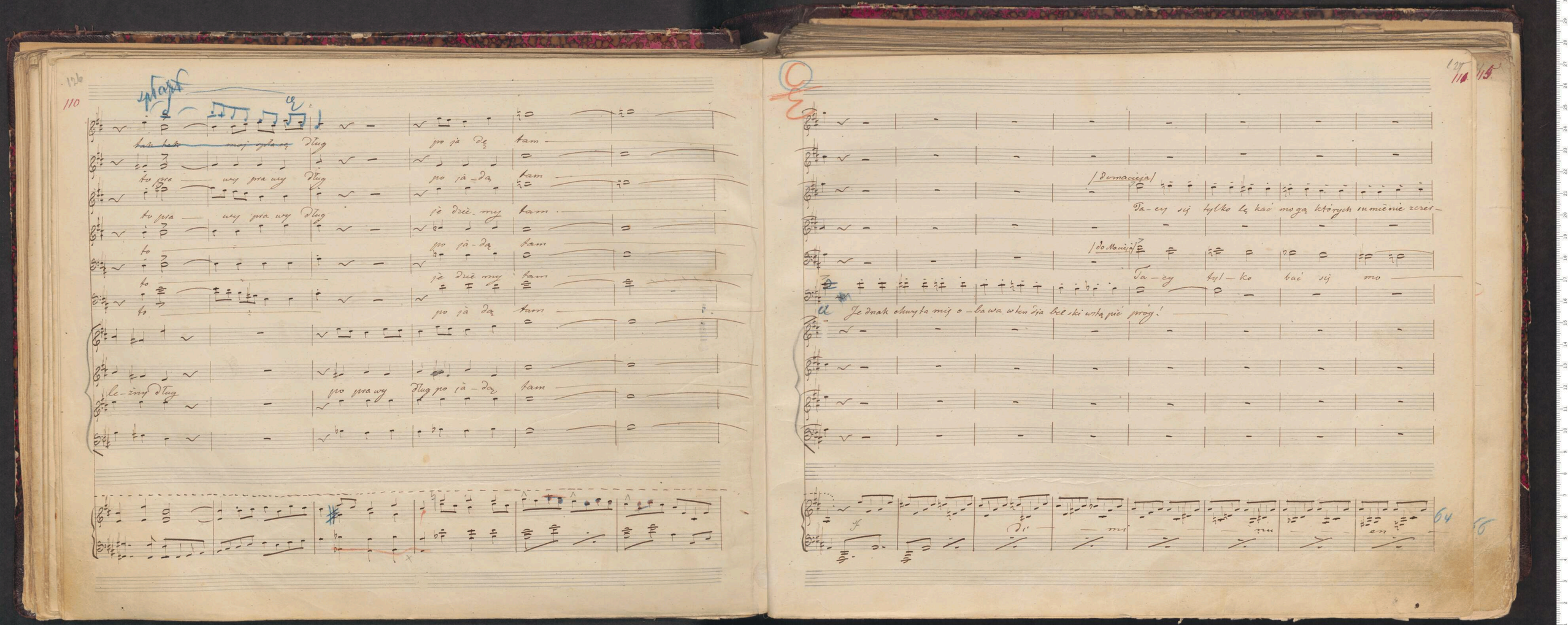
Dług w prawdzie to pra

tam Tak

tam hoć to na tę ny Dług Tak hoć to na

tam

tam

mayf
hasta hasta
mój cyfrowy
Dług
to pra wy pra wy
to pra wy pra wy
to
to
to
le-żny
po pà-dą tam
po pra wy
Dług po pà-dą tam
Domaciuja
Da-cy się tylko tych kać mogą których sumienie zeret-
do Mamiji
Da-cy tyl-ko bać się mo
Je dnak chwyta mię o-ba wa wken dja bel ski wstą pić próg!
Di-
mi
mu
em

mia_ To rozer-nia – To od skaz

gą któ rych su mię nie rozer nia To od skaz Nie ły— kaj sij, nie ły— kaj

Bo ta cy tyl ko bac sij mogą

Tak ta cy tyl ko bac sij mogą któ rych su mię nie rozer nia To od

Tak bo ta cy tyl — ko bac sij mo

Ta cy tyl-ko bac sij mo — gą

Bo

pier wej od nich szybka zwawa mu rze przez bydź okrutny

Ej Ba remma to o- ba wa prze ma leźny ja Ba

Ej

Ej

Ej

sij

Bo ram

Bo gdzie kolwiek ukryma wa bog jej Boż prze wa Dzi sam.

skaz

ga Bo

Bo

p Scherz

wróg
Szybka zwawa szybka żwawa muszą przez być Straszny
Ej Da-remna to o-ba-wa po na leż ny ja da
iż dziem
bo gdzie kolwiek jarka prawa tam jej los prowadzi Bóg
pierwej od nich szybka żwawa pierwej od nich muszą przez być
może próżna to o-ba-wa może próżna to o ba wa
los jej Bog prowadzi sam
bo gdzie kolwiek jarka prawa Bóg jej los prowadzi sam
Ej Bia
tam jej
scherz:

tam przy bę — dę tam przy bę — dę

bo gdzie kol wiek jadą sprawa tam jéj los sy Bóg prowa dzi sam jéj los wiè dzie sam jéj los wiè dzie

On sam! on sam! jéj los

bo gdzie kol wiek jadą sprawa tam jéj los sy Bóg prowa dzi sam jéj los wiè dzie sam jéj

Bóg wiè dzie sam Bóg wiè dzie Bóg wiè dzie

da! bia — da nam, Je dzę my wiè tam jè dziemy wię

jéj los wiè dzie sam jéj los wiè dzie

los pro — wa — dzi sam

Bóg gdzie kol wiek jadą sprawa tam jéj los sy Bóg prowa dzi sam jéj los wiè dzie sam jéj

tam jéj los jéj los pro — wa — dzi sam jéj

a gdzie — jéj

cen — do

IV

tam, musze przebyć straszny pięć, przez tam musze straszny przez

tam musze prze straszny przez straszny przez

sam jéj Bóg, tam jéj Bóg wiè dzie jéj los Bóg wiè dzie

sam jéj Bóg wiè dzie jéj los Bóg wiè dzie

pro — wa — dzi sam Bóg

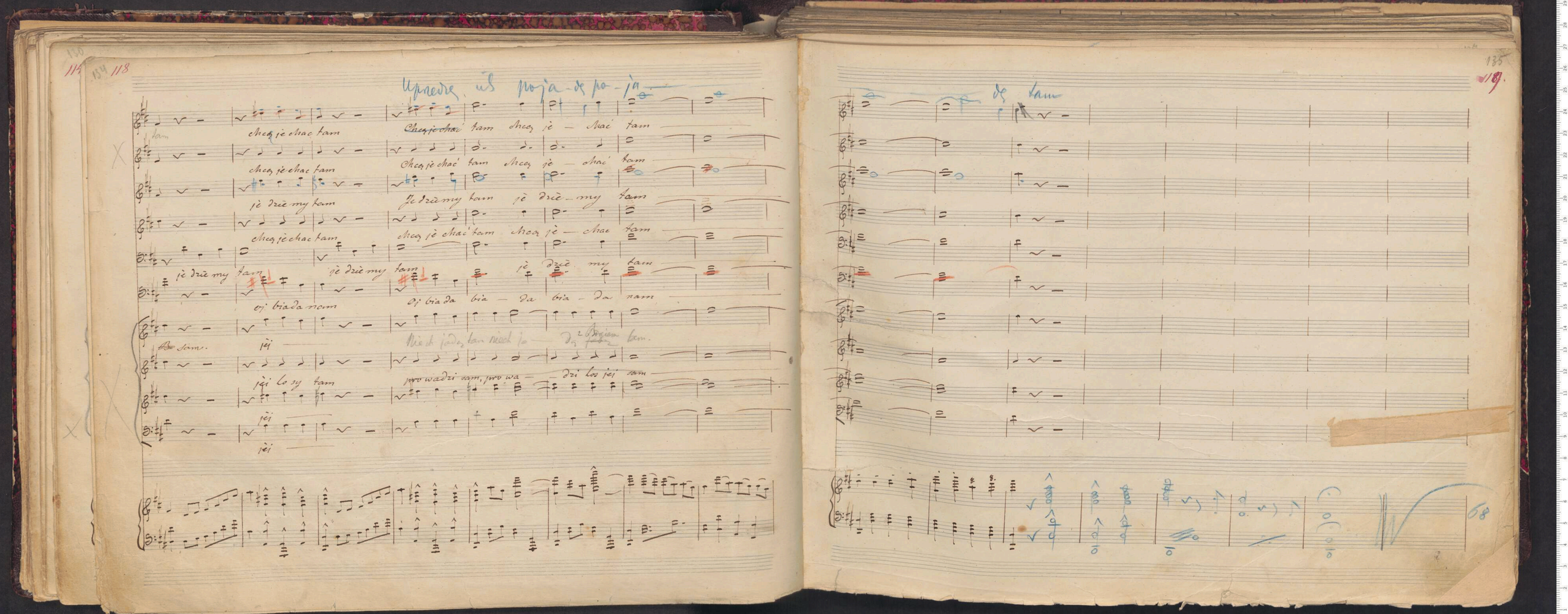
Bóg tam los — sy jéj prowadzi Bóg

sam

sam jasna

jéj losy sam prowadzi Bóg gdzie kolwiek sprawa, tam jéj losy sam prowadzi

pro — wa — dzi sam

Uprzedzi ich prośba za prośbą
chcesz jechać tam
Chcesz jechać tam chcesz jechać tam
chcesz jechać tam
Chcesz jechać tam chcesz jechać tam
jedziemy tam
Jedziemy tam jedziemy tam
chcesz jechać tam
chcesz jechać tam chcesz jechać tam
jedziemy tam
jedziemy tam
jedziemy tam
oj biada nam
Oj biada biada biada nam
Bo tam.
jej
Nie ma jadu tam niech ja
Do Bogiem tam.
jej losy tam
prowadzi tam, prowadzi los jej tam
jej
jej
de tam
135
119.
58

Popr. Text wchodzi,
Popr.
104.

Porównać g. ork.
~~64~~ ~~65~~ ~~66~~ ~~69~~ 69 ~~70~~ ~~74~~

~~62~~ Hef. 71
~~74~~ 95
~~74~~

Popr. Czes
62 66.

Stradzony Dwór

BIBLIOTEKA PUBLICZNA
SEKCJA
Depozyt
M. WARSZAWY

Akt 2gi.

Moniuszko

69

№ 6. Akt 2gi — Chor kobiet

Allegretto

Piano.

cres - cen - do

legatissimo.

Sopran 1:o

Chor

Zgłoś się gdy tek kwiaty ro sną mknie za cie niem cieg za tuj za tuj ho ża wio sno

kwiaty ro sną

za tuj wio sno

że cię tu li smieg. Za nim Nie bu ciej u ko rzy twoj ko bie rzec zroż My pod sło pu

Matki Bożej nasz to że my już za nim wio sen ne

my nasz

przyj dą da ry mno stwo mło dy par na bła wa tach tej o fia ry ser ce za mię nią dar, za

za nim wio sna mno stwo mło dy par na

mią nią ser ce za mię nią dar,

nim wio sen ne przyj dą da ry mno stwo mło dych

nim wio sen neprzyj dą da ry mno stwo mło dych

legatissimo.

par na bła wa tach tej o fia ry ser ce za mię nią dar

71

Solo Hanna i Jadwiga

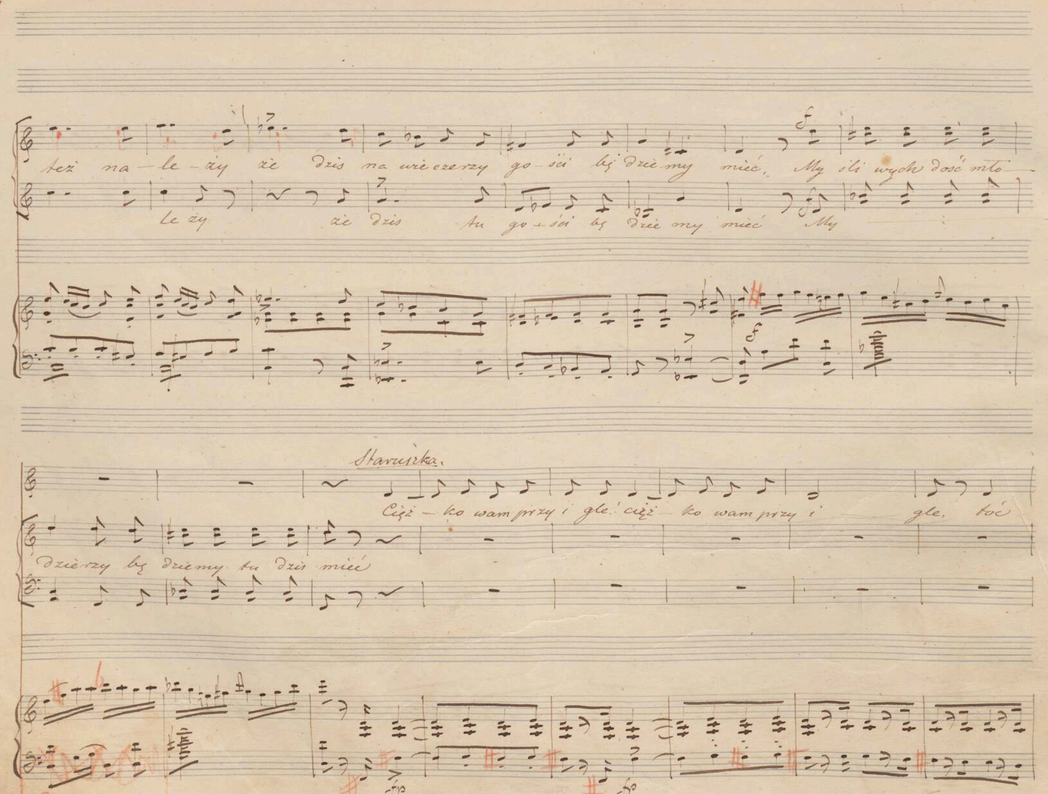
Wiesz co? wiesz co? nim go ści zwa bi zmrok, mam myśl... mam myśl... Wnuk ju tro No wy

rok. Wka kie go wdzię świ ta ba da ją dzie czy ka ją kie go pta szka czy ką, ser decz na ro

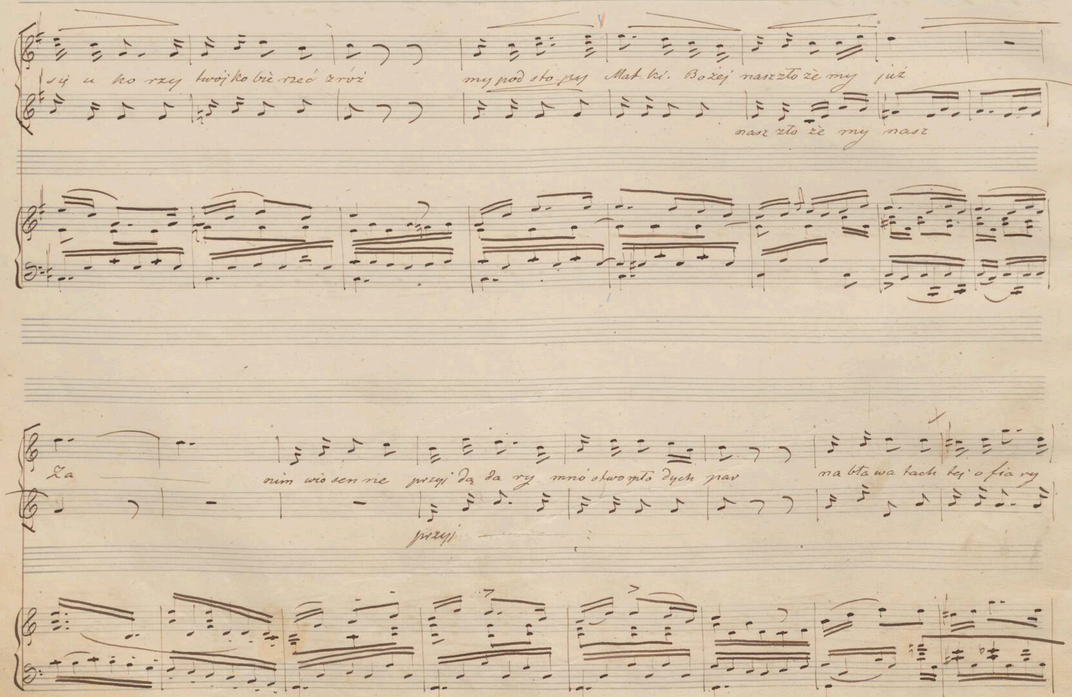
sieć.. Tutti

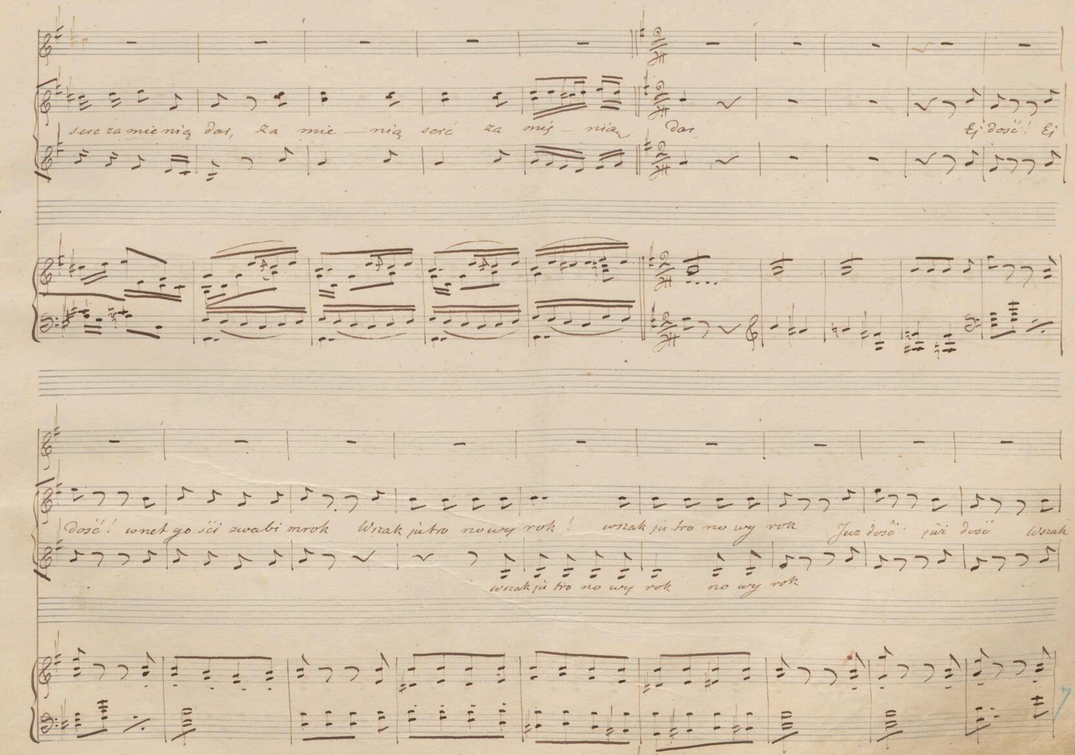
Już cras! Już cras! za chwilę za dnie zmrok! Niechnasz niechnasz znu żony spocznie wzrok Da mój kaf

72

też na — le — ży że dziś na uro — czy — sty go — ść u bóg dziś my mieć. My ale wyżej dość mło —
le — ży że dziś na go — ść u bóg dziś my mieć My
Starucha.
Cóż — ko wam przy — gle cóż ko wam przy — gle, toć
Dzie — ży bóg dziś my tu dziś mieć

jest cze ka — wał dnia. A le ko mu wzgo wie ti gle o ro bo — te a — dba
Sop. 1 Chór
Sop. 2 Alty
Pod i gdy tek
Kwiaty wos na mknie za dzie giem ścieg
Za tej za tej ho ża wis no za cię tu li mog
Za nim nie bę
kwiaty
za tej wio sno

się u ko rzy twój ko bie rzeć zrzuć
my pod sto pie Mat ki. Bożej nasz to że my już
nasz to że my nasz
Za
nim wio sen nie przyj dą da ry mnó stwo pło dych prac
na bła wa tach bo fia ry
przyj

serca za mie nią dat, za mie nią serc za mój nią, Dar Ej dość! Ej
Dość! wnet go ści zwabi mrok Wrak ju tro no wy rok! wrak ju tro no wy rok Już dość już dość wrak
wrak ju tro no wy rok no wy rok

jutro no wy-rok. Wta-kie-go wil-ję dwi-żta ba-da-ją Dziew-czę-ta ja-kie-go pta-szka

wta-kie-go wi-lij swoj-ta ba-da-ją Dziew-czę-ta kto

Starszka.

Cij-ko wam przy-i gle! cij-ko wam przy-i- gle! toć jest cze

-pe-ta ich sieć.

wpa-dnie wich sieć.

ka-wat Dnia! A le ko-mu wo-ło-wie ti-gle o ro-bo-te a ni- ba-

Chór Nim ukaz-ze-nie przy-ść da-ry mno-stwo-ta-dzych

Zmienić

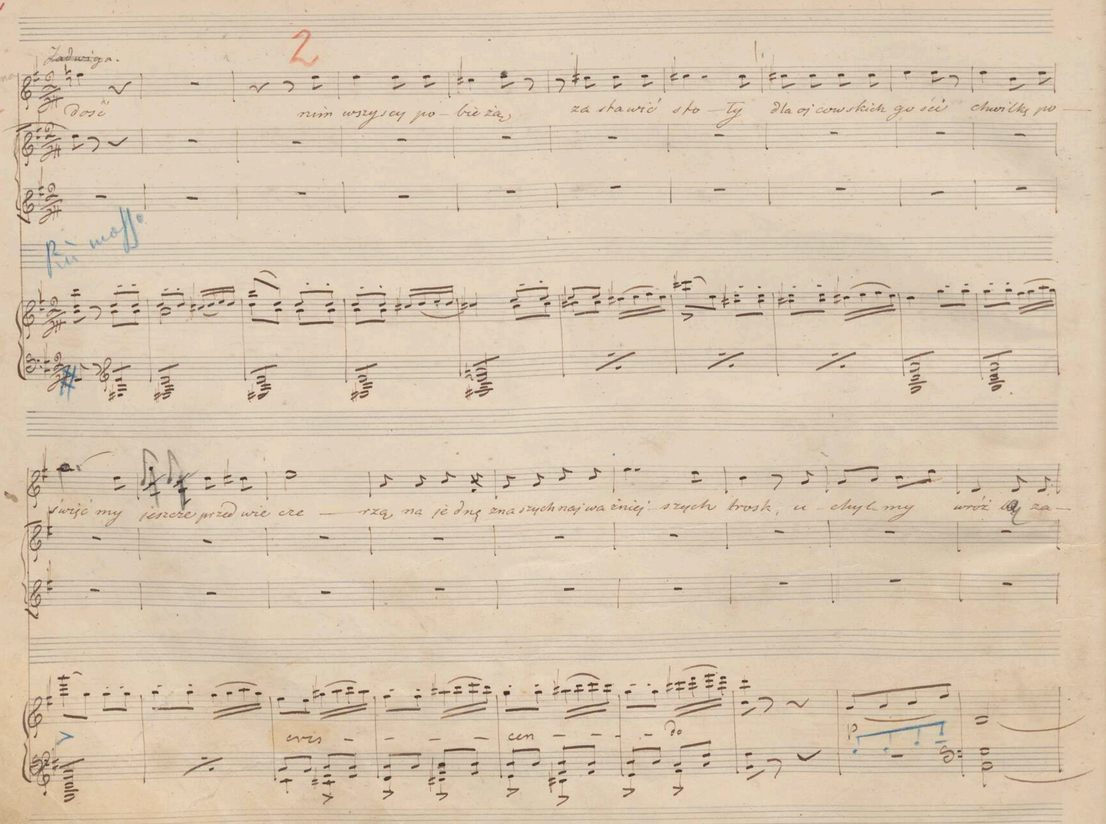
pas na-bła-wa-tach tej o-fia-ry tęcza-mie-nia dar

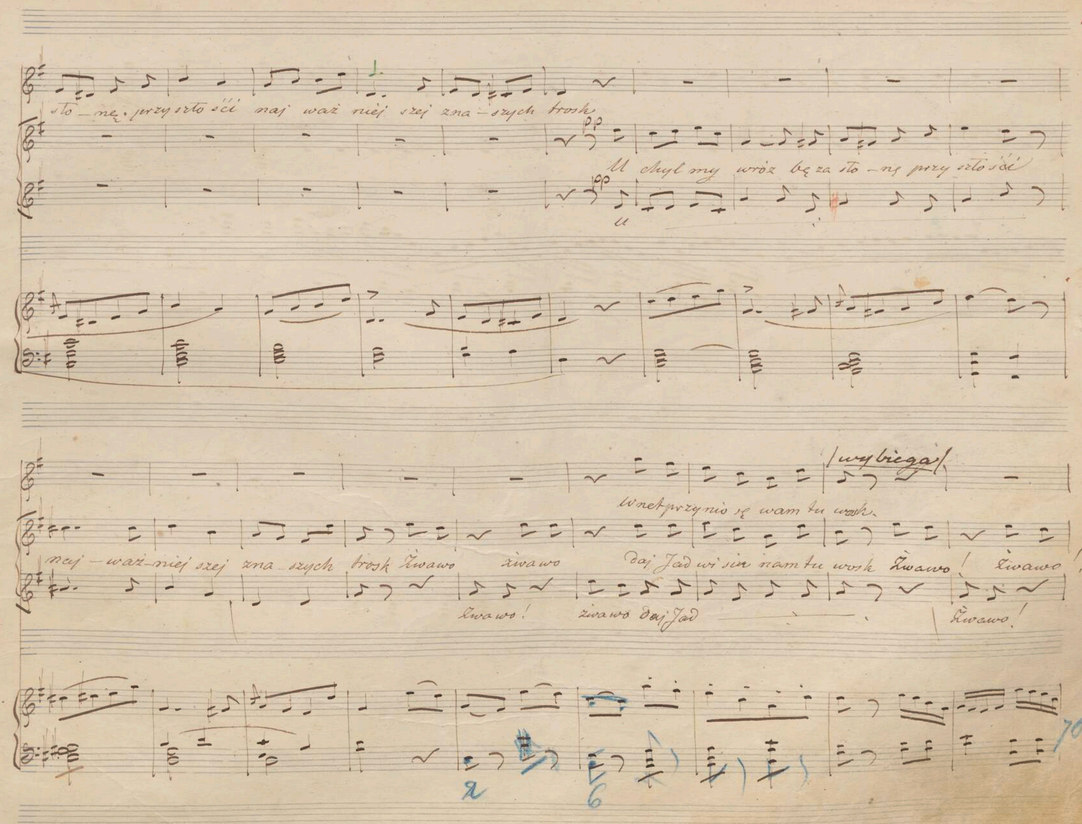
Tadwiga. Hanna

Ej

Ah

75

Zadumiga.
Rit molto
wrzy-sca po-bie-rza za-stawie sto-ty dla oj-cowskich go-sci chwiłky po-
wije my rencze przed wie-cze-rzą na-je-dną zna-szych naj-wa-żniej-szych trosk, u-chyl my wróż bą za-
wis
cen
do

to-nę, przy-sto-ści naj-waż-niej-szej zna-szych trosk,
u chyl my wróż bą za to-ny przy-sto-ści
wybrzegaj
Wnet przy-nio-sę wam tu wsko-
nej-waż-niej-szej zna-szych trosk żwawo żwawo
żwawo! żwawo daj Jad
daj Jad wi-sin nam tu wsko żwawo! żwawo!
żwawo!

Daj że daj że nam tu wosk U chyl my tu ta jem no ąg na szych trosk!

Żwawo Daj że

6

№ 7.

Andantino.

Dumka

Piano

Jadwiga.

1. Bież gnie Stu chać wlasy, knuje, drzew cze gdy by kwiat
Ju sto i Drzew cze nad stru mie niem wie rzy w stwór by cud

Zktó rej stro ny wiatr po wie je z tej przy bą drze swat.
Czo bną no żką zlerca drze niem mą ci krzy żat wód

Più mosso

Drzew ko rp ny skło nią li ści ki swe
wmętnej fa-li uj rzy wchwi li tej

z tej ze swa tem na rze-czo ny wkrótce zja wi się
ten zpe wno scią, wrok naj da-lej bż dzie mż żem jej

z tej ze swa tem wraz
ten zpe wno scią, wrok

wkrót ce zja wi się
bż dzie mż żem jej

na-rze czo ny na rze-czo-ny
ten zpe wno scią, wrok naj da-lej

wkrótce zja wi się
bż dzie mż żem jej

wkrót ce zja wi się
bż dzie mż żem jej

Recitativo.

a tempo

Recitz

a tempo!º

Cze-muż we mnie także trwoga przed wróż ba-mi tkwi? Wiem że przy-rzekłść wrę ku Bo-ga, jednak ter-ce

Przy? może grzech... może grzech... kto pra-wo ro-ści... czytać zkart czytać zkart ta-jemnych kart

78

156 140

un poco più lento

Lecz nie-win nej cie ka — wo — ści Bóg przeba czy żart tak nie win nej cie ka

più lento

wo — ści Bóg prze ba — czy żart.

allegro

141 157

№ 8 Duettino Hanna i Damazy.

Tempo di Menuetto. [Damazy] wnosząc za Hanną Salaleskę wódy] Damazy.

Gdzież po sta-wić to na —

Piano.

Hanna

Jadwiga. [wesoło.]

czy nie! Tu taj tu taj przy ko minie wosk to pnie je śpiesz pan śpiesz Damazy. Czy i

Hanna

Da — ni tak że wrozi by chcesz? Ja naj pierwsza

Damazy.

A-le na co bydzie

79

V. S.

158
142

rączki próżna praca, gdy bez wróżby prawda szczera że masz we mnie kawa le — rá. Wzak wtym

Do — mu od pót — ro — ku wzdy — cham póź — cze noc i dzień od świ — tu

arco — — cen — — do

Hanna.

ja ko cień

aż do zmro — — ku pło — ną, wzdycham wciąż przy tobie

alla 3

159
143

Più animato.

H.

D. Na — co wróżby! słow — ko jedno... a u — padną do twoich stóp! Jeżeli słowko tylko

wes cendo

Gdybym rzekła słów ko jed — no pa — nież — był — by u moich stóp

jed — no a u pa — dną do twoich stóp Lo cieszdu szą du szą bied — na

40

Lecz na próżno du szą biedną,

a za ty dzień bę dzie ślub

80

160
144

wia wizan ki cijzkich prób na próżno sta wi wcijzkie Szan ki prób.

Za ty dzień bę dzie ach za ty dzień bę dzie bę - dzie ślub.

Fanna.

Nim u wieńcz twe na - dzieje niech pan

diminuendo

pić nie o kimw szukа je śli zwoshu ię u - leje pańskiego [illegible] rat na

145

portar

szukа wie - dy miłość twą o - cenię zcijz kim co - wem zgodzę ię je śli każe przezna

cenie wermieszpo - sag mój i mnie, zcijzkim bo sem zgodzę ię o tak!

Ja każę ot — tą ja koż by to

wermiesz po sag. mój i mnie.

szukа spet - nie to — co pragnie mo je serce!

81

Ely! ~~po-ra-ko~~ ely ~~po-ra-ko~~! po każ że iż wła-la — ker — ce nie chaj o brar mo iej

Gdy o bra zu pani skiej twa — rzy na dla do wać bę dzie wrok

twa — rzy niech się ca ły zmie nij w wosk niech się wty-glu rar u sma-ży

colla voce (ww)

To bie rzeczście los na Da rzy ja

za koń-czenie moich trosk

roz poz ne rzy cie trosk a ja roz pwerznę smu tne rzy cie trosk

niech że się raz u — sma — ży za koń cze-nie mo-ich trosk

to-bie rzeczście los na Da — rzy a mnie bied — nej rzy cie trosk.

niech się wty glu raz u sma-ży za koń cze nie mo ich ~~trosk mojch~~ trosk.

mo-ich

Recitativo Ab: Sa:

148

Recitativo.

Miecznik

Piano.

Słiżnie! jak wi dzę Dziewczyna moje pomnąc że jutro jest Nowy

Rok pragną ij we drzeć w lo sów pod – wo je przeni knąc wróż bą przy szło ść

Jadwiga. /pieszcząc Ojca/

zmrok Lecz wy czaj ka że o prót – no – cy Cie ka wość wszystko u przedzić chcą

Miecanik /spostrzegając/

A Pan Da –

Damazy

ma zy! Ja do zyo – mo – cy

Miecznik /ze śmiechem/

Idjc i ja tak że przypa trze ij.

149

No 9.

Andantino.

Piano

p

pp

Hanna

Jadwiga

Już o – gień pło – nie ku na szej stro – nie pa – da ślę skry

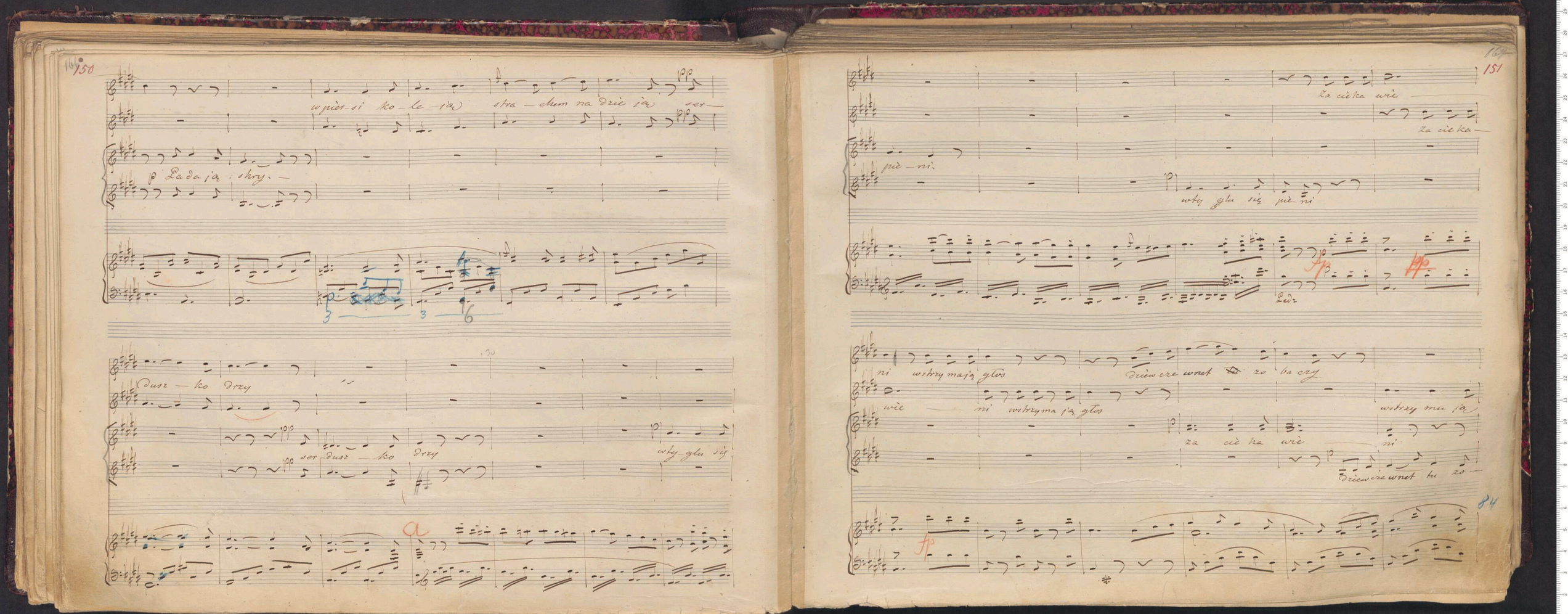
Już

Sopt

Chor kobiet

Sg 2 alty.

83

164
150
wpier-si ko-le-ja stra-chem na Drze ja ser-
p Ła da ja skry.
Dusz-ko drzy
ser-dusz-ko drzy wky-glu się
a
164
151
Za cie ka wrè
Za cie ka
pè-ni
wky glu się pè-ni
ni wstrzy mają głos
Drzew cze wnet zo ba czy
wè ni wstrzyma ją głos
wstrzy mu ją
za cie ka wrè ni
Drzew cze wnet zo
84

Dziew exe wonet ta zo ba-szy

głos wstrzymują głos zo ba — czy co też

za cie-ka- wie — ni

ba-czy (dziewczą wonet tu zo-ba — czy zo ba — czy co też

iej prze zna czy ka pry — smy los

iej prze zna czy ka pry — smy los

iej prze zna czy

ka pry — smy los

ka pry smy ka pry smy los

ka pry — smy los

ka pry smy

Co iej prze zna — czy co iej prze zna — czy ka prze zna — czy prze zna

los ka pry-smy los ka pry smy los ka pry smy los prze zna

los ka pry-smy los prze zna

los

prze zna

czy

Moderato assai.

czy los.

czy ka pry smy los.

czy los.

czy los.

Moderato assai.

85

Jadwiga

Patrz wrak to szy rak tu przyt bi ca tylko pióro nad nie mi brak

Damazy

zdaje

Jadwiga

tu taj

negr dobry mak

mi się że to frak

Opiekun 1ze

do nie frak

do rzy mak

nie nie frak

do rzy mak

ja nu się wy da je tak to nie frak

ja nu się wy da je tak

Un poco più animato p. przypiesrac nieznacznie a Da

allegro

tu taj barcza tu zbro i ca

Tu ko py tem koni u de rza koni

tu taj barcza tu zbro i ca

Tu ko py tem koni u

tu ko

przy dę bie koni.

de rza koni u de rza, koni przy dę bie to wy ra żnie koni przy dę bie, bo to dąb a to koń

py tem koni u de rza

koni przy dę bie

to wy ra żnie

bo to

86

Allegro

[Klarnecie wdłonie]

[Klarnecie wdłonie]

Łaj dziè panna za ry ce rza

Łaj dziè panna za ry ce rza

a to koni tu ko py tem tu ko py tem koń u darza

Dąb a to dąb, tu ko py tem tu ko py tem koń u derza

Allegro

wnet swatowie ją ob-le-gą jak powojów kłąb,

wnet swatowie ją ob-le-gą jak po-wo-jów

kłąb,

wnet

Giocoso.

Ho:

Jadw.

Klarn.

Chór

Klarn.

Dan.

Alic.

tu taj

tu taj koń a tu dąb

tu taj koń a tu dąb ścia przy dębie

tu

tu

tu

A pe ru ki a ni wąż ąb

a pe ru ki a ni wąż ąb

a pe-ru

a pe ru — ki

a pe ru — ki twojej a ni

Koń, taby koń, ta- dąb! cha cha cha cha cha cha a pe-ru-ki a-ni

Koń, taby dąb. pe-ru ki a pe ru ki a ni

Koń, taby dąb, a pe ru ki. a pe-ru ki a pe ru ki a ni a ni

a pe ru ki a pe-ru ki a pe-ru ki a ni a ni

Ki mój peru-ki ... a pe ru ki a ni wżąb a pe ru ki a ni wżąb a pe-ru-ki a pe-ru ki a-ni

wżąb twej pe-ru ki twej pe-ru ki a-ni

Chór

wżąb pe ru ki a ni wżąb pe-ru ki a ni wżąb a ni wżąb.

wżąb pe ru ki a ni wżąb pe-ru-ki a ni wżąb a ni wżąb.

wżąb pe ru ki a ni wżąb pe-ru-ki a ni wżąb a ni wżąb.

wżąb pe ru ki a ni wżąb pe ru ki a ni wżąb a ni wżąb.

wżąb pe ru ki a ni wżąb pe ru ki a ni wżąb a ni wżąb.

Mirski (biorąc damarego na stronie)

Mi ser

Mój syn wróż by tej wy na zy- "za ry ce rza" to mi

Fanna

Jadwiga

Chór

Officerník.

rallt.

zięć Złaca serdeń — ko! płacz da — ma — zy! pój dzie zkurzkiem two — ja chęć, pój dzie zkurz kiem two ja

Już o gień pło — nie wku na szej stro — nie pa da ją skry —

Chór

chęć.

pp

wpiersi ko — le — ja stra chem na dzie ja pp ser duszko drzy

pa da ją skry

ser

3 3 6

voltate

Dusz — ko drży

wy gla ją pie — ni

39

Za cię ka wrè — nie wstrzymują głos — Dziewczy wnet tu zo —

Ka cię ka wrè — nie wstrzymują głos

za — cię — ka —

wtey głu ią smaży

Za.

ba czy — Dziewczy wnet tu zo — ba czy — zo

wstrzy mu ją głos — wstrzy mu ją głos — zo

wrè — ni — za cię ka wrè — ni — zo

Dziewczy wnet tu zo ba — czy — Dziewczy wnet tu zo — ba — czy — zo

ba — czy co tej ziej prze zna czy ka pry — my los

ba — czy co tej ziej prze zna czy — los

pp ka pry sny ka pry sny los

ka pry — sny — los

Co ziej prze zna — czy co ziej prze zna — czy ziej prze zna —

ka pry sny los — ka pry sny — los — ka pry sny los — ka pry sny

los

ka pry sny los — ka pry — sny — los

90

cry przezna — cry los.

los przezna — cry ka przy- sny los

przezna — cry los.

przezna — cry los.

Moderato assai

Patrz idzie patrzcie chatka ta sto- do- ty i znów pancerz ta- ki

sam

Tu dzieci ta-

pancerz pancerz ta ki sama taki sam a ta strzegluszy kroj, taki sam!

ta ki sam taki sam

ppp

Ko- ty ta dwa wo ty

Damazy

Czy mnie czasem nie masz tam

I stroj — ca

biasz kot — ta i

91

zij – ca

Ta two wroż-bę wy snuć stąd

I zbroica

kiarobella i pku zij – ca

Ta two

kiarobella i pku zij – ca

I zbroica

tu taj chatka tu [illegible] Ta — two wy snuć stąd zię

I Sdoły

wroż bę wy snuć stąd tu taj chatka tu Sdoły

(X Jo 9. tego niemają)

Allegro.

poj dziś panna za Sołtachei-ca! za gospodar- ne-go! wnet swatowie ta nad-bie-ga

poj

poj

Allegro.

Div molto.

jak po-to-ku jak ... jak poto-ku jak po-to-ku prędz.

jak — prędz wnet swatowie tu nadbie-gą jak po-to-ku prędz.

jak — prędz wnet — prędz.

A Da-ma — zy a Da-mazy pójdzie

Div molto

chatka tu, pancerz tam chatka tu, pancerz tam, chatka tu pancerz tam, ~~pancerz tu, ka~~ latwa wiara.

cha —

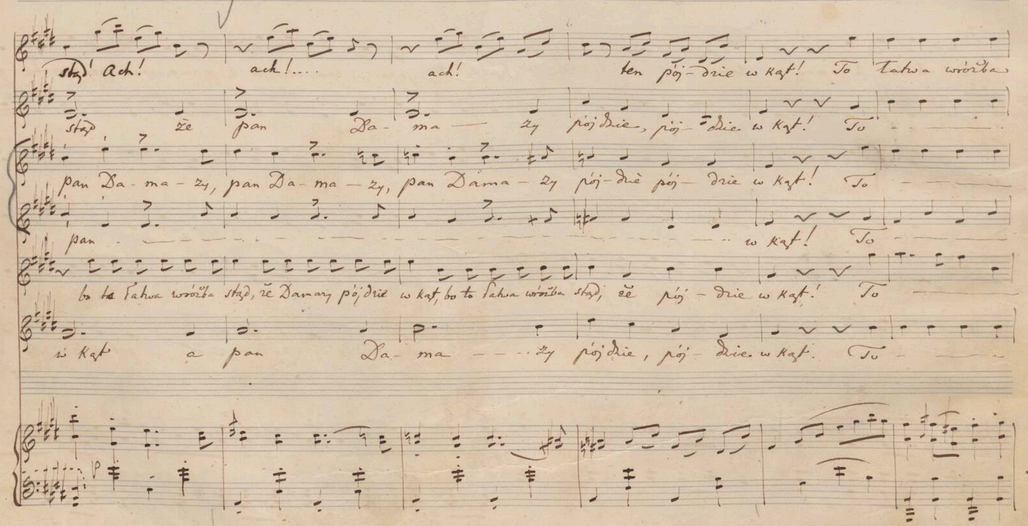
cha —

cha —

w kąt! A Dama- zy pójdzie w kąt! a Dama — zy! a Da-mazy...

a Da-ma — zy.

a Da-ma — zy pójdzie, pójdzie w kąt, pójdzie, pójdzie

Stęp! ach! ach!... ach! ten pój-dzie w kąt! To łatwa wróżba
Stęp że pan Da-ma — zy pójdzie, pój-dzie w kąt! To
pan Da-ma-zy, pan Da-ma-zy, pan Dama-zy pój-dzie pój-dzie w kąt! To
pan — — —

ralle: [Da Damazego]

sy wrę-ku Bo-żem wmi-ło-ści dziw je-go praw wmi-ło-ści dziw je-go praw.

quasi Recita:

Lecz je-że-li u-mrzet w głowie-cię mą Hanky zło wisz w sieci po wiem Waści w krót kim

Co-wie-ja' kich-cię-ciów pra-gnę mieć...

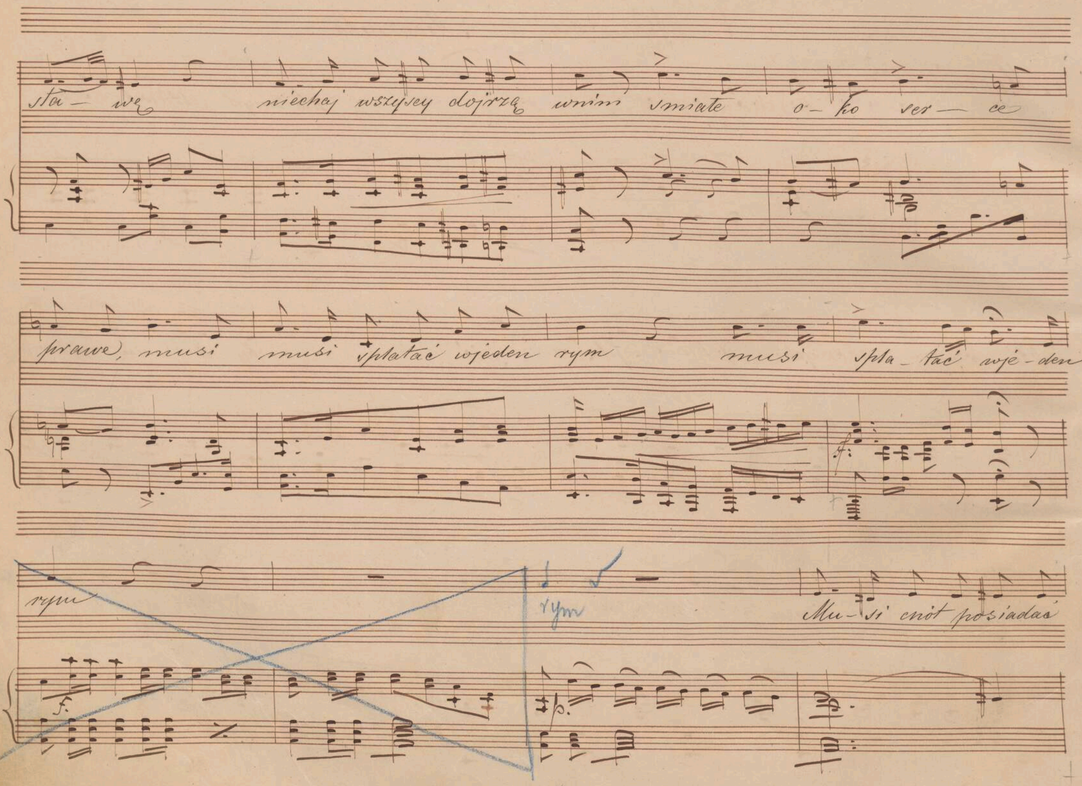
№ 10. Aria Mieroszka

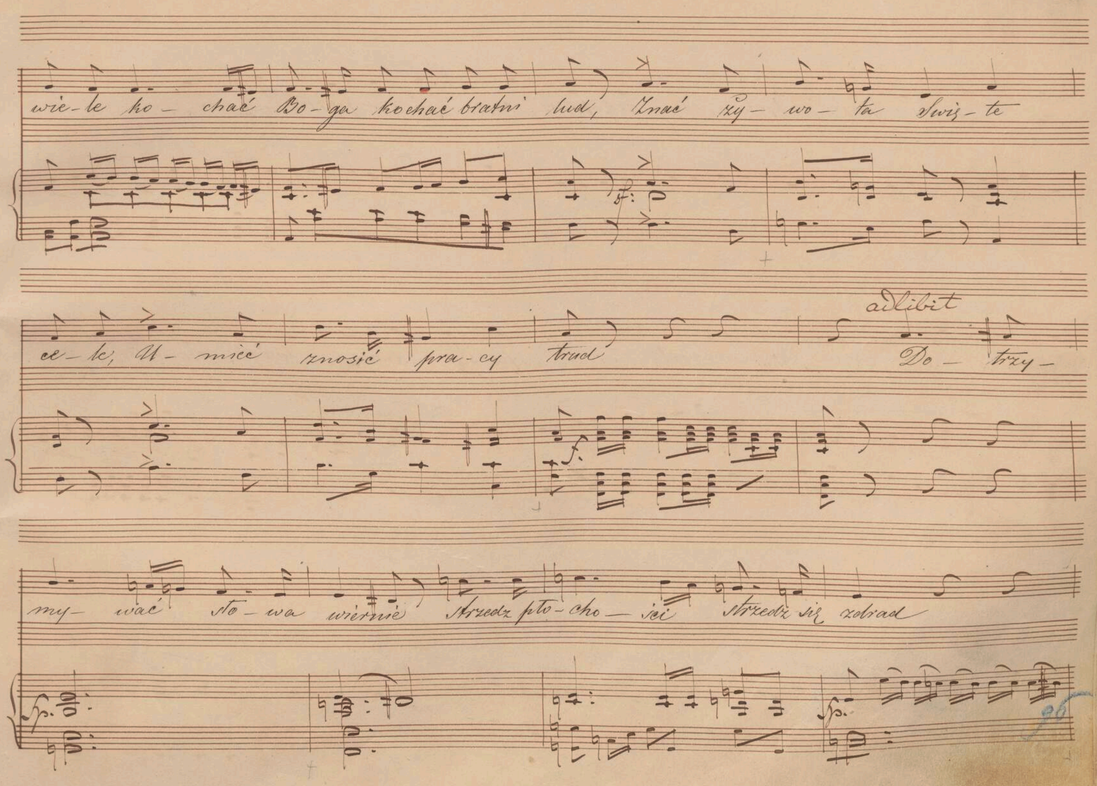
Mieroszek

mieć kto z mych dziewek serce

któ-rej w cnych a-fektów wpisa-rze mieć by u-wień-czyć swe kon-

ku-rej mu-si dziel-nym rzekiem być fus-knę dusz-cą i po-

Sta — we niechaj wszytkey dojrzą wnim smiałe o — ko ver — ce
prawe, musi musi vplatać wjeden rym musi vpla — tać wje — den
rym
rym
Mu — si cnot posiadać

wie — le ko — chać Bo — ga kochać bratni lud, Znać zy — wo — ta swoy — te
adlibit
ce — ki, A — mieć znosić pra — cy trud Do — strzy —
my — wać sto — wa wiernie Strzedz pto — cho — sci Strzedz siz zobrad

Czy przez kwia — ty, czy przez ci — nie, czy przez ciernie

cres. cen do

Pro — stą dro — gą bie — żyć wswiat prosta droga bieżyć wswiat

w świat

Niech mu będzie chęć nie — znana Samo — lubstwu hołdy

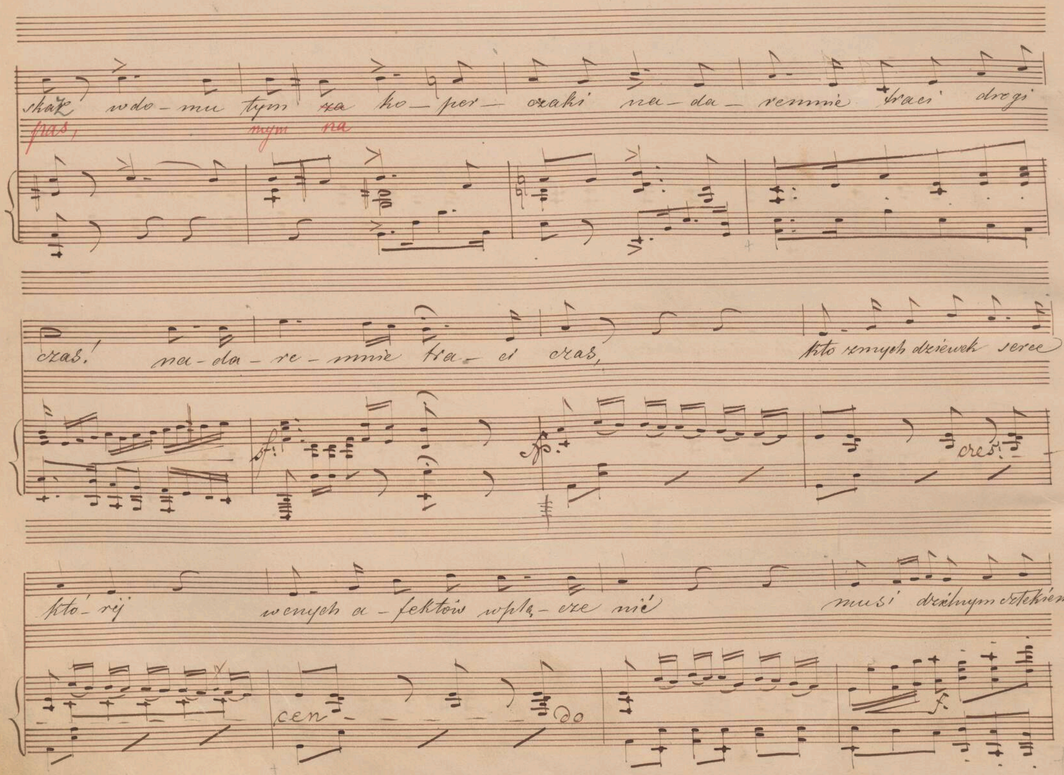
niesć Niech wnim stu — dzy wielbią pana Niech posia — da brakną

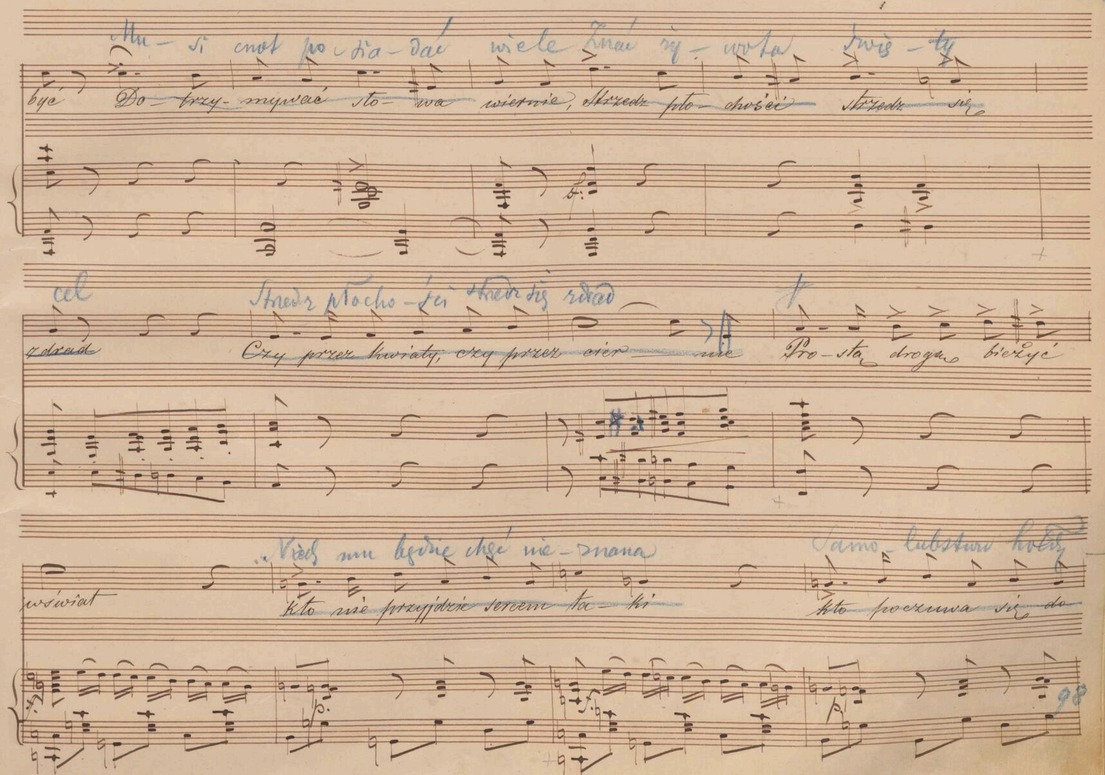
przyciskiem do Damaszku/

cresc

Kto nie przyjdzie sercem ta — ki Kto poczuwa się do

Kto te moc — ne przy — ciąć kta — ki Kto za pra — ka znu — ci

skąż wdo-mu tym za ko-per- ozaki na-da-remnie braci drogi
czas, ma-da-re-mnie tra-ci czas, kto z mych dziewek serce
kto-ry w mych a-fektów wpła-rze nie musi dalnym ostrzeżeniem
cen-

Mu-si cnot po-dia-dać wiele znać sy-rzta świa-ty
być Do-brzy-myślać sto-wa wiernie, ostrzedz foto-dwóżeć stroszek się
cel
Strzeż płocho-ści stroszek rozad
z dzieda Czy przez kwiaty, czy przez ciernie Po-stą drogą bieżyć
„Wiedz mu kędne cnoć nie-znana
w świat kto nie przejdzie serdecznie sta-kr
Samo-lubstwu hołdy
kto poczuwa się do

pieśń Niech wnim słudzy wietrzą prana niech po- da- da niech po-

służ, wdo- mow tyra na sko- per czaka na da re- mnie na da

siada bra- tnia crew!

rezmrcie bra- ci ckab.

Recitativo

Allegro.

Piano

Mecanik. Recita:

To nie spo—

Dzianka. Da ni Cresni Korwa! choc raz do ro- ku o tyczli wsich pa mi- ta.

99

Czesnikowa.

Damazy /rubinem całując wąsy/

Wi taj Miecznik u! Jak się ma cie dziewczęta Wszystkich o pytanie wdo brem zdrowiu

Czesnikowa.

/oglada się/

Mowa Ha! Pan Da — mazy Ale o — ni? gdzież o ni? Czy przyje —

Ha li? Czy o ba dwa już są? Chciałam u przedzić, nie zła To — war — tam ko — ni. Jak że się wam po do —

Miecznik Czesnikowa Hanna Jadwiga Mieznik /zamieszaniem/

bali? Leczkto? Nie wie cie kto? Stolnikowi — wi — cze Pan Stefan? Pan Zbigniewi! Syno — wie przyja

cie la. jak że jeh wi dzieć, jak u sei — mać się czy — ta) Czesnikowa.

Dzi — siaj Miecznikowa Damazego te go we —

Miecznik /jak wyżej/ /do Damazego/

wela. Dzi — siaj, Dzi — siaj! Czy ciężey cie? Dziś przy bę — dą wyjmie nie cie. Śmiałbym się gdybyj zyskał dwoch sy —

100

Damazy /n.s/ Andante.

Aksenya Czesnikowa

ja-li Niech ich wdrodze pier-rwin zja-li. Nic zte-go! bratu-nko wie mi-li nie chcą po-znać co ko-

Mieczník Hanna

cha-nie aż do gro-bu trwać po-sta-no-wi-li w be-zen-nym sta-nie w be-zrel-nych sta-nie Lro-szę u ni

Damazy. Czesnikowa

-ście nie! Bardzo roz-sądne po-sta-no-wie nie-nie! A po-tem wiem ci ja Mieczníka czego serce two-ewy

w bójce wyjęła

-maga u siebie trzy-ma przy-mu od wa-ga na to-wach lub ~~tez ustroju~~ szy-ku A o ni

Allegro

ach ależ mo-i krewni ja-ćpi nie po mo-rzku rzewni a ni po do-bni Do swego pro-to

Mieczník

-władzy! Za-bo-ro-ni trwoż-li-wi u-stne dwie nie wła-sny!

Co-ty rz przez

101

Czesnikowa.

Boga. Na za mą myśl że wkali — no wie dwór się Hrabiną dworem za wie śmierna o by dwór tym zajmowała

Damazy.

Hrabiego. Słierni słiarni mi ry — wale! Mieczník

Trudno wierzyć Hanna / do Jadwigi /

Do ska nale! Mam wy bór ny wzło wie

a tempo Czesnikowa / n: d: / Mieczník / do dziewcząt /

żart. Że raz ta twarz pch od — da lą... Ta krotka zięcia nie chce wcale! Chociaż mi ojcem ojca to

rallent

warta.

wejście chóru

a tempo

rallent

№ 11. Finał

Allegro.

wejście myśliwych

Piano

Mieczník

Skotuba

Chór Myśliwych

Trafi ście gór — ny, prze — żne gnie wy, próżny krzyk

102

Traf srzeczgół — ny! kto do wie — dzie czyj to dzik Bo wzakże były strzały, dwa, bo wzakże były

strzały dwa cha cha cha cha cha cha cha cha cha to prożny gniew i krzyk cha cha cha cha cha cha cha cha cha cha cha cha

Skotuba

Ja do — bi — łem, ja za — bi — łem dzi-ka ja zbryki-płatnął ja kiś

cha cha cha cha cha cha cha cha cha cha cha cha

który do wiedzie czyś ta dzik prożny gniew

Mieu.

Ja no wie ci cho, ci cho za nic nie ro — zu — miem

cmyk, prawda! a le dzik mo — ją kulę wetkbie ma

prożny krzyk

ha ki krzyk. U wa żam po-legł Dzik Lecz Co zna czy sprzeczka ta?

wzrok by ty strzały

wzrok by ty strzały

Damazy.

To traf by ty strzały dwa.

No i cóż

Dzy za-grały Dzik po-

Dwa ktoż do wie dzie czyj ko Dzik wzrok by ty strzały dwa

my ka wzrost na mo-je sta-no-wis-ko aż zra do ści cało wiek

po nad dro-ga prze dzi blis ko

Wkład

wkem na dro dze sta je

pstre dzi sobie za-jąc pod mie dza pod mie - dzy si

bryka

Dzik szo ru — jè i dwa

Tak na dro-dze sta jè bry ka ja kaś mè zna jo ma nam

f: a myśl wi o nim nie wie — dzą nie wie — dzą :f

strzały dwa sztur ma-ki wraz za grzmiały dwa sztur-ma-ki wraz za grzmiały i o dy-nie wzmi gu

i dwa sztur ma ki wraz za grzmiały i o dy nie wzmi gu

sztur-ma-ki

f: bo dzi so bie la my ku je, tę ska montuj cia ep'i-n je bie — da — czek :f

padł.

Ezy do dzi-ka, ja do —

padł dwa sztur ma ki wraz za — grzmia — ły i o dy nie padł.

f: bie da — czek :f

dzi-ka bem był pewny mego strzału

świad kiem nie zna jo ma bry ka że nie jè go zwie rze to dez po —

105

/patrząc przez boczne okno/

nie waż wo nej bryce ja dą mto dzi dwaj szlach ci ce, doj dziem prawdy o to

Damazy:

Traf szcze gòl — ny mich po wiè — dzą czyj to dzik Traf szcze gòl ny

Mieszko:

Skotuba

Traf

Traf

Traf szcze gòl — ny mich po wiè — dzą czyj to dzik Traf szcze gòl — ny

100

mich do wiè — dzą czyj to dzik

Jam jest pewien mego.

mich do wiè dzą czyj to dzik Bo wszakże by ty straty dwa, bo wszakże by ty straty dwa.

straty A ja no wie dwuja po ma tu zem spu — dze wał do wieśi chcą, zem spu — dzewał do wieśi chcą

Ja — da

Ja — da

106

o tóż są

Ja da ku, i tak Dzi dziem prawdy Te – raz to Że – raz Dzi dziem prawdy o tóż są

Wejście Zbigniewa i Stefana / Wejście Chom Kabat

107

Młodzik quasi Recita:

O Dro dzy go ście!

vallent?

a tempo Moderato.

Jak mi po żą da – ny u ścisk po tom kró tkiego com go ko chał jak Brata Roz rzeszeście

ij mo je go Domku scia – ny, a wy przyj mij cie czem chata bo ga ta To cór – ki

Più mosso

mo – je. Tu Druży – na ży – czli – wa. Roz gość cie ij... Każdy

107

214
196

wam tu by-dzie rad na wi-dok wasz mnie sit grzy by-wa ze wszyst-

mno-gych

mnie niem lep-szych lat.

Andante.

215
197

Hanna
Jadwiga
Czesnikowa
Stefan
Mieczník
Zbigniew

Chór Kobiet

Damazy
Maciej
Skotuba

Chór Myśliwych

Piano

Wdzię cę cych ta tek swo bo dnej do li wję dno gro no po Tą cze ni za baw nè win nych

wdzię

Strach mię o gos nia po mi mo wo lę mtó dzież wyśt nie ty ru mię ni ta two po le cia

wdzię-cę cych ta tek swo bo dnej do li wję dno gro no po Tą cze ni za baw nè win nych

Czy to wra do rnej czy wzmyślnej słuchali duszą zoj cem jak żtą cze ni wję dną zmy zy cia

Wdzię cę cych ta tek swo bo dnej do li wję dno gro no po Tą cze ni za baw nè win nych

(z akomp.) (bez akomp.)

108

wie dli-śmy ko lej kto dąc pro-by swe na ob-cy karb Wnie bez-pie czeń stwa zna ne, nie zna ne bie-gli dla-

karb

wo mi to sną ko-lej li-nią — cą u ro kiem tę czy farb Lecz Skarbni ko-wej gdy sto-wo da-ne za den wij

wie dli śmy kto dąc pro-by swe na ob-cy karb Dziś dwie dzie wi-ce kwia ty wio-śnia ne nasz wi-dok

Dą-żą li ko lej bio rąc do-bro, złe na wspólny karb. Gdy mgo u tra cił, nie chcie wza mia-ny wży wo-ka

wie dli-śmy ko lej kto dąc pro-by swe na ob-cy karb Dziś dwie dzie wi-ce nasz wi-dok

(Zakonyp.)

zar-tu nie u stra ize — ni Ach! czy ma my wie rzyć w zmia — nę

zar-tu nie u stra ize wraz że

zra-dną tu nie o — — — ni! nie! nie!

mię-sza trwożą ru-mie — ni Czyż ru mie nie nam wza mia nę

me-go kto dnej je sie — ni! tę-go dy-niow ser ca wier nia ne po

mię sza trwożą ru mie — ni czyż nam ru-mie nie

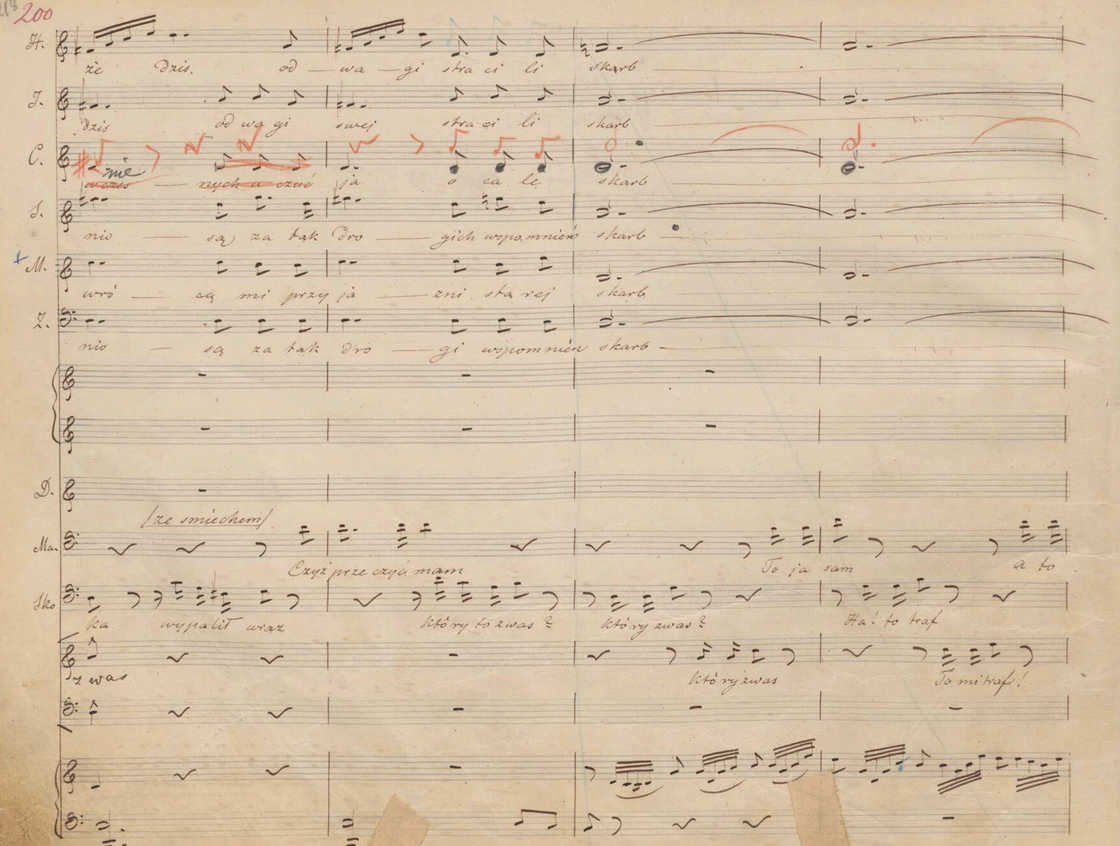
/ Do wchodzącego wtej chwili Macieja/

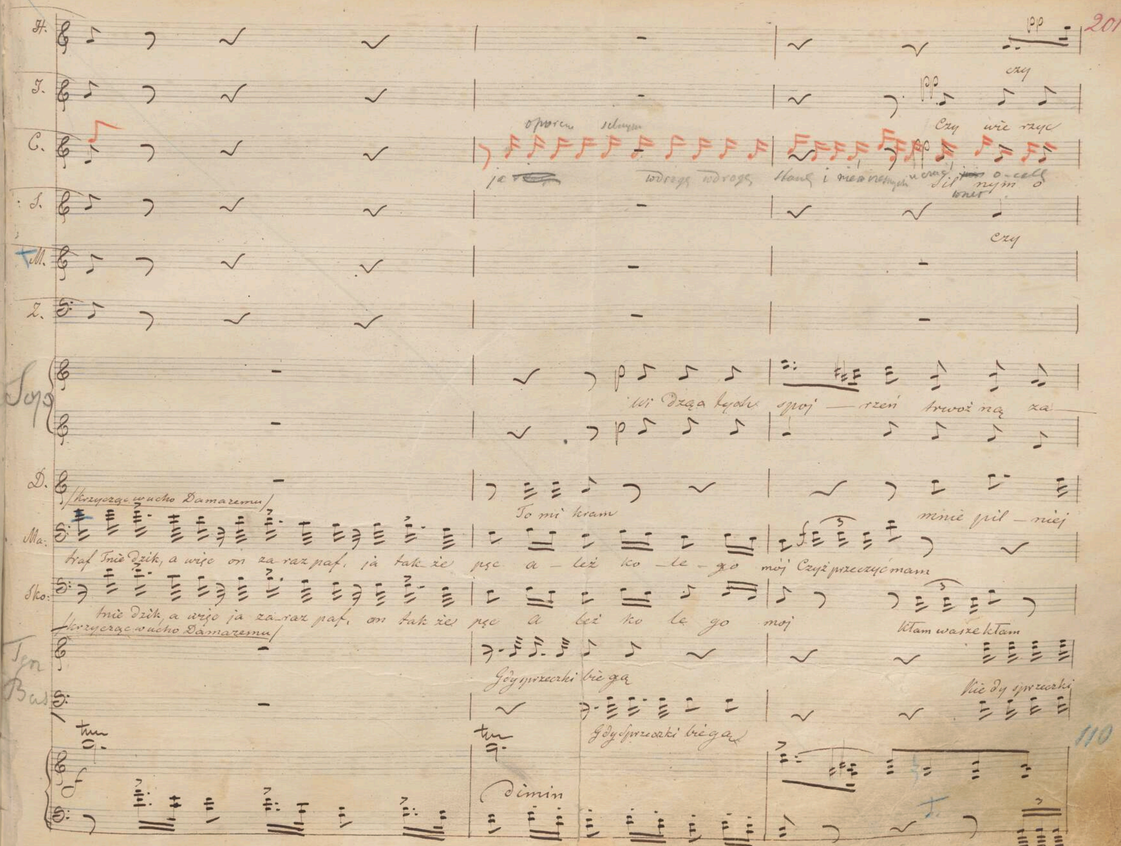
Nam wróci mam Ga Daj że nam, którzy was pà Dąc przez las, gdy zwierz po my ka na o ślu tni

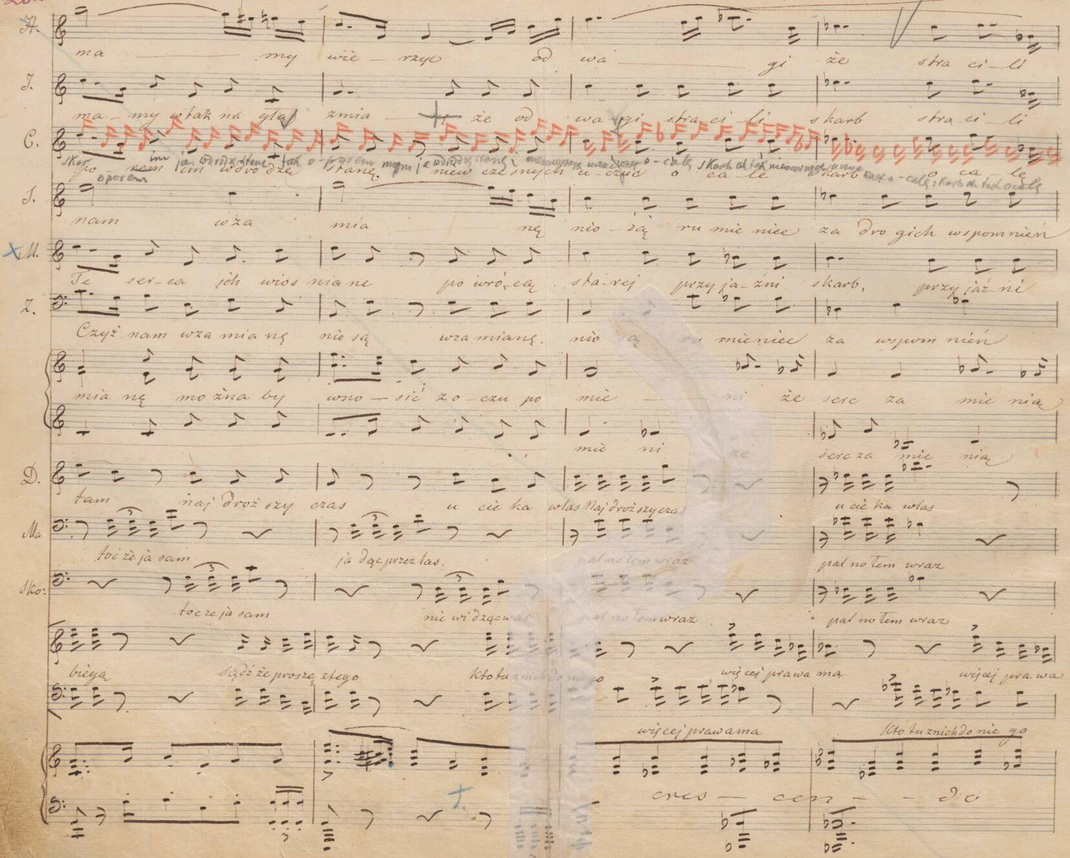
Chór.

Któż mam wa rze, któż mam Ty ga daj nam który to

109

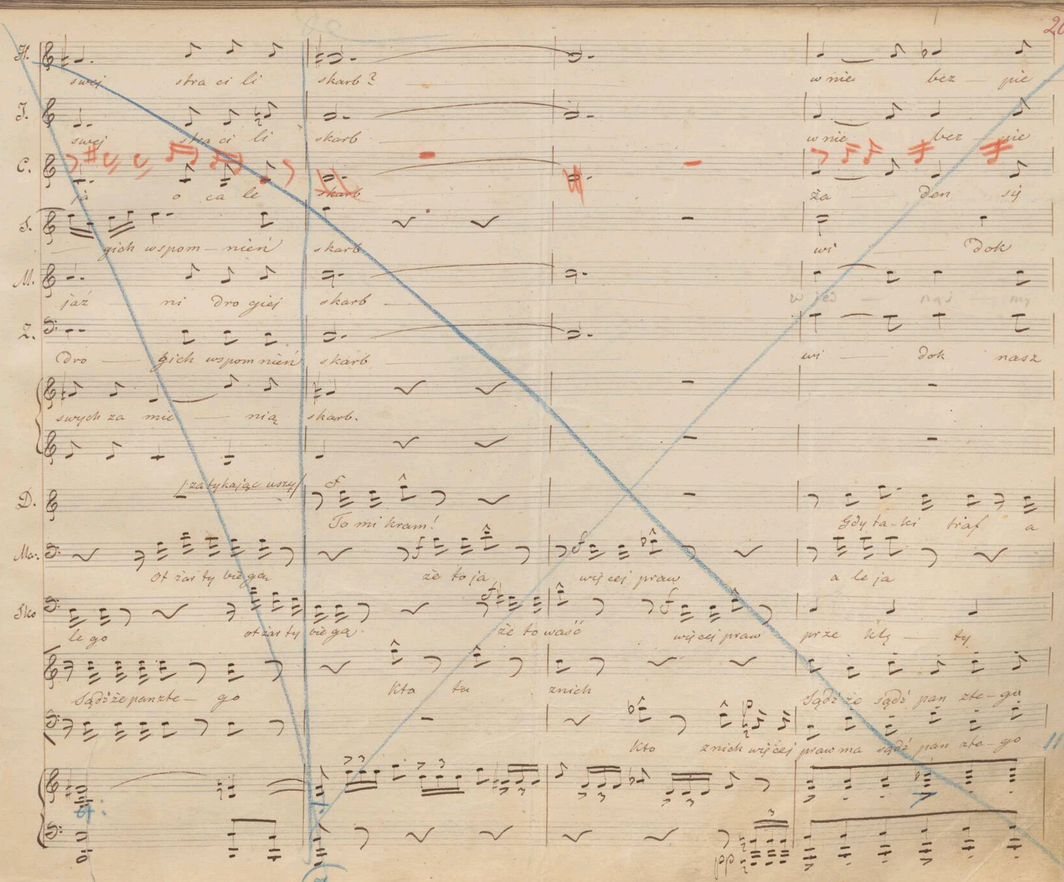

Dziś od wa gi stra ci li skarb
Dziś od wa gi swej stra ci li skarb
Me ruch ozno ja o ca le skarb
nio są za tak dro gich wypomnień skarb
wró są mi przy ja zni sta rej skarb
nio są za tak dro gi wypomnień skarb
/ze śmiechem/
Czyż przeczyć mam
To ja sam a to
ja wypalił wiarę
który to z was
który z was
Ha! to traf
z was
który z was
To mi traf!

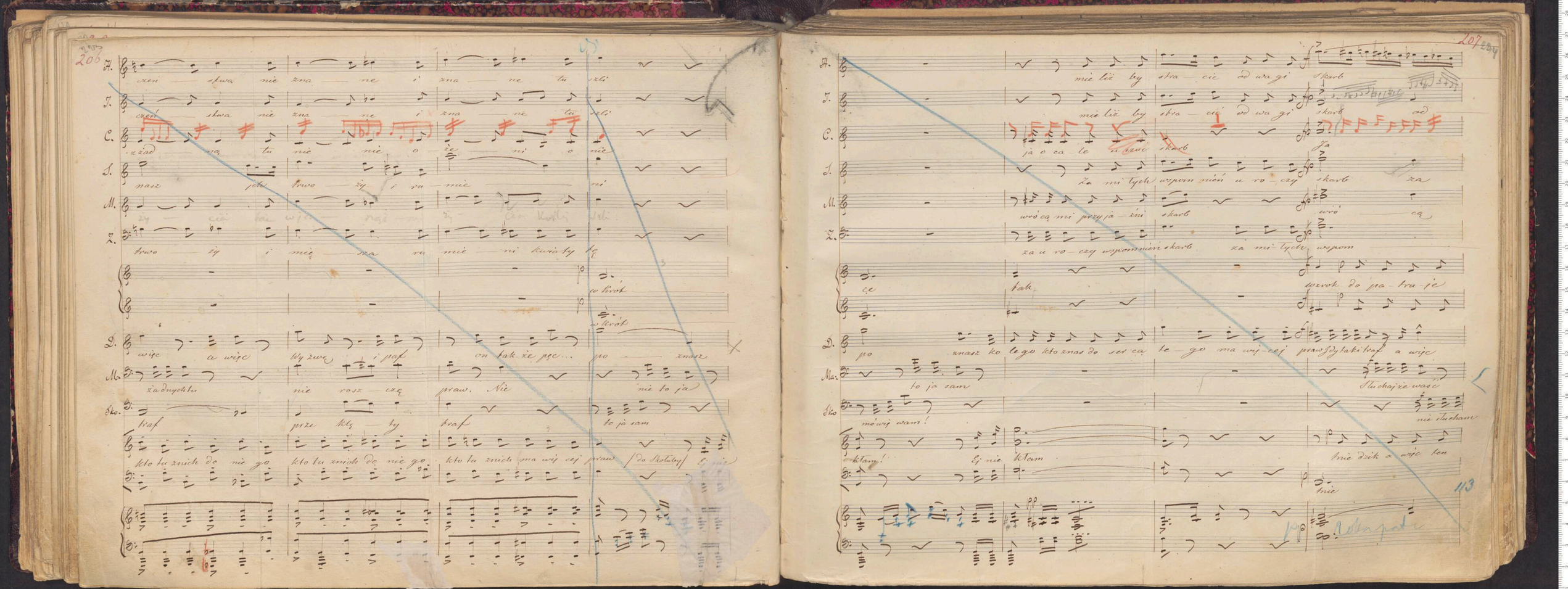

oporem
Czy wie rzyc
ja
Wdrogę wdrogę Hauk i nie
nym
Czy
Ucz dzą kyste spoj rzeń trwoż ną za
/krzywiąc ucho Damazemu/
To mi kram mnie pił niej
Traf Trić Dzik, a wie on za raz paf, ja tak że pęc a leż ko le go mój Czyż przeczyć mam
trić Dzik, a wie ja za raz paf, on tak że pęc a leż ko le go mój
/krzywiąc ucho Damazemu/
Ktam wa rzek tam
Gdy gwarzeki bie gają
Gdy gwarzeki bie gają
Gdy gwarzeki
dimin
110

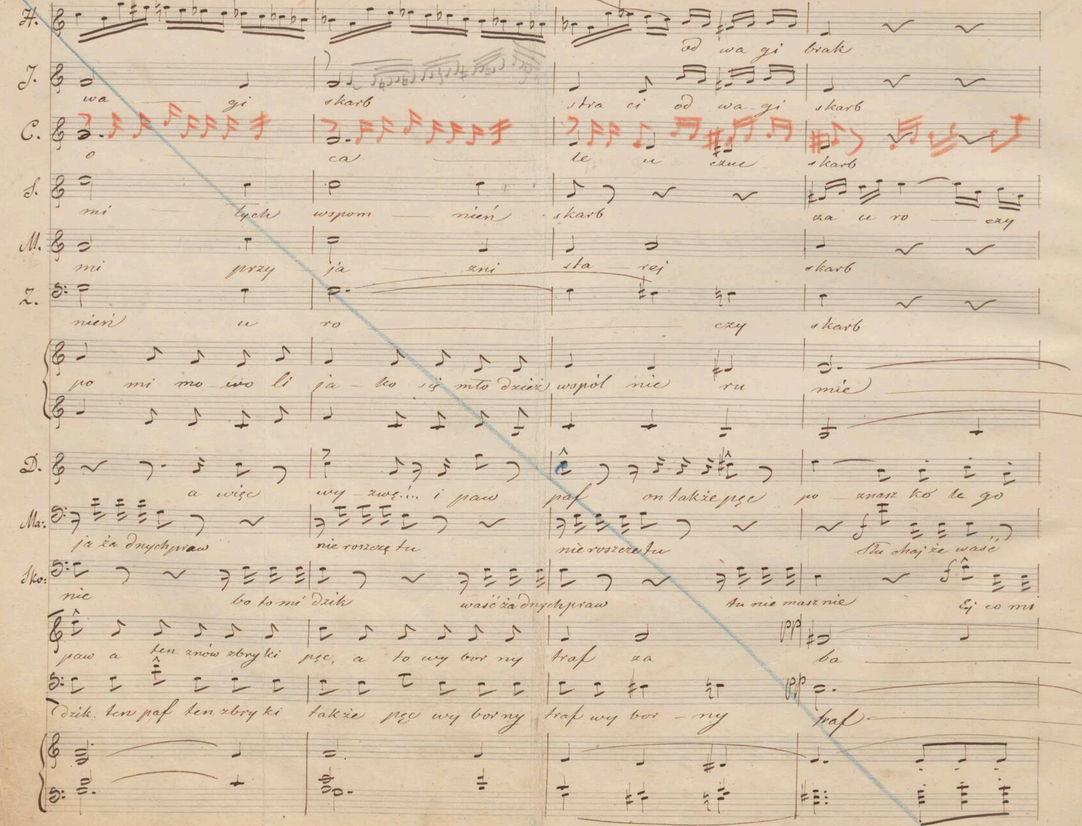

ma my wię rzy od wa gi że stra ci li
ma my ptak na gałęzi zmia że od wa gi stra ci li skarb stra ci li
Czyż nam wża mia nę nio są ru mię nieć za dro gich wspomnień
Że ser ca jeh wios nia ne po wróż ecą stra rzej przy ja źni skarb, przy ja źni
Czyż nam wża mia nę nio są wża miane nio są ru mię nieć za wspom nień
mia nę mo żna by wno — sić zo czu po mię ni że serce za mie nią
tam naj droż szy czas u cie ka wlas naj droższy czas
toć że ja sam ja dąc przez las pal no tem wraz
toć że ja sam mi wi dząc was pal no tem wraz
bieżą dżdż że prosze szego któ ku mi ko mu wij cej prawa ma wij cej prawa wa
wij cej prawa ma któ ku mi ko mu
cres — cen — do

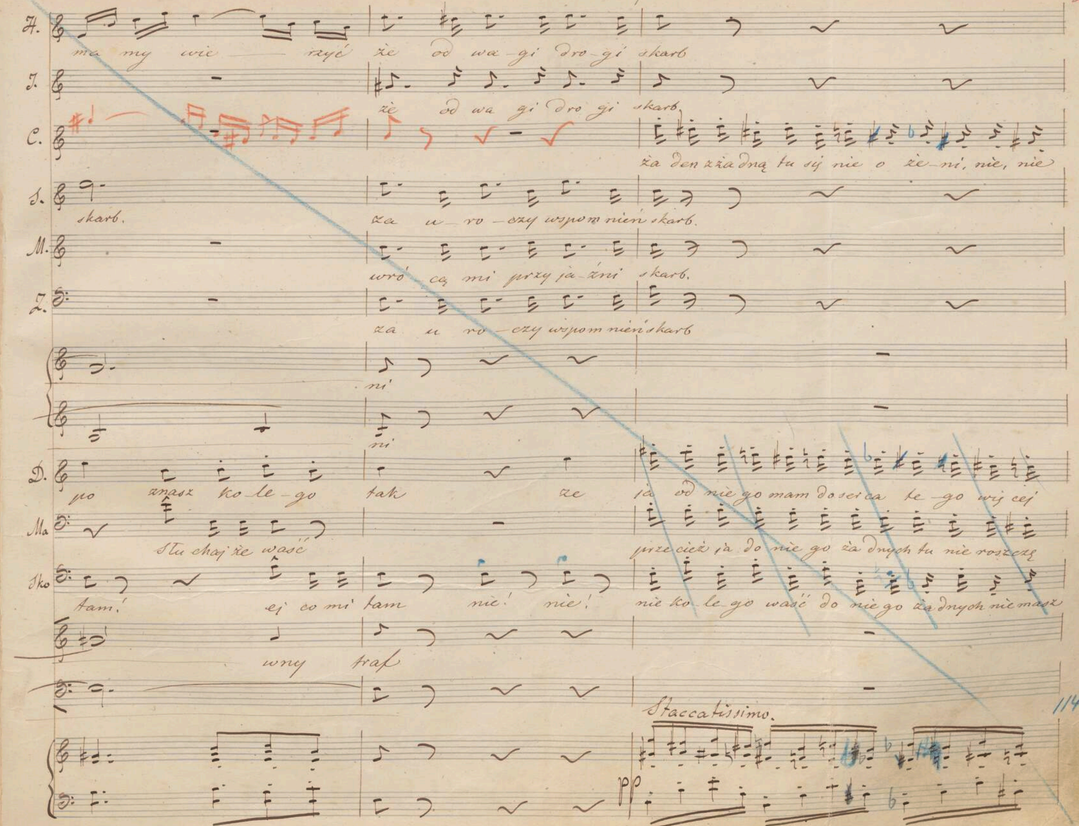

skarb jak że wię rzyć jak że
skarb
skarb
skarb
skarb
Czy ru mię nieć nam wża
skarb O jak!
wró ca
nio są
skarb
skarb
Że w krótce ser ca
Naj Droższy czas u cie ka wlas naj Droższy czas u cie ka wlas mnie już no tam
ej to ja sam ja dąc przez las pal no tem wraz
toć że ja sam nie wi dząc was pal no tem wraz przekęs by brak
ma, któ tam wa — rze któ tam wyrok mó — wi nam że to on sam
któ tam

H.
wie rzyć wa ką zmia nę że dwa gi
J.
wić zyć wa mia nę że dwa gi
C.
Mo że cóż ach ach nie wska wych u czuć
S.
mia nę nie są nam za tak dro
M.
Dro gi skarb wró cą mnie przy
Ż.
ru mię — niec nam nio dą za tak
mię po ka — le — nie wraz wza jem u czuć
wra
D.
tni ka wi dzę jas no po środ nay
Ma.
ja takżepięc To traf' on pięc ja pięć Ot żar ty bie go
Sko
ja za raz pięć To traf on pięć on pięć pięć To źle ko —
Ty gi traf' ten pięć gdy żywczoski bie — gać
Smie szny traf

H.
swej stra ci li skarb 3 w nie bez pie
J.
swej stra ci li skarb w nie bez pie
C.
ja o ca le skarb za Don ują
S.
gish wspom nień skarb wi Dok
M.
jaz ni Dro giaj skarb
Ż.
Dro gich wspom nień skarb wi dok nasz
swych za mie — nią skarb.
D.
[za tykające wszy]
To mi kram!
Gdy ta — ki trafi a
Ma.
Ot żar ty bie ga że to ja wię cej praw a le ja
Sko
le go ot żar ty bie ga że to waść wię cej praw przeklę — ty
Sądźże panie — go kto ta znich
kto znich wię cej praw ma sądź pan ze — go
112

206
207
H.
I.
C.
I.
M.
Ż.
D.
Ma.
Sko.
wzeń — sława nie zna — ne i' zna — ne tu zli
wzeń — sława nie zna — ne i zna — ne tu zli
-wżąd na tu nie nie o że — ni o nie
nasz jeki krwo — ży i ru — mie — ni
krwo — ży i mię — sza ru mie — ni kwiaty
w krok
w krok
więc a więc ty zwe — i' pas on tak że pge... po — znasz
za dnyktatu nie rosz — czę praw. Nie nie to ja
traf prze klę — ty traf to ja sam
kto tu znich do nie go kto tu znich do nie go kto tu znich ma wij cej praw [do Kolatury] Ej nie
mie liż by stra — cic od wa gi skarb
mie liż by stra — cić od wa gi skarb
ja o ca — le u czuć skarb ja
za mi tych wspom nień u ro — czy skarb za
wró cą mi przyja — źni skarb wró cą
za u ro — czy wspomnień skarb za mi tych wspom
ce tak wzrok do pa — tru — je
po znasz ko le go kto zna do ser ca te go ma wię cej praw jdy tak traf a więc
to ja sam Słuchajże was
mówij wam!
nie tucham
nie tucham
Ej nie tucham
mie dzik a więc ten
mie
113

A.
wa gi skarb
od wa gi bliak
J.
wa gi skarb
bli ci od wa gi skarb
C.
o ca le u czuć skarb
S.
mi tych wspom nień skarb
ua u ro ezy
M.
mi przy ja zrzi sta rej skarb
Z.
nień u ro ezy skarb
po mi mo wo li ja ko się mtą dziś wspól nie ru mie
D.
a wisz wy zwi... i paw pasf on takie pęc po znasz ko le go
Ma.
ja za dnych praw nie rozrzeq tu nie rozrzeq tu Stu chaj że waść
Ko.
nie bo to mi dziś waść za dnych praw tu nie masz nie Gj co mi
paw a ten znów zbryki pęc, a to wy bor ny trasf za ba
Dzik ten pasf ten zbryki takie pęc wy bor ny trasf wy bor ny trasf

A.
ma my wie rzyć że od wa gi dro gi skarb
J.
że od wa gi dro gi skarb
C.
za den zia dną tu uj nie o że ni, nie, nie
S.
skarb. za u ro ezy wspom nień skarb.
M.
wró cą mi przy ja zrzi skarb.
Z.
za u ro ezy wspom nień skarb
ni
ni
D.
po znasz ko le go tak że ja od nie go mam do ser ca te go wj rej
Ma.
Stu chaj że waść przeciż ja do nie go za dnych tu nie rozrzeq
Ko.
tam, ej co mi tam nie! nie! nie ko le go waść do nie go za dnych nie masz
wny trasf
Staccatissimo.

A. u tra ci – li swej od wa – gi Dro – gi

T. u tra ci – li Dro gi skarb wa – gi Dro gi

C. nie ja o ca – le u czuć

S. za u ro – czy wszym mieni skarb za tak Dro – gi

M. wró cą mi przy jaź ni skarb. wró cą mi przy jaź ni

Z. za u – ro – czy wszym mieni skarb. za u ro czy wszym mieni

za two bied wmi to smą ko lej któ ra łoni u ro kiem cu dnej tę – czy

D. praw

Ma. praw ja nie ro szcz za – Dnych

Sko praw za Dnych zà Dnych nie masz

sądź pan, sądź pan zły go i któż to do – nie go kto zmich więcej tu ma

guit.

A. skarb Dro – gi skarb

T. skarb Dro – gi skarb

C. skarb Dro – gi skarb

S. skarb. Dro – gi skarb

M. skarb. Dro – gi skarb.

Z. skarb wza mia nę za Dro – gi skarb.

farb tę czy

D. praw

Ma. praw smieszny traf smieszny traf ff smie – szny

Sko praw Moj dżik on zà Dnych nie ma praw Moj dżik on zà Dnych nie ma praw za Dnych

praw smieszny traf smieszny traf smieszny

praw po cieszny wy smie ni ty traf po cieszny wy smie ni ty traf

115

tutta forza

Recitativo.

H.
J.
C.
S.
M.
Z.

Hej pa no wie! Do sye klotni Dość my śliwskiej bata mu tni Do we vel nyeh was za pa sow przy wie vezny prosze

Barn

e

tarb.

D.
Ma.
Sko

traf

praw

traf

Recitativo.

Allegro.

Hanna
Jadwiga
Czesnika
Stefan
Damazy
Micanik
Maciej
Zbigniew
Skotuba

was. Pierwszy fo — asp w Szcze — rej chą — ci wy chy le my ku pa mij ci

Sopran
Alty
Chór
Tenory
Basy

Allegro

116

214
215
T.
I.
C.
S.
D.
M.
Ma.
Z.
Sko
jéh ro-dzi-ca
do wie-cze-rzy
i tych cza-sów
Do wie-cze-rzy
pro-szy was
któ-re słod-ko wspom-nie nam
Do wiecze rzy
które słod-ko
cres-
cen-
do
A był to dzielny zuch
Dobry wróż
Do wiecze-rzy
wspom-nie nam
słodko tak
wspom-nie nam.
ff
p

S. A. T. B. Ob. Cl. Fg. Hr. Mar. Vl. Vla. Vc. Kb.

Do bitwy lwi-ęcia tu-rze, gdy zło wy-pak wy-trwa-le znosić bu-rzę, wśród boju za-bat wpuchr nie

Dla dobrych woły, drak dla

S. A. T. B. Ob. Cl. Fg. Hr. Mar. Vl. Vla. Vc. Kb.

Ba Da-ią postać

Ba Da-ią postać

Nasz ro dzic był to

bieżnych słoń o-twarta

łykat się choć czarnem i wrem że tak wy cho wat Sy nów dwóch przyglądając się

W tym strasznym dworze

Nasz ro dzic był to

118

A. ruch czy trwożni są wna tu — rze czy wnich nie wieści Duch, Cie ka wa rzecz Ba—

T. ruch rzecz cie ka wo ści war ta Ba

C. Uwaga—wy wzwój Ach

S. ruch po Do bry bacz wy na tu rze i' kie dy szto mu wszpak wy trwa le zno sił bu— rze Nasz

D.

M.

Ma ruch! Dzi wacz ny wswej na tu — rze! Oj bia da nam oj tak ja tu coś zle go wró — ży oj

Z. ruch po Do bry bacz wy na tu — rze i' kie dy szto mu wszpak wytrwa le zno sił bu — rze Nasz

Sko Uwaga—wy wzwój

m.s. patrząc na Macieja Sen

A. Da jąc po stać ruch że trwożni są wna tu — rze ja coś na wszpak ich

T. Da

C. sprze ci wno ści ruch go tu-je dla mnię bu — rzę Ja tak on wszpak coś

S. ro — dzić być to zuch Tu — Uwaga wy wzwój na tu — rze gdy szto mu wszpak wy

D. mam ry wa — lá dwóch Leer jè śli o ba tchó — rze wiem już wiem jak o

M. ' ro dzić być to zuch Tu — Uwaga wy wzwój na tu — rze, gdy szto nam wszpak wy

Ma. strasznym dworze ruch Dzi wacz ny wswej na tu — rze oj tak! oj tak! ja

Z. ro dzić być to zuch Tu — Uwaga wy wzwój na tu — rze gdy szto mu wszpak wy

Sko wlazł mi jak zły duch my śliwskiej twej na tu — rze już wiem, wiem jak wy

119

H. Krew nej sto wom wró — żę czy wnich nie wie sci duch vzecz cie ka woś — ci war — ta wiem

I. krew nej

C. nie do bre — go wró — żę swa ta — nie mo — je wpuch ob — mo — wa nie nie war — ta, czem

S. trwale zno sit bu — rzę Stad dobrych, do bry druh, sta krzepi, stan cho twar — ta i

D. by dwóch stąd wy ku — rzę gdy wnich nie mąż ki duch u cie kną stąd do czar — ta lij

M. trwale zno sit bu — rzę Stad dobrych, do bry druh sta krzepi, stan do twar — ta i

Ma. ku coś rze go wró — żę [patrzeć na skrzypce] i ten my sto — wy zuch za ksa wa mi na czar — ta, jak

Z. trwale zno sit bu — rzę Stad dobrych, do bry druh sta krzepi, stan do twar — ta i

Sko bor nie się przy stu — żę u po — ję cij za dwóch gdy teb za mą ci kwar — ta biesz

H. już wiem jak po zna my któ ry zuch po —

I.

C. stu i jak znie chcy cie bia ci dwóch no więc ah za nic po wszy — stko coś

S. tak o tak wy cho wat ły nów dwóch

D. tak o tak jch za miar pój dzie wpuch lecz

M. wiem że tak wy cho wat ły nów dwóch

Ma ztąd ach jak pa — mi' czów wyrwać dwóch ją

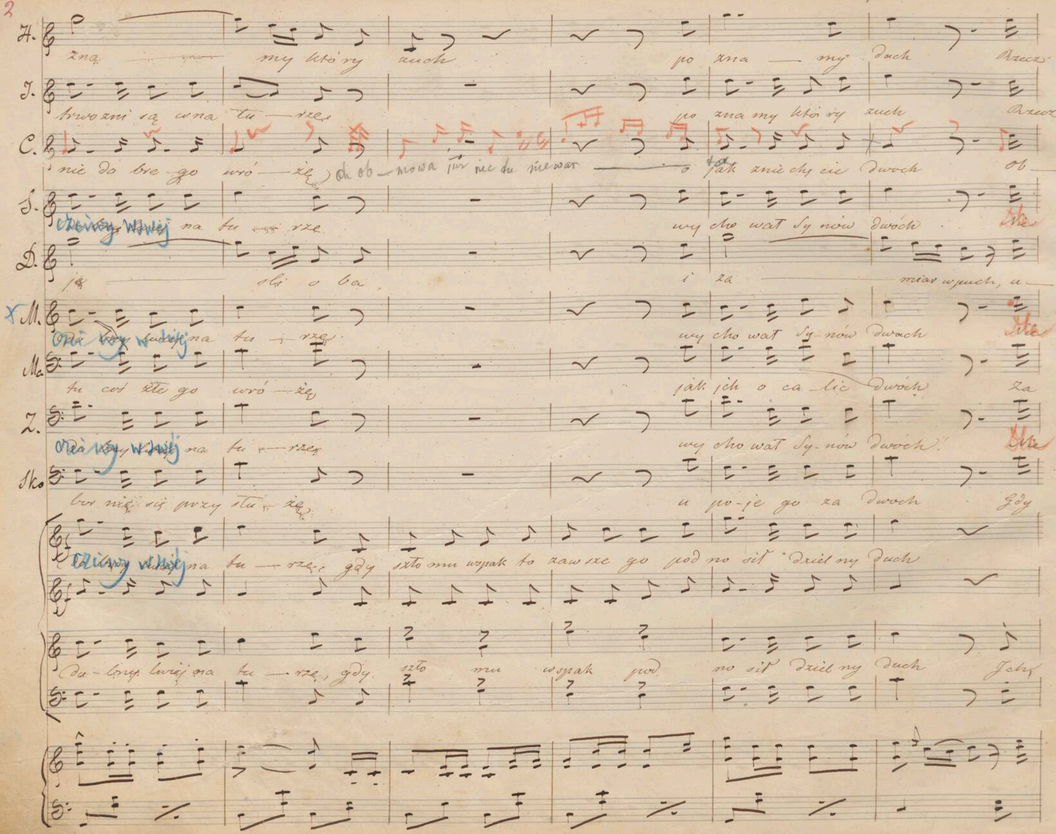
Z. tak o tak wy cho wat ły nów dwóch

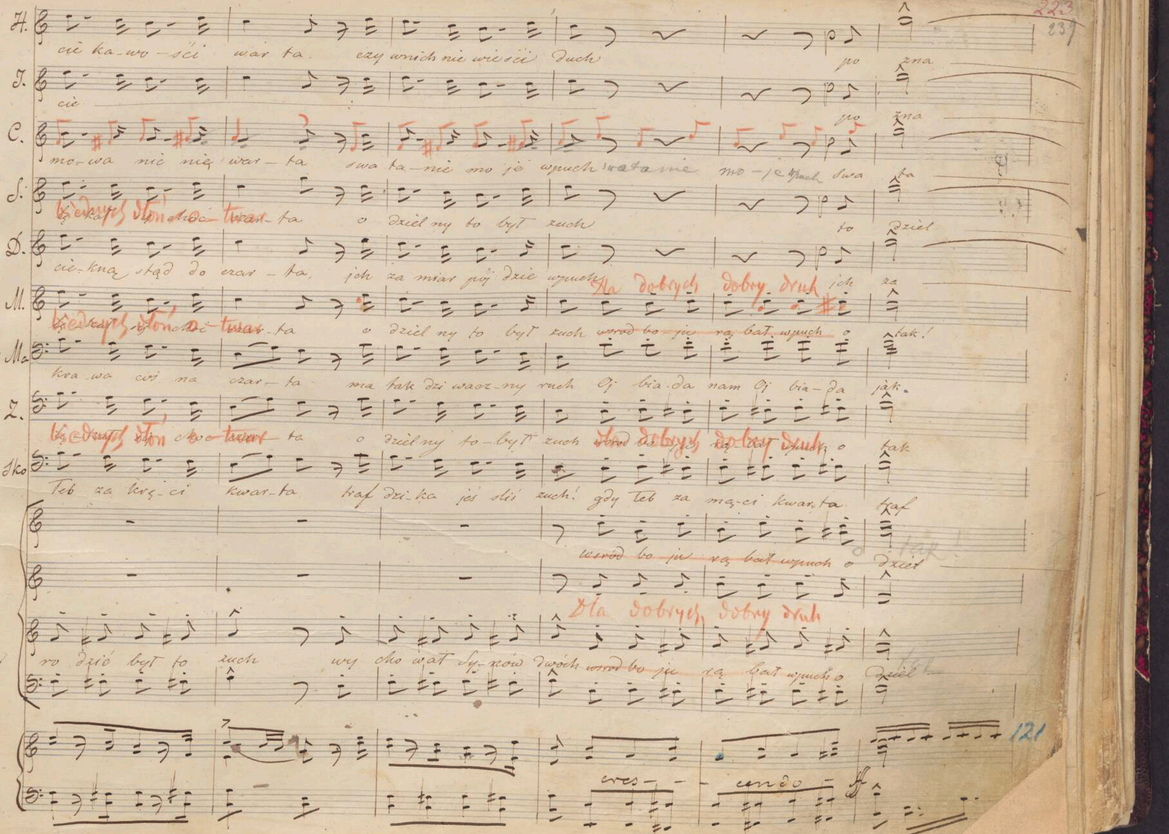
Sko broń i jak traf dzi ka je zli' zuch wy —

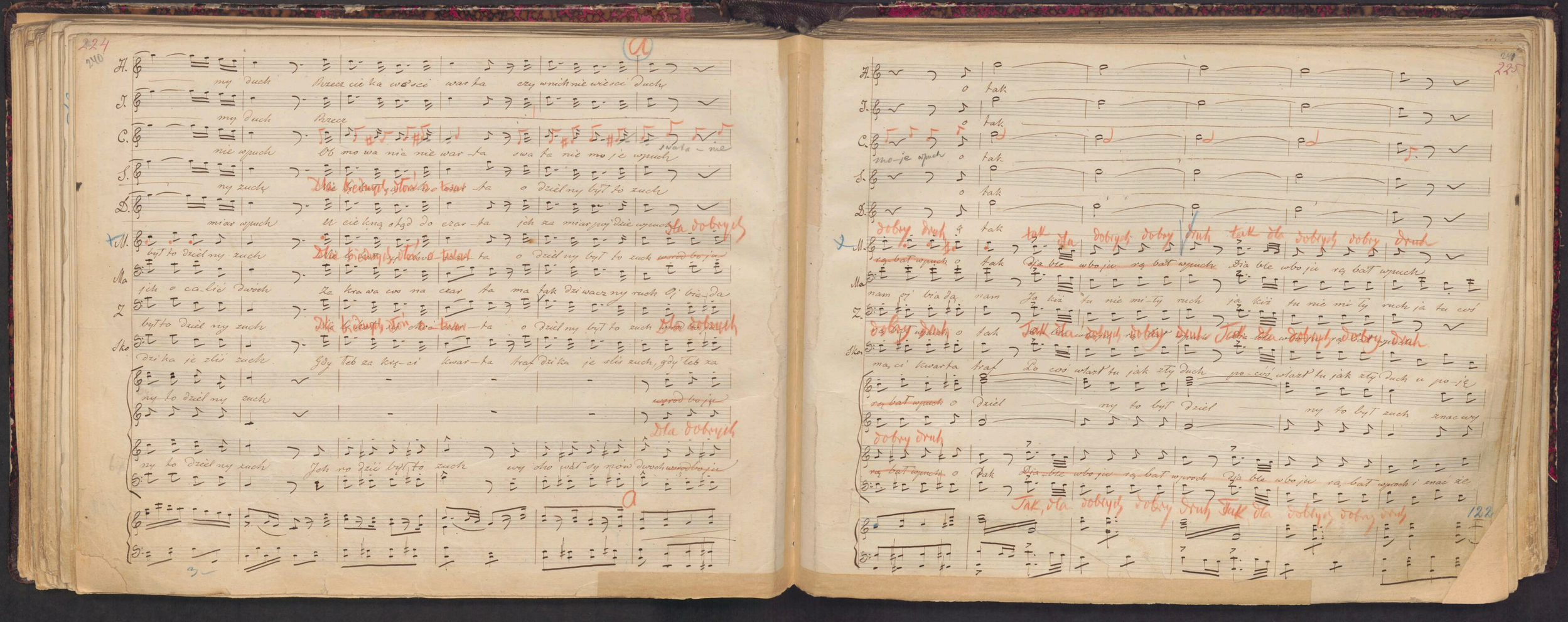
Jeh ro dzic był to Dziel ny zuch, ha

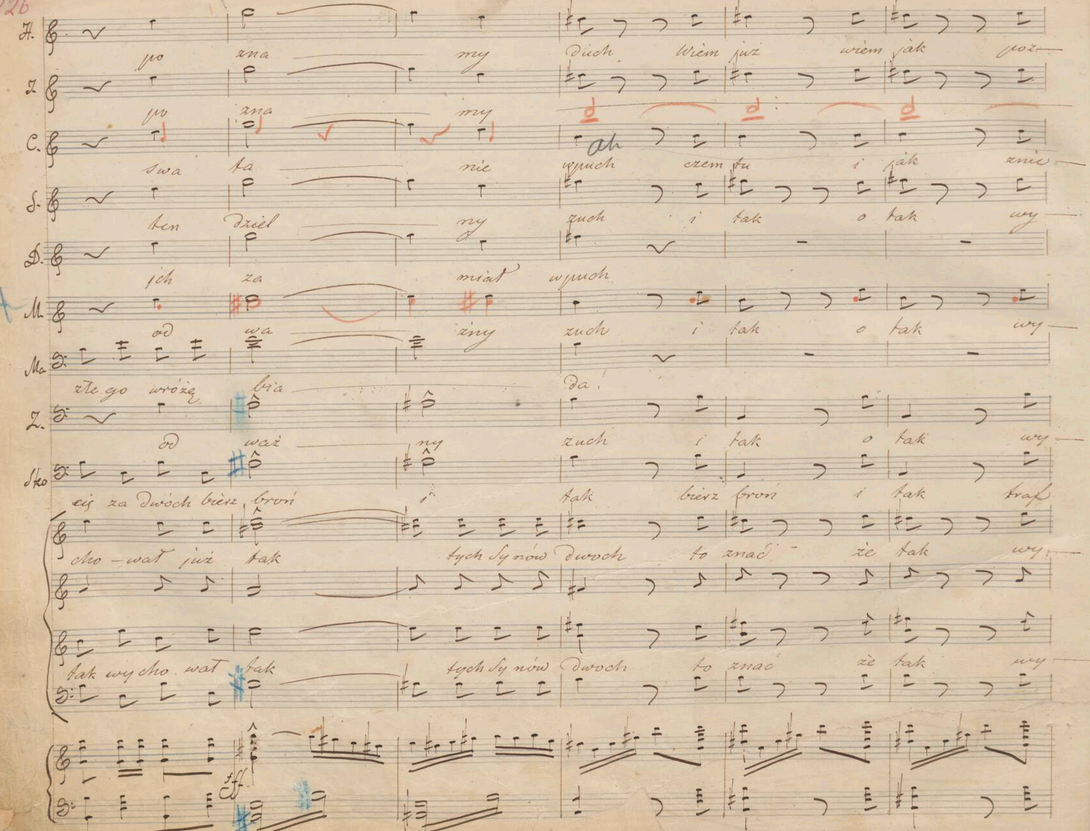
Jeh ro dzic był po

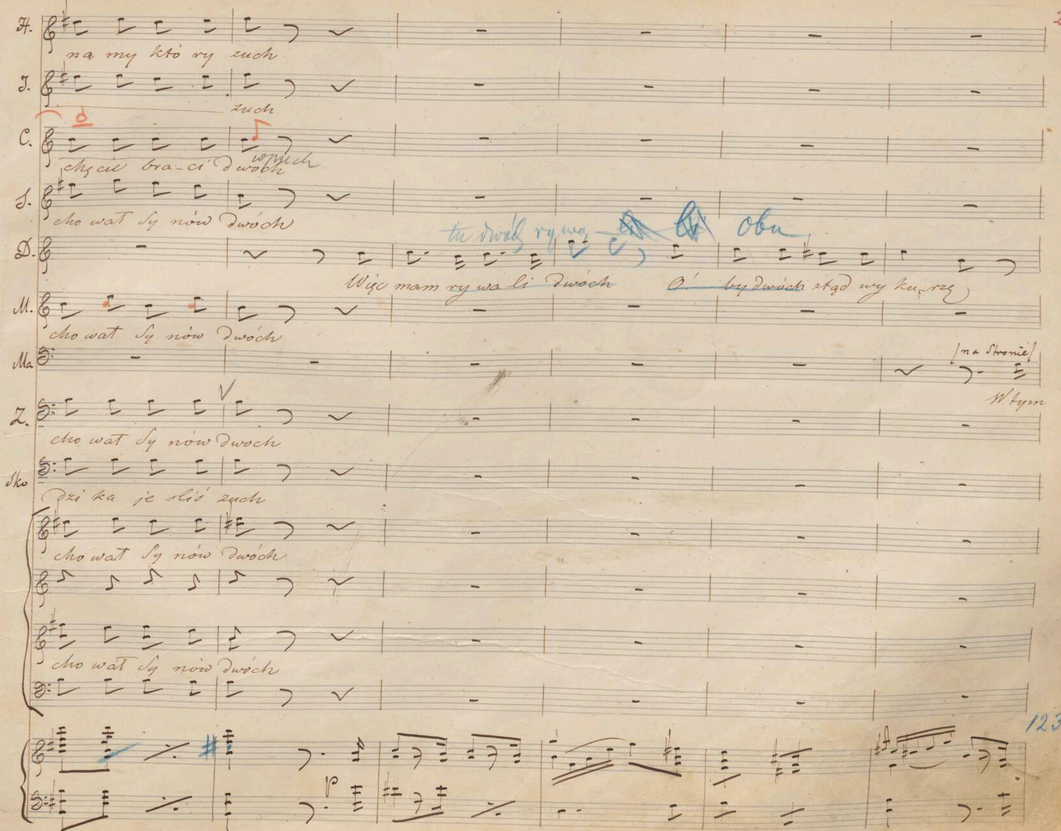
120

Duch
Duch
Duch
Duch
Duch
Duch
Duch
Duch
Duch
Duch
Duch

Duch
Duch
Duch
Duch
Duch
Duch
Duch
Duch
Duch
Duch
Duch

224
240
a
my duch Przecz cię ka wości war ka czy wnichnie wości duch
my duch Przecz
nie wpuch Ob mo wa nia nie war ka swa ka nie mo je wpuch
ny zuch Dla bla wbo ju raz bat wpuch o tak
mias wpuch U cię kną stąd do czar ka jch za miar poj Dzie wpuch
byt to Dziel ny zuch
jch o ca lić Dzwoh Za kra sa cos na czar ka ma tak Dzi wacz ny ruch O ji biz da
byt to Dziel ny zuch
Dzi ka je zlis zuch Gdy teb za kiz ci kwar ka kraf Dzi ka je slis zuch, gdy teb za
ny to Dziel ny zuch
ny to Dziel ny zuch Jch no Dzii byt to zuch wy cho wał by nzow Dzwoh
a
o tak
mo je wpuch o tak
o tak
o tak
dobry druh o tak Dla bla wbo ju raz bat wpuch
nam cy' bia da nam Ja kiz tu nie mi ty ruch ja kiz tu nie mi ty ruch ja tu cos
raz bat wpuch o tak Dla bla wbo ju raz bat wpuch
ma ci kwarta kraf Lo cos wiasz tu jak zty duch po cos wiasz tu jak zty duch u po ję
raz bat wpuch o Dziel ny to byt Dziel ny to byt zuch znac wy
dobry druh
raz bat wpuch o tak Dla bla wbo ju raz bat wpuch Dla bla wbo ju raz bat wpuch i znac że
Jak, dla dobrych dobry druh Jak dla dobrych dobry druh
225
122

A. po zna my Duch wiem już wiem jak pos
T. po zna my
C. swa ta nie wpuch czem tu i jak znie
S. ken Duch ny zuch i tak o tak wy
D. jch za miał wpuch
M. od wa żny zuch i tak o tak wy
Ma
Z. od waż ny zuch i tak o tak wy
Sko cij za dwóch bierz broni i tak bierz broni i tak brak
cho-wat już tak tych sy nów dwóch to znać że tak wy
tak wy cho wat tak tych sy nów dwóch to znać że tak wy

A. na my któ ry zuch
T. zuch
C. chyc cie bra-ci dwóch
S. cho wat sy nów dwóch
D. Więc mam rzy wa li dwóch
M. cho wat sy nów dwóch
Ma
Z. cho wat sy nów dwóch
Sko tak ka je zbió zuch
cho wat sy nów dwóch
cho wat sy nów dwóch
123

H.
I.
C.
S.
D.
M.
Ma
Z.
Sko

(pokazuje)

straszny m dworze ruch Dzi- waczny w Swej na tu — rze. I ten my śli wy zuch po

H.
I.
C.
S.
D.
M.
Ma
Z.
Sko

Do bry cwi do czar ta. Jak stąd... Ach

124

pd:

H.
I.
C.
I.
D.
M.
Ma
Ż.
Iko

jak pa – ni czow wyrwać dwóch! jak stąd... ach jak pa ni – czów wyrwać

H.
I.
C.
I.
D.
M.
Ma
Ż.
Iko

Stefan
Nasz ro dzic był to

Dwóch

Nasz ro dzic był – to

uczciwy w dniej

Jch ro – Dzic był to Dzid ny zuch ~~go do Brow kwiej~~ na tu – rze

jch ro dzic był to zuch jch ro dzic był to

jch

U – dziwy w twej

zuch ~~go do broy kwiś~~ na tu – rze gdy szto mu wpak wy trwa le zno sił

Ja tu coś złe go wró – żę, ! tak wtym straszny m Dworze ruch dzi wacz ny wswej na

zuch ~~go do broy kwiś~~ na tu – rze gdy szto mu wpak wy trwale zno sił

U – dziwy w twej

Uczeń – wy w twej

Dziel my zuch ~~go do broy kwiś~~ na – tu – rze

H. Czy wnich nie wie – ści duch rzecz cie ka – wo – ści war ta wiem

I. Czy war ta wiem ją wiem

C. dwa ta – nie mo je wjuch ob mo – wa nie nie war – ta czem tu ?

S. tu – rze Dla dobrych dobry duch Dla biednych złoty o – twar ta ?

D. Gdy wnich nie mą – dri duch u cie kina złąd do czar ta

M. Dla dobrych dobry duch Dla biednych złoty o – twar – ta ? wiem że

Ma tu – rze ? ten my śli – wy zuch za kwa – wa ci na – czar – ta jak złąd pch

Ż. tu rze Dla dobrych dobry duch Dla biednych złoty o – twar – ta ? tak ?

No ten usłuch mi jak zły duch my – śliwskiej twej na te rze ją wiem wiem

~~wnich to je ta kat wjuch~~ ~~wie by kat wj chci czar ta~~ i znać że

Dla dobrych dobry duch Dla biednych złoty o – twarta

~~wnich to je wj kat wjuch~~ ~~wie by kat wj chci czar ta~~ i znać że

8va

126

H. jak po zna my któ ry zuch po zna

J. zuch Czy trwo żni są wra

C. jak zmie chy cić bra ci dwóch jak miech cie śmiech cie śmiech cie bra — cie Duch Cóż nie do bre go

S. tak wy cho wat Sy now dwóch U chrzciwy wśród na

D. tak jch za miar pij drzć wmoty! leer je

M. tak wy cho wat Sy now dwóch U chrzciwy wśród na

Ma jak pa ni-crów wyr wać dwóch ja tu ci zte go

Z. tak wy cho wat Sy now dwóch U chrzciwy wśród na

Sko tak traf ru ka je zły zuch wy bor nie sy przy

tak wy cho wat Sy now dwóch Jch ro dzic był to dzeel ny zuch to bo — ży

U chrzciwy w świej na

tak wy cho wat Sy now dwóch Jch ro dzic był to dzeel ny zuch Dla dobrych dobry do — bry

H. my któ ry zuch po zna — my Duch Brzeg ści ka wo ści

J. tu rze po zna my któ ry zuch Brzeg —

C. wró — zę jak miech cie śmiech cie śmiech cie tych bra — — cio dwóch jak znie chy cie dwóch Oj no — wa nie nie

S. tu — rzę wy cho wat Sy now dwóch Dla bzdrych dzon ow

D. sli o ba techina i za miar wpadh u — cie knq skad do

M. tu — rze wy cho wat Sy now dwóch Dla bzdrych dzon ow

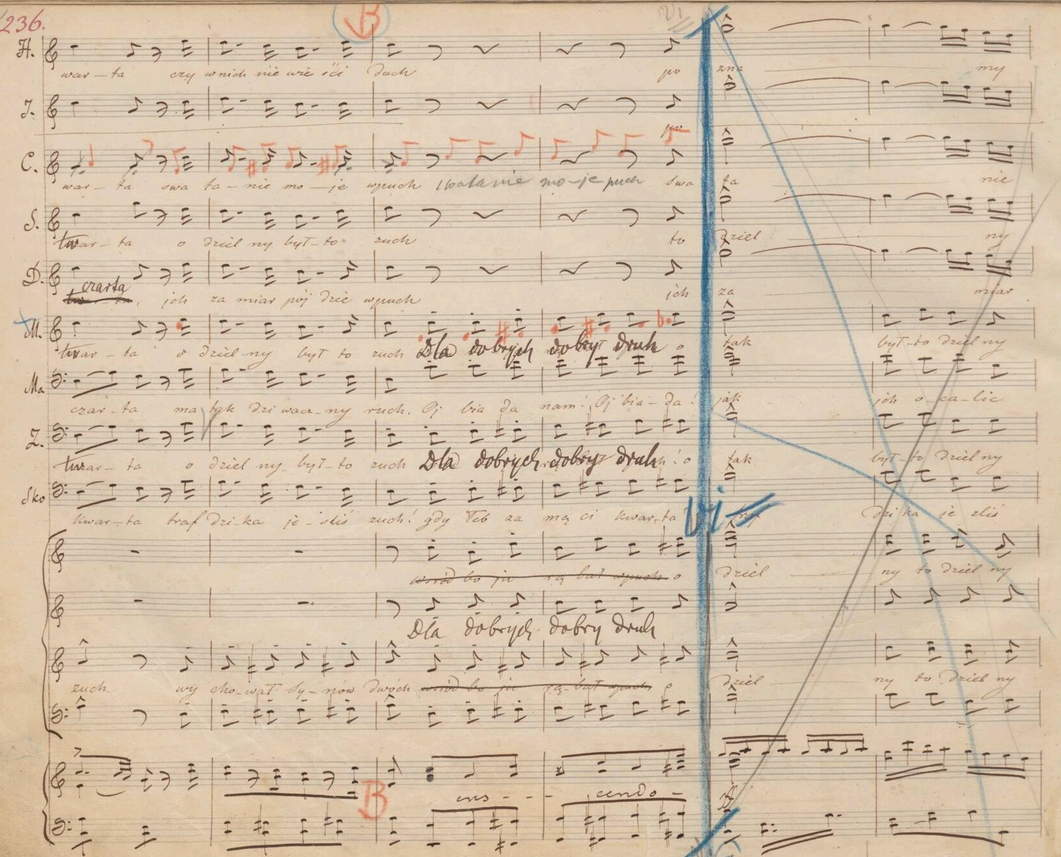
Ma wró — zę jak ich o ca lio dwóch za kra wa ciz na

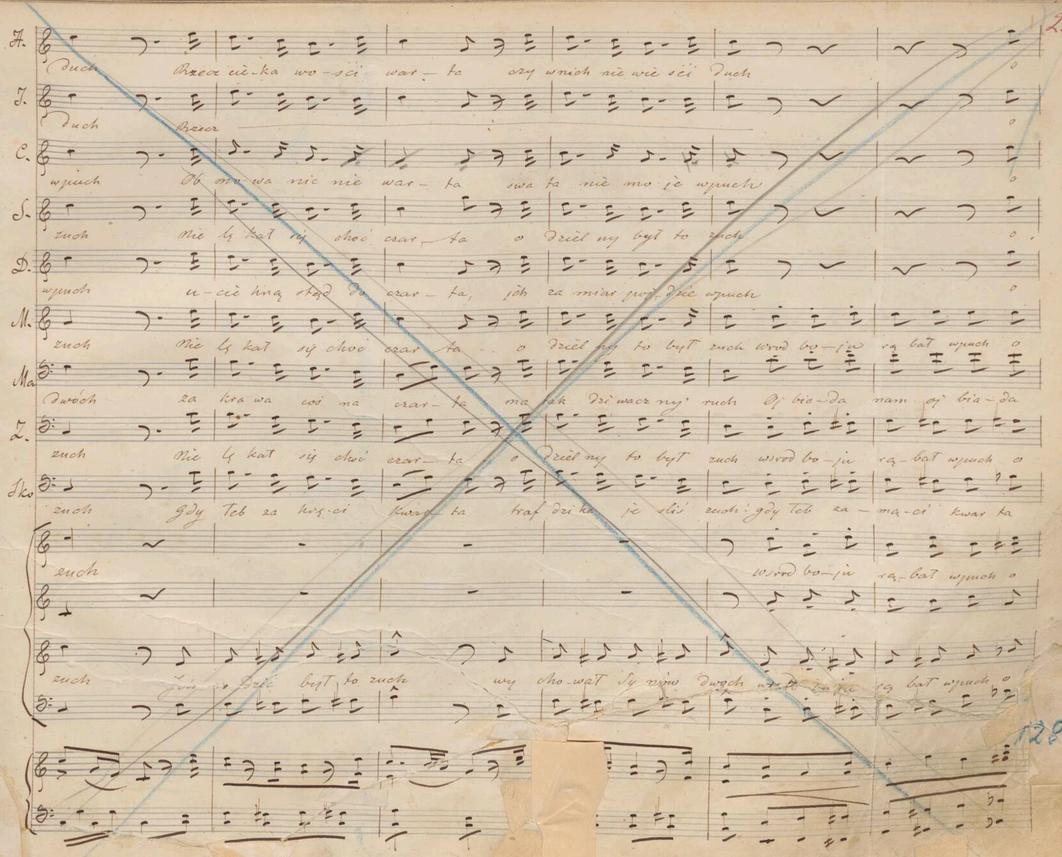
Z. tu — rze wy cho wat Sy — now dwóch Dla bzdrych dzon ow

Sko stu — zę u po zę go za dwóch Gdy teb ca kra — gi

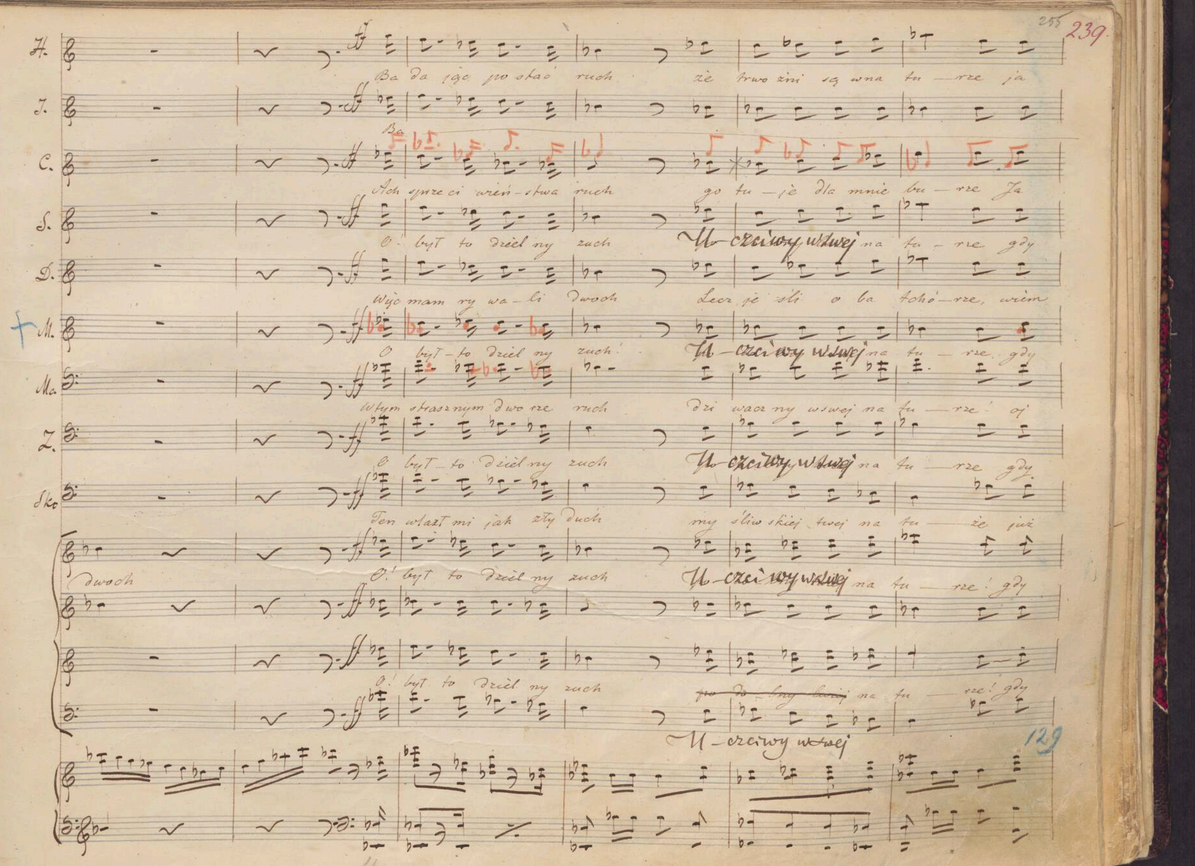
tu — rze, gdy sto mu wpak to za — rze go po dno — sił Dzeel ny Duch

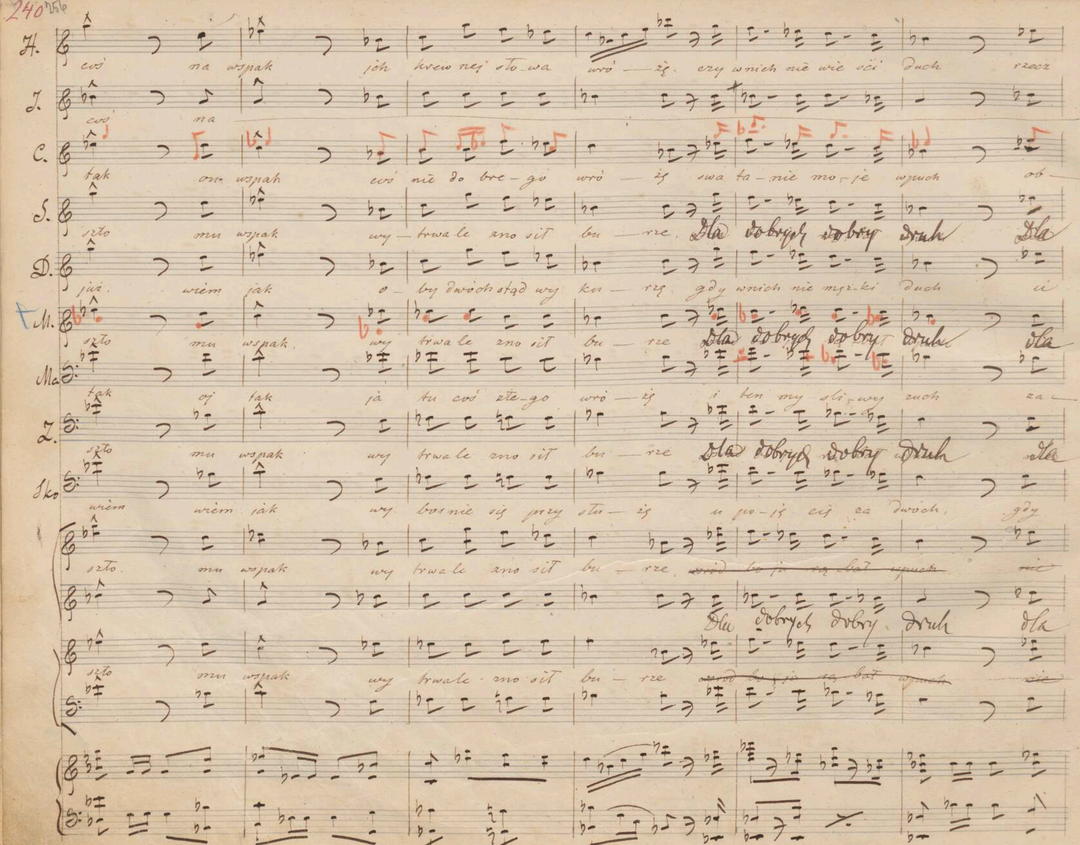
Duch i znać że swej od wa — gi Duch przekar — zał na tych Sy — now dwóch Jch ro dzic był to

A.
war – ta czy wnich nie wie rzi Duch
J.
C.
war – ta swa ta – nie mo – je wjuch
S.
war – ta o Dziel ny byt to ruch
D.
czarta jch za miar poj Dzie wjuch
M.
war – ta o dziel ny byt to ruch
Ma
czar – ta ma tak Dzi waar ny ruch. Oj bia – da
Z.
war – ta o dziel ny byt to ruch
Sko
war – ta braf dzi – ka je – slis ruch! gdy Teb za maz ci kwar – ta
Dla dobrych dobry druh
zuch wy cho wat Sy – now Dwoch wsrod bo – ju raz bat wjuch
cres – cendo

A.
Duch Bzeza cie – ka wo – sci war – ta czy wnich nie wie sci Duch
J.
Duch Bzeza
C.
wjuch Ob mo – wa nic nie war – ta swa ta nie mo je wjuch
S.
zuch Nie ly kat sy choc czar – ta o Dziel ny byt to zuch
D.
wjuch u – cie hnaj stad Da czar – ta, jch za miar poj Dzie wjuch
M.
zuch Nie ly kat sy chow czar – ta o Dziel ny to byt zuch wsrod bo – ju raz bat wjuch
Ma
Dwoch za kra wa coi na czar – te ma tak Dzi waar ny ruch Oj bia – da nam oj bia – da
Z.
zuch Nie ly kat sy chow czar – ta o Dziel ny to byt zuch wsrod bo – ju raz bat wjuch
Sko
zuch gdy Teb za hrz – ci kwar – ta braf dzi ka je slis zuch! gdy Teb za – ma – ci kwar ta
zuch wsrod bo – ju raz bat wjuch
zuch Zwo – je Jezk byt to zuote wy cho wat Sy now Dwoch wsrod bo – ju raz bat wjuch
120

tak!
Tak ota dobrych dobry druh
Tak ota dobrych dobry druh
Po coś wtarł tu jak zły duch? po coś wtarł tu jak zły duch
Dziel ny to byt Dziel ny to byt zwoh, i tak wy cho wat sy now
Dziel ny to byt Dziel ny to byt
Tak ota dobrych dobry druh Tak ota dobrych dobry druh

Ba da ige po ska ruch że trwo żni sq wna tu rze ja
Ach sprze ci wień stwa ruch go tu je dla mnie bu rze Ja
O byt to Dziel ny zuch U czciwy wstrzej na tu rze gdy
Wjo mam ry wa li dwoch Lecz je śli o ba toho rze, wiem
O byt to Dziel ny zuch U czciwy wstrzej na tu rze gdy
Wtym straszny dwo rze ruch dzi waor ny wswej na tu rze oj
O byt to Dziel ny zuch U czciwy wstrzej na tu rze gdy
Ten wtarł mi jak zły duch my śliwskiej twej na tu że już
O byt to Dziel ny zuch U czciwy wstrzej na tu rze gdy
O byt to Dziel ny zuch gdy U czciwy wstrzej

H. coś na wspak jak krew nie stoi wróż ery wnich nie wie ści Duch rzecz
I. coś na
C. tak ono wspak coś nie do bre-go wróż swa ta-nie mo-je wjuch ob-
S. szto mu wspak wy trwale zno sił bu-rze dla dobrych dobry druh dla
D. już wiem jak o-by dwóch stąd wy ko-rzy gdy wnich nie myśli Duch ii
M. szto mu wspak wy trwale zno sił bu-rze dla dobrych dobry druh dla
Ma tak oj tak ja tu coś złe-go wró-ż i ten my śli wy ruch za-
Z. szto mu wspak wy trwale zno sił bu-rze dla dobrych dobry druh dla
Sko wiem wiem jak wy bos nie się przy sto-ję u pu-ś cij za dwóch gdy
szto mu wspak wy trwale zno sił bu-rze ~~wiem bo ja się nie chcę upuścić~~ nic
dla dobrych dobry druh dla
szto mu wspak wy trwale zno sił bu-rze ~~wiem bo ja się nie chcę upuścić~~ nic

H. cić ka wa ści war ta
I. cić ka ta wjem
C. mo wa nie nić war ta nie war ta czem
S. biednych stron o-twar ta ta tak o tak
D. cić kną ztąd do crar ta oj tak tak tak
M. biednych stron o-twar ta wy cho wat dy niw dwóch
Ma kra wa coś na czarr ta jak zbąd ja ni-czow wyr wać dwóch
Z. biednych stron o-twar ta ja tak wy cho wat dy niw dwóch
Sko teb za mą ci kwar ta bierz broń i traf dzi-ka jeś lis zuch
~~ty chcesz się chow~~ znać że tak wy cho wat dy niw dwóch
biednych stron o-twarta cho wat wy cho wat dy niw dwóch
~~ty chcesz się chow~~ ta tak wy cho wat dy niw dwóch
twar ta i tak wy
130

S. i tak, o tak wy cho wat sy nów dwoch o

A. jak stąd za ni' crów jak że wyr wać stąd o

Sko brèm brom, brèm brom i trak że że lis zuch o

A. tak o tak wiem już wiem wiem i jak

C. jak o jak czem i jak czem i jak

S. tak o tak Dziel – ny zuch Dziel – ny tak

D. tak tak tak wiem już wiem wiem ich za

M. tak o tak Dziel – ny zuch Dziel – ny tak

Ma jak o jak wyr – wać stąd wyr – wać jak

Z. tak o tak Dziel – ny zuch Dziel – ny tak

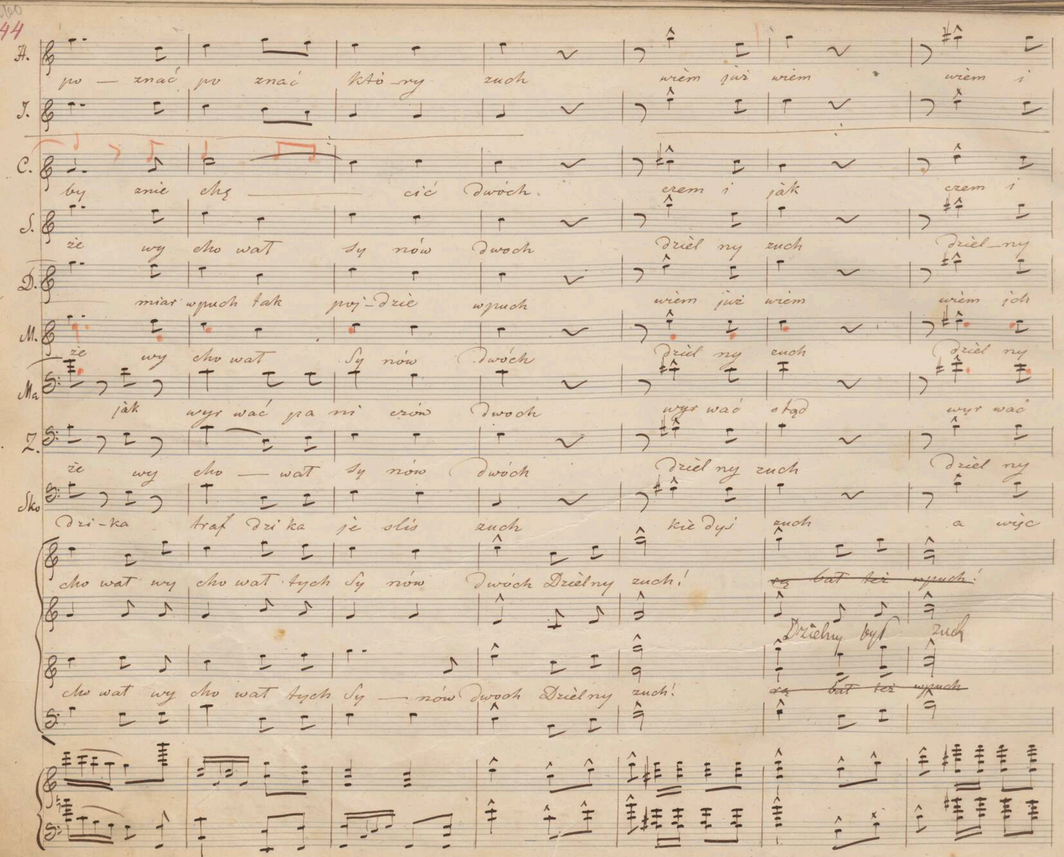
Sko tak lica tu kiè – dyś zuch a wyc trak

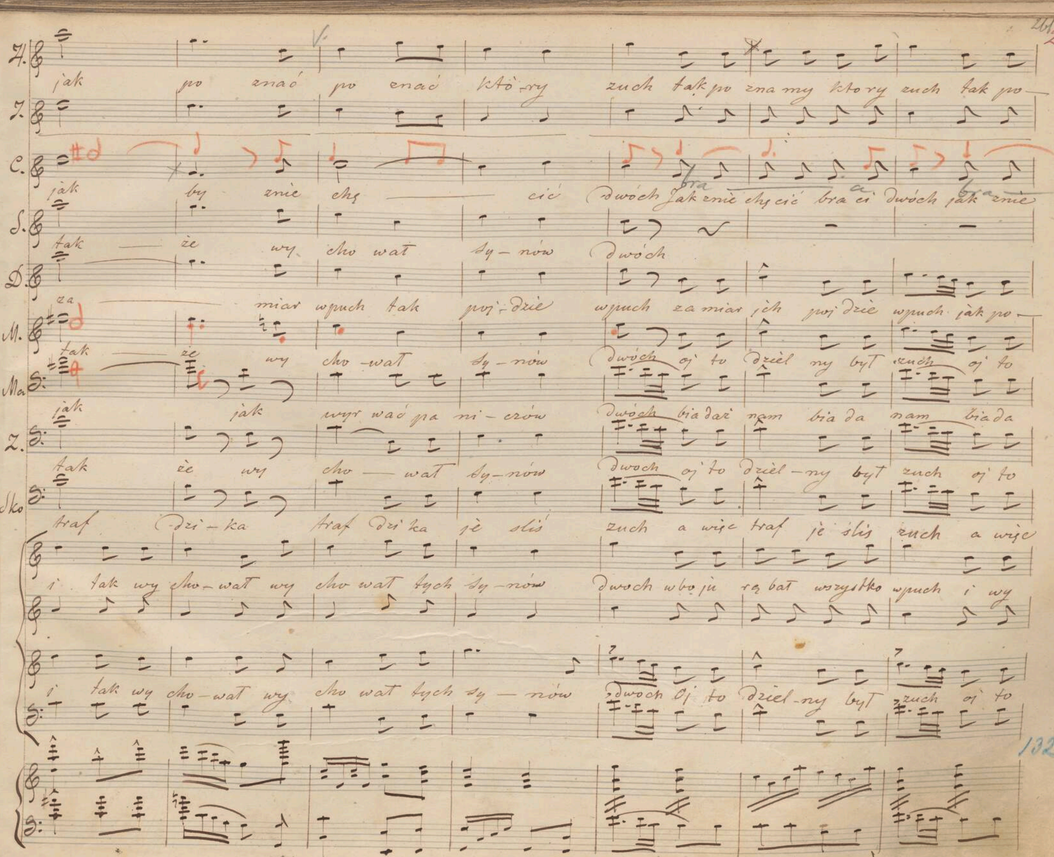
T. tak o Dziel – ny to zuch! dzielny bat [illegible] zuch i tak wy

B. tak o Dziel – ny to zuch [illegible] bat [illegible] i tak wy

131

2

H. po — znać po znać któ ry zuch wiem już wiem wiem i
J. by znie chę — cić dwóch czem i jak czem i
C. że wy cho wat sy nów dwóch dziel ny zuch dziel ny
S. miar wpuch tak przy dzie wpuch wiem już wiem wiem jak
D. że wy cho wat sy nów dwóch dziel ny zuch dziel ny
M. jak wyr wać pra mi erów dwóch wyr wać stąd wyr wać
Ma że wy cho — wat sy nów dwóch dziel ny zuch dziel ny
Z. dzi-ka traf dzi ka je slis zuch kie dyś zuch a więc
Sko cho wat wy cho wat tych sy nów dwóch dzielny zuch! ze bat tez wpuch!
Dzielny był zuch
cho wat wy cho wat tych sy — nów dwóch dzielny zuch! ze bat tez wpuch

H. jak po znać po znać któ ry zuch tak po zna my któ ry zuch tak po
J. jak by znie chę — cić dwóch jak znie chy cić bra ci dwóch jak znie
C. tak że wy cho wat sy — nów dwóch
S. za miar wpuch tak przy dzie wpuch za miar ich przy dzie wpuch jak po
D. tak że wy cho wat sy — nów dwóch oj to dziel ny był zuch oj to
M. jak jak wyr wać pra mi — erów dwóch bia dać nam bia da nam bia da
Ma tak że wy cho — wat sy — nów dwóch oj to dziel — ny był zuch oj to
Z. traf dzi — ka traf dzi ka je slis zuch a więc traf je slis zuch a więc
Sko i tak wy cho — wat wy cho wat tych sy — nów dwóch wbo ju ze bat wszystko wpuch i wy
i tak wy cho — wat wy cho wat tych sy — nów dwóch oj to dziel — ny był zuch oj to

246

H. znamy który zuch

J.

C. życie braci dzioch

S. o tak

D. stąd prać wiem jak!

M. Dziel my byt zuch

Ma nam bieda nam

Z. Dziel my byt zuch

Sko traf je śliś zuch

chowat synow dwóch

Dziel my byt zuch

268

Ide

Koniec Aktu III Sc

Septimowy 1906 r. Tadeusz

Inne Strona, 254
" 261
" 262

133

246

H. zna my który zu

J.

C. Tycie bia

S. o ta

D. stą prić wiem ja

M. Dziel my byt

Ma nam biada na

Z. Dziel my byt zuc

Sko traf je śliś zu

chować Synow dw

Dziel my byt zu

264

Straszny Dwór

Biblioteka Szkoła Muzyki w Wieniawie

Akt trzeci.

Kwartet Strona 254
" " 261
" " 265

586

133

265

Lento.

№ 12.

Maciej

Skotuba

Piano.

Moderato ♩=130.

Maciej

Skotuba

Gdzie mi my nie wzie li wieńcy

Gdzie ż ży ć wieńcu za - nie ś

Gra cie, zwa ja wa sze tam wkom na cie je - den zmło dych pa nów sta nie, Te - raz o — bejść się za

Gdzie ?

Tam ?

Więc nie va zemy ?

(nie spotrzeżnie)

ple cy Tam gdzie drzwi, tam u dro gie j stro nie Drugi tam ma swe go sta nie Nie mos —

134

(nastronie)

Mari że to bić Jak tu stra szno! jak tu stra-szno! jak tu stra—

panie Ja kos sta—ry mi—nę, stra—cił już ru bar—

szno! Ma lo—wi—dła gdy—by mary te ma—ka—ty o—dra—

nę!

Più mosso. tempo I°

pa nie... ma—lo—wi dła te ma—ka—ty nie, nie, nie, nie,

ma—lo wi dła te ma ka ty tu by dziesz spać... ten tu, ten

Più mosso tempo I°

un poco più lento.

ja na—to nie przy stanę za—zem mu—szą spać pa—

tam, a ty ty sam, sam. stra—szno tu! straszno!

un poco più lento.

ni cze, i ja przy nich wstać ży cze

ć ni go—dób.

a mam gdzie

ć ni gdzie, ja w tym względzie pew—nie to co Mierz—nik ka że...

135

240

wasić spać tu bę dzie

Tu — taj? tu taj?

a — le tu...

przy ze ga — rze

tu zim — no srodze... tu taj we — mnie wszyst — ko skrze pio, zresztą na czem?

na po —

/na stronie/

Jak tu straszno! Jak tu straszno jak tu straszno

To dze przy ze — ga — rze bę dzie cie pio mi — ng stra — cił już ru basz

241

/Do Skotuby/

no

Tu by wszystko we mnie skrzepło

na

przy ze — ga — rze bę — dzie

Più mosso.

Co, co, ten ze gar i te ścia ny i te o bra

cie pio, bo ten ze gar i te ścia ny... i te o bra — zy a co moj

Più Mosso.

Tempo 1:o

/Do skotuby/

un poco più lento.

Dwoi ten zmarszczeg zmarszczony?

po zwoi wa rze spać z pa

zy

Dzik ot tchórz ot smyk

Stra — szny dwór! straszny

un poco più lento.

136

nami
i ja przy nich zostać chcę
Nie! nie! ja nie pozwolę na to!
Dobrej no — cy
Dobrej no —
Co zna cza two je to wa ta jem ni cze go?
Chwi li nie
cy.
Dobrej no — cy
Lę kam, że dnak nie dziś czy cza. Bar dzo wjąc pro szę nie chaj wa sze mi o świecie ...
Nie
Nie lę kaj się

Skotnicka
iwi- dzę Zresztą jest nas dwoch po- ste- chaj wiąc gdyś ta — ki
Skotnicka
ruch.....
ten ze — gar sta — ry
gdy — by świat ku — ran — ty ciął jak zmut- ze
137

psu — ty wszak — że od — stu lat na — krz — cać pró — żny

trud Żeer je — śli nie — spo — dzia — nie

ktoś ob cy tu — taj sta — nie nie pan że — gar gdy za

pie — je kur dnie wrzeć prze — dą — tych raz dziś zbudzi

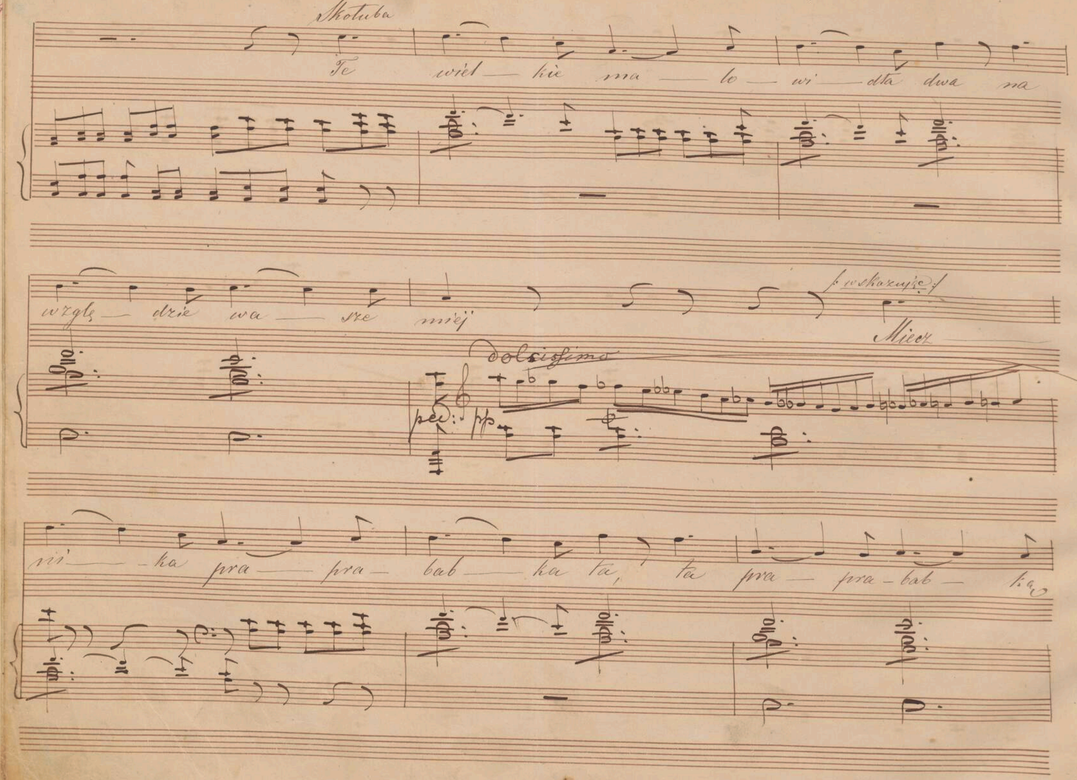
Marcin Kitlicka

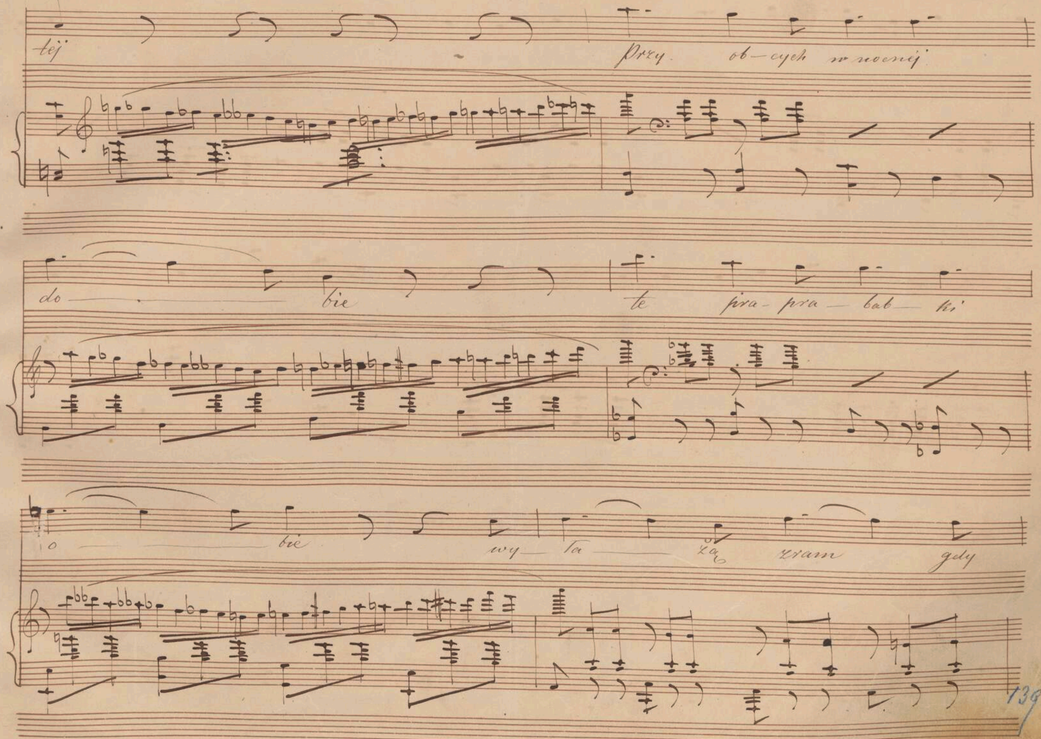
cie koncercik taki bo wisz wiś! Nie! Nie! zaczyj ta

pizen: pizen:

a tempo

ba ki

Skotnicka
Że wiel — kie na — to — wi — dla dwa na
wzgl — dzie wa — sze mej
pokazując
Micz
dolce
pie
ni — ka pra — pra — bab — ka ta, ta pra — pra — bab — ka

tej
Przy ob — ejściu w nowej
do — bie te pra — pra — bab — ki
o — bie wy — ta — ża zram gdy

247-c

pie — je hur i nuż wza — cij — ty spór niejednym

Maciej Skrutuba

cij już da — ty we znaki Strach waści? Nie, Nie? zażyj ta

ba — ki

247.

nuż wza cij — ty spór nie je-dnym cij już da — ty we —

Maciej Skrutuba

znaki strach waści? Nie— Nie? za żyj ta ba —

Maciej patrzy z trwogą na obrazy ilustrujące bałwańskie bo których trafić nie może

Scena 2ga

Maciej (oglądając się)

ki. (odchodzi swobodna po cichu) Lo nedt! zosta wit mnie

w domie

w łonie

140

niech cię pio-run trza-nie | Za pew-ne kta-mat... li-cho go pal! | [zmierzając ku drzwiom]

a tempo Molto.

[za trzymując się] a tempo

A gdy-by tro-chę praw-dy u-kry-wa-ty te bar-nie? Toż by-li-my nie-li do

[wraca na poprzednie miejsce]

pie-kła bal | nie-wi-dać na-wet | Już i-dą | Już i-dą | He?...

[głos zbliżony z prawej] [głos zbliżony z lewej]

co?... kto?... kto tu jest | nie-wi-dzę ni-ko-go | wy-ra-zniem słyszał, już i-dą! już

i-dą, Skądże te sło-wa po-cho-dzić mogą?... toć jeszcze nie świt kur... czy by tak wcześnie-ra czy natrafił

[szept] tych pra-pra-pra Ach ja nie-ma-cie pra-pra- bab-ki wy-krzy-wia-ją

Marcato.

V.S. 141

250.

twarze zgaście mi o czy ma przewracają ją obie kha tej kto żywy

/uciekając upada we drzwiach/ na Zbigniewa

Allegro.

/Zbigniew. Stefan, dwóch pachołków jeden z nich z świecą naprzód drugi ich wejście naprzód/

Zbigniew /zdziwiony/

Ai Macieju co to-bie

Okcita: Maciej

Nic... nic... po-wiem wiedźmom sto wie jak o

Presto

/zatrzymując nagle/ pachołka

Dej dą pachołkowie stoj!

tu na sto-le po-staw świece

/chłopcy odbiegają/

Moderato.

251.

a tempo.

/naśladując mimowolnie Skotuby/

Stefan.

Te dwie... o:te... dwie po sta-cie... a ten ze-gar... a te ścia-ny!... Co ty plecies?

Zbigniew

Maciej

/do jednego i do drugiego/

Zbigniew.

Co się dzieje?... Niech no tylko kur za-prze-je! pa nie! pa nie moj ko-chany!... I cóż gdy za-pieje

fp

Maciej.

kur? Ten ze-gar sta-ry gdy-by świat zepsuty od ty-się-ca lat ku-ran-ty

pp

V: S:

142

gra zgrzechły tych mur Dra bab.ka ta zgra-gra gra gra gro-wa-dzi gmu. kon cer cik ta-ki Da nie we—

Stefan.

zna ki czy ij mi bo iż? za ziff ta— ba — ki O sra la-ten bra cie lu-by! Skąd że te ma le ne

Zbigniew

Maciej.

du by? Od klucznika, od sko-tu-by.

Zbigniew

On zar — to-wał... wtedy ij, wtedy!.. gnze. le—

a tempo Moderato

wa — Tes wbo-ju krew. ta-ki zwie nierz! ta — ki lew! skąd ci

Maciej

te — raz tchó-rzem być? wbo ju ga nie in — na rzecz. Gdy sko-ten-ba po szedł przecz gra gra

ba-bek tych o brazy wy mó wi-ły dwa wy — ra-zy Jakież? „Już i-dą! już i —

Zbigniew.

Maciej.

Lento

Dra Lento

143

(spojrzenie ku umieszczonemu na ścianie portretowi)

dą!" i o czy ma wziętą wkleszczę. Patrz cię przewraca-ją jęczce! o nie tu nam gło wy u-tną.

Stefan (bierze świecę zbliża się do obrazu, twarze żywe chowają się)

Stefan (do Macieja)

trochę wypił może że, jak się wśpi strach o mnie Już że za zbiegniewem wpad. Ja tu prze-no-cuję

Zbiegniew.

dem na prze cin ko wiej kom na cie do brej no-cy ży-czę wam. do bra noc bra – cie.

(odchodzi z Maciem który zabiera świecę)

non troppo lento

Nº 13.

Recitativ:

Stefan. (sam)

Ci- cha do ko-ta... noc ja- sna... czyste niebo, tchnij życ pły-nie wo—

Piano

144

bo dnie po przeszczeni bez chmur. Ta jem tych u czuć nie po ję ka

wia dza od bie ra sen ty skno ty na prze wia dza ser cu ma

a tempo Moderato.

rze nie staje uj po kiebą tak! tak! to stra szny! bardzo straszny dwór! Prawdę mówił Maciej

sta ry tą tu stra chy! Są tu cza ry! ten nie po kój nie u stan ny myśl o wzro ku jej twej.

Hanny mó wią ja no w oku li tej że cza ra mi.... że cza ra mi o czy jej.

Cello

Tak! nie za wo dnie, bo wreszcie pod ten dach tylko mi tych o czów strach.

Più lento

Violin

a tempo Allegro.

Nie, nie! nie myślmy o tem! Baczność! Ale-fa-nie! Wnak ij przy-ize-tota życ wber zin-nym

Lento.

sta nie. Ka Kulizanni pta Godzina

p. /prawie mówiąc/

Cóż to jest? Ma dziś mo wit że od

/Zegar bije 12ta/

1 2 3 4 5

ppp

ped.

lat ty ią-ca chy ba da ma wa ca ją-ca zpo za gro bu pida po-ku-ty wpro wa-dza

6 7 8 9 10

Moderato.

Kurant

/Kuranty/

wo-brot ze gar ten po psu ty przes tat bić....

11 12

pp

ped.

/Słucha/

a te-raz gra...

Bo-że mój me-lo-dja ta o ja kiesi chwi le przy po-

140

pod cieniem gęstych drzew niegdyś Kole

mi – na jak ~~na ziemiza wpierwi kiedy~~! mój Oj – ciec ~~ukochany~~ Wro Dzin nem ~~na ziemi~~ mnie, lub Ko –

przezorze żyto pogodą jasną na czole ad libit. Uroczy

gnie wa star sze – go Sy – na, ~~a – orge Dzie wnia syn uta Dać pa – Ta szem~~ tak czy sto nu cił ten ~~Sarmacki~~

a tempo.

śpiew! Sły – szy tę piosn – kę z dzie cin nych wspomnień e – chem, jak ptły nie zpier si

Oj – ca Do nie bian skich strof Wi – dz jak Mat – ka za – miel skim Swym u –

śmiechem strzeże Sy – nów, strzeże Sy nów i gra – ją – cych wcie nin Drzew.

[słucha]

Durand

a te raz gra...

147

/z wybuchem/

Mat-ko mo-ja mi-ta! o Mat-ko mo-ja mi-ta! po tym

ped.

sko nie woj-ca to - nie sko nat ken ser de - czny spiew ser de-czny spiew.

ad libit. a tempo.

Sty-szy jak ro-dzic tę pieśń swo bo dnie nu — ci gdy

w swojej pokoi-

tremolando

Strażnicy Ze-gna chatę swą Sty-szy

Ko- ści spie-szy od-dać krew. jak Mat-ka nie pe-wna czy on wróci wzywa

w miedzy-ścian chroniąc go

Boga, wzywa Bo-ga by ~~ta ga Dziś wojny grzmi~~

Ritenuto

[słucha]

a ke tar gra.

z [z wybuchem]

Mat-ko moja mi-ta gdyś nas o ie-ro-ci-ta

O matko moja mita po twym

matko

Thome Moja Jo—mè Jhonat ten ser-ce—ony

~~Ja~~ ~~nie cios wro-ga ciężki~~ ~~ten ser-dec-ny~~ spiew ser-dec-ny spiew.

Recitativo

Moderato a[illegible]

di – mi – nu – en – do

Zbigniew

Mo je sz do mnie we a le nie przy la ta za

zdro szczę Ma cie ję – ści co wa ba rie o brata prze dzisz na pro czy nek zra ża wio na

rzę są za mąt i chrapie aż się zy by trzę sła o bo! tam ja kaś

po – stać zwolna się po – ru sza Czy ktoś ktoś rzeczo prze ku tu ją da

Ru sza od wie dza da wno o pu szczo ny

Allegro Moderato. No 14. Duet

Zbigniew

Stefan (ochniony)

Piano

świat ? kto tu ? kto ?

Zbigniew Stefan: Zbigniew (ze śmiechem)

Pan brat Pan brat Szczególne to spot —

ka nie! Co ro bisz tu Ste-fa-nie Kto ż zgadnąć ój ypo dzie wa co wio dło tu Zbi—

Stefan:

Zbigniew

gnie wa To po je dnem po znasz sto wie

Tak to po je dnem po znasz sto wie. Ok! wie cze-rza sze mi wę gło wie a myśl mo —

Stefan Zbigniew

ją cią gle ści — ga Panna Hanna? Nie! Jad — wi-ga

151

Stefan. /u spokojony/

Wiedz wza jem nie co tu ro-bię

Jak widz wza jem nie co tu ro-bię. Las mo wspom nień snuje so-bie, a myśl mo — ja nie u stan —

Stefan.

Zbigniew nie przy Ja dwidzę

nie przy Han nie Jak ie ce-nić to zda-rze-nie ten przy chylny dla nas Jak ie —

traf! Mó więc prawdzi, do za zdro-ści za den zbra-ci nie ma praw mó — więc

traf Mó — tak mó więc pro —

prawdzi tu do zaz-dro — ści za den

prawdzi tu do zaz-dro-ści za den zbra-ci nie ma praw za-den zbra-ci nie-ma

praw Jak przy chyl ny traf Jak przy chyl-ny traf

152

transp.

oryginał

vi=de transp.

Mniej poco più lento.

Gdym przy wie—

Oryginał

cze — rzy pa — trzył wie — czy pło ne — ta — ży — wym ru mi — jo — cem róż

Drżą me go ser — ca od dziwnych prze — czy ja sną mam przy — stroić zwiastować już

zwiastować już

Śni toty sta dze — nia do tąd nie zna ne

znikł sen cza ro — wny lecz po za stat ślad u — czu — tem wyjęs — ni mój tak błę — gą zmianą

jak bym raz pięw — szy ten ro — ba — czył świat u — czu — tem wyjęs — ni mój tak błę — gą zmianą

153

jak bym raz pierwszy ten za ba czył świat jak bym raz pierwszy za ba czył

Stefan.

świat. Hej o strożnie pa nie bra cie! bo zni we czyn dawny plan. Nie ma nie więtr una szej

ralent: Ubigniew forte

cha cie! Vivat tempor wolny stan. Tak! tak! Vivat wolny stan Do brze! Do brze mó a sie bracie! Vivat

Jak że ze nię to zda rze nie! ten przy słu ny dla nas trąb Mówiąc

semper wolny stan Jakże

prosciej, do za zdrości żą den zbra ci nie ma prawo mó — wiąc

tak mó wiąc pro —

prosciej tu do zaz dro ści żą den zbra ci nie ma praw żą den zbra ci nie ma

ściej tu do — za zdro — ści Żą den

154

prawi Jak przy chyl ny traf. Jak przy chyl ny traf.

traf.

Un poco più lento. Stefan.

wi kva - i - ny ztu - Dzeń

wdruj - kiem bo ga - te gdy mnie pro wa - Dzisz tę — skno - ty ślad

wypom nia - łem so — bie tę cro Dzin nąc cha tę tak nam pa mięt — nąc

od Dzie cin nych lat pa mięt — nąc nam.

wypo mnia łem ja — ko w nasz wiek po ran — ny przy Matce Oj — ciec

155

nie znał co tzy — i po — my śla — — tem że o bok Han — ny

tak że u ro — czych tak do cze — kia dni Ach po my śla — — tem

rall.

że i o — bok Han — ny któ — ry tak u ro — czych do cze — — kia dni. Nie tak

Zbigniew

[z uśmiechem]

Sko-ro pa nie bra-cie, bo zni we czysz daw ny plan nie masz nie wiast wna-rej cha-cie Wi-wat

Stefan [nieśmiało]

Tak! tak! prawda Wi-wat wol — ny stan —

semper wolny stan.

Nº 15. na drugi stronie

№ 15.

Hanna

Hadwiga

Stefan

Elżbieta

Piano

a jed

A je dnak

A je dnak

A je dnak

rallent.

nak

Nie bo le ści ni ros — ko — szy z tkliwą duszą nie po — dzie — lać nie mieć

ser ca co ci po — szy chmurą zczo — ła zo — ka łzy nie mieć wiekuy ku dni na —

Ko — go mo — ciaż bło go sła wień stwo pra lać ach! czy liż to ni rzecz ściem

157

Czyliż to się rzeczy-ciem zwie

Czyliż

zwie

o nie

Czyliż to się rzeczy-ciem zwie

nie mieć wchyt-ku zy-cia ko-mu chcie-by

(z akomp.)

swe bło-go sta-wień-stwo dać jest że to zy-cia cel czyż to się rzeczy-ciem

o nie o nie Ni bo-le-ści ni ros-

o nie o nie Ni

zwie czyż to się rzeczy-ciem ach czyż to się rzeczy-ciem zwie

o nie o nie swej ros-

ko-rzy zatkli wą du-szą nie po-drze-lać nie mieć wchyt-ku dni ma-

ko-rzy

nie po-drze-lać

ko-rzy zatkli-wą du-szą nie po-drze-lać

158

ko — go.

toż rzeczy ścia Dro — ga, toż ży — cia

toż ży — cia

i bło go — sła wień stwa prze — lać toż rzeczy ścia Dro — ga, toż ży — cia

toż ży — cia

cel, ach! czy to, czy to się rzeczy ściem zwie Ni bo — le — ści ni ros —

cel czy się to rzeczy ściem zwie Ni —

cel czy to czy to się rzeczy — ściem zwie

cel czy się to rzeczy ściem zwią dwej ros —

ko — rzy ztkli — wą Du — szą nie po — dzie lać nie mieć ochyt — ku Dni na —

nie po — dzielać

ko — rzy ztkli — wą Du — szą nie po — dzielać

ko go

toż rzeczy ścia Dro — ga, toż ży cia

toż ży — cia

i bło go — sła wień stwa prze — lać toż rzeczy ścia Dro — ga, toż ży cia

toż ży — cia

159

286.

cel ach czy teraz to jest rzecz ścia Ach

cel czy ciż to rzecz ścia zowie

cel czy to czy to ciż rzecz ścia zowie

cel czy ciż to rzecz ścia zowie

ped.

czy liż to jest czy cia droga czy to cel ach tak cel ach

czy liż

czy liż to jest czy cia droga czy to cel ach tak

czy liż

(Kadencja)

287.

[kryje się]

[spostrzegając Damazego] Landa ma-zy?

Landa ma-zy [kryjesię]

[spostrzegając uciekanie]

[ustyrawszy głowę]

Co-to zna czy?

Maciej [przerażony wbiega na scenę]

Gwattu! gwattu ucieje

Ha! o krazy!

[pada na krzesło wzgłębi]

kurr.

bra

bra

zy

zy

Recitatiwo

160

Recitativo.

Stefan. Zbigniew

To za pewne żart nie wiesći! Lepdź zo bacmy co tam mieć idi wprzedtu że niu dworski

Piano

/spostrzegający Macieja/ Maciej /rozgniewany/ Zbigniew /mocno wtuchu Maciejowi/

mur ha ha Maciej zdy.ty trwogą Już pra bab ki wiodą ejor. Dilnuj nie puść stąd ni

/Stefan i Zbigniew wychodzą/ Maciej /Marząc/

ko go. Straszny dwór! Straszny

Lento.

/za sypia/

Dwór.

pa:

Moderato Damazy /wychodzi z zegarem/ /idzie do jednego obrazu/

Tak to Hanna! Z Jad wi-ga

pp

161

/Obraz usuwa się do połowy/ /Bieg nie do drugiego z czytelnikiem/

Już jej niema Już jej niema

/spoglądając na obie strony/

i tu i ówdzie.... Idzie do myślenia się na—

le ży że są w bastach, lub na wie ży z tam tąd zej— dą na ko—ry tarz i już bratku ich nie

rall.

Recitati:

schwytasz Sexa się zbiegły myśli na—sze! ich mysł... jak raz zmy—ślą mo—ją! O ne

a tempo Moderato. /smutno/

stra szą i ja stra—szą... bez się kohó'rze coś nie boją!

Allegro.

Maciej. Aj kto tu? Damazy Kto tu? Maciej Święci patroni! to

Duch z regaru! Damazy Zmorcy! Maciej Nie mogę! Damazy (mówi) ten ze

strachu zębami dzwoni.

162

Damazy /zmienionym głosem/ — Maciej /z trwogą/ — Damazy

Puszczaj bo pit—no wczyrzewą dro—gę. Nie! nie! ja nie mogę. Puszczaj! ja

a tempo Moderato

/wyrusza się ku Maciejowi tak że światło księżyca pada na niego/

Maciej /mówi/

jes tem du sza z ze—ga—nu! Ati co ja wi—dzę! To on! tak!

a tempo

/światło do Damazego/

tak! To jest ta Dziurka! Ach, ty dziu—ra tu sza wszy—stka ze—psiekła—na sa—gan brak

Nie! nie wy—

Damazy /zgniewem/

puszczę! bo bez za ka—zu nie wyjdzie duszko aż pi—tro ra—no Co? do krwi ret

a tempo Maciej

Djabłoo! puszczaj mi przecz Duchom zam knięcia drzwi nie do—kucza, kto duch niech

Moderato

Recito. Damazy — Maciej — Zbójnicy /pokazując się w oddaleniu/ Maciej /nie widząc Zbójników/

ámy ka Dziurką od klucza.. Puszczaj bat wa—nie! Da rem na rzecz! Co to za wrzawa? kiedy jam

163

z miejsca nie

Zbigniew / Spostrzegając / a tempo Lento. Maciej

ka że sługa pił-nu-je ~~a nie się~~ ru-sza Co? pan Da-mazy? Nie! to jest

Du-sza co po ku-tu-je wskazym ze-ga-rze!....

№ 16. Finał. Kwartet

Stefan. Damazy. Maciej. Zbigniew.

Stefan / grożnie do Damazego / Zbigniew / grożnie / Stefan / z mocą /

Pan? pan wie-garze? Ha! to cie-ka-we! Wie się tu-

Piano

Damazy / na str.

skryles by zmas zar to-waé by nas oś-mie-szyć zdasz zbęgo sprawę Do wi-nie

/ do Stefana i Zbigniewa / no-wic. nie Zbigniew

ty mnie zbie-dy wy pro-wadź Nie nie pa-no wie A te ku-rzan

Damazy.

ty! A te o bia zy! Nie wiem skąd się to wzięło nie zmiat bym rzucać

Stefan.

wa szej u ra — zy La ni czu sta — mieszł to twoje Dziś — to

Damazy

Nie! na lis nor

Zbigniew /wskazując ręcą/

nie! leje po cóż tam.

Damazy /ni: ż/

Ha wy bor- nie! już jak mam.

/do obecnych/

Stąd na tem daw- no że w tej sa- li strach spać czy praw — da do — ciec

wam

chciałem, lecz sam no co — wiedz tu nie zmiałem Aż gdy już wam dziś od —

da li o śmie lo — ny w tym za mierze wczesni skryłem się w tym ze —

garze. i dziś tą — kę wo gień wło — żę czem stłuszat prawdę o tym straszn ym

S. Cóż te dy
D. Dwo — rze Mi — ły Bo — że mach prze la ty po wiat
M. Cóż te dy
Z. Cóż te dy

Mięsko pia lento.

Mene

S. ro — cej Krywdy i sta — ty
D. krwi — sych u sług za pita — ty że na nim przeklęń stwa i łzy i ztąd gniew

S. Siero — cej krywdy
D. Bos — ki tu grzmi,
M.
Z.

f Mu — ry te po — wsta — ty ztań
f Mu — ry te po — wsta — ty ztań
Mu — ry te po — wsta — ty ztań

S. ro cej sta — ty
D. krwią cej za pita — ty
M. krwią cej za pita — ty
Z. krwią — cej za pita — ty

ztąd nad nie mi
i ztąd nad nie mi Bos ki gniew ztań ny

166

S. gnieu Boski strasznyy grzmi' — Ach jé śli na tym Dwo — rze
D. gnieu Boski stra — szny grzmi.
M. gnieu Boski stra szny grzmi.
Z. grzmi, gnieu Boski straszny grzmi. — rè śli' na Dwo rze

Meno

rallenti. — a tempo un poco più lento.

S. cej — ży prze kleń — stwo Bo że — Chmura co nad nim ij ezer — ni'
D. — — —

S. Rzu caj my dwór prze kły — ty

D. ści ich o gar — nia strach

M. caj my te pro — gi rzu caj my pó — ki cras

Z. rzu caj my pó — ki cras

S. Rzu caj my dwór prze kły — ty

D. kły gra

M. rzu caj my dwór prze kły — ty

Z. rzu caj my dwór prze kły — ty

S. strzeżmy się po nęx — ty

D. na, przez me wy kry — ty

M. ganki te wy kry — ty

Z. strzeżmy się po nę — ty

S. Co wzniósł się na trach Rzu —

D. o gar — nia ich strach

M. bo piè — tem każdy grzech na dach trach Rzu —

Z. bo piè — tem każdy grzech na dach trach Rzu —

S. caj my dwór prze kły — ty

D. kły gra

M. caj my dwór prze kły — ty

Z. caj my dwór prze kły — ty

S. caj my straszny gmach

D. na zwy cięż twa dwa

M. caj my straszny gmach co się wzniósł na dach trach

Z. caj my straszny gmach

S. Rzu —

(podkłada Maciejowi)

D. ten gmach na dach

S. caj — my gmach co się wzniósł na dach — trach trach na dach — trach

D. Trach, o tak o — tak ten gmach się wzniósł na brat — nich trach na brat — nich

M. prze — kły — ty co się wzniósł na brat — nich trach na brat — nich

Z. caj my dwór prze kły ty co się wzniósł na brat — nich trach na brat — nich

168

S. Trach, hrzu – caj – my gmach rzu – caj – my gmach prze kły-ty prze—

A. Trach hrzu – caj – my gmach rzu – caj – my gmach prze kły-ty prze—

M. Trach hrzu – caj – my gmach rzu – caj – my gmach prze kły-ty prze—

T. Trach hrzu – caj – my gmach rzu – caj – my gmach prze kły-ty prze—

S. kły-ty na ~~drze~~ ~~trach~~ Trach

A. kły-ty na ~~brat~~ ~~trach~~ Trach

M. kły-ty na brat ~~trach~~ Trach

T. kły-ty na brat ~~trach~~ Trach

Koniec Aktu Trzeciego

306

242 [illegible]

Straszny dwór

307.

Akt II.

No 17.

BIBLIOTEKA NARODOWA
SEKCJA
MUZYKI

Allegro.

Piano

cresc

Hanna

„Do

dimin

Recita:

parlante

gro-bu trwać w bez żen nym sła nie za miar dzi wny nie sty chanie Mówi Pan czyni

A co gorzej Cztu

Text Zmienić.

Lento

Cantabile

ko wa że znich każdy wal ność cho wa a by, nie u - le - gać tom gdy głos swój ty, nie wzro -

kowa, zwalać cały świat gotowa, dziś przec jakieś tajny wzgląd miłość gawie nam za

szo - ny, Mimo prze - by, pta - cze zo ny ka że swój po że - gnać dom Myśl nie -

czyste O bratankach źle wspomina pragnie ich oddalić zdąd Co to

parlante

a tempo

chętną zserca chwałę, lecz na wa szych ro jeń od parcie, - mąż ni ry ce rze po wiem o

zwaczy złóż odgadnie? lecz bezbronne ty atru dzieła, bo kiedy miłość sercem o -

171

Aria.

pozwól, że nie — ariost pół słów nie zna — cię wcale,
władnie we świat — czy ty rozkazów żadnych siła

Moderato.

Który raz to, który — raz jej zemi co — ra nie drży zno wi — cia zy — czem jej zy cia...
Spojrz na tę postać oko rycerza duszy szlachetnej jaśnieje skra

który raz to zry wa bo skie o — gniwa co du — szę spo — ko — ja zro — dzin — na da — la?
serce dziewicy silniej uderza gdy jej przyszła miłość swa,

Gdy zwo — li Nie ba o fia — ry trzeba to na — rze — czo — na twoją po — ko —
Ach który pozrywa swięte ogniwa co zieniu z nieba zamienia

na.
Nad sła — bne gody ry — ce — rzu
Czy są wyrazy Czy są roz —

pp

172

młodzy sa-ma ci wska-że świ-tsze ot-ta-rze sa-ma ci wska-że świ-tsze ot-
kary zdobne przygasić blask tych promieni zdobne przygasić promienie

ta rze, o tak o tak
blask

Ach sa-ma, wskaże, ach sa-ma, wskaże ci świ-tsze ot-
przygasić zdobne przygasić zdobne promieni

ta
blask

rze świ-tsze ot- święty
tych promieni blask

V. S. 173

Ach!

Più lento.

Ko — na, żoł — nie — rza

Odtąd mu śpiew — ce

tró — dów nie zmie — rza nień...

i jego żona być

Znaj — kiem go krzy — rza

Dzieki' żmiu smutny

Smutny

Do chwa — ły zbli — ża

czy błogi los

Mat — ka prze — kli — na

O — moich ma — rzeń

trwożne — go ły — na

żwiekiu ko — ro — wo

zgoni zmie — nie krwa —

to — baż mnie da —

wy

rzy

bziej od nie sta — wy

ta — jemny głos

Mat — ka żoł —

tobą mnie

174

nie — rza ó — fiar nie zmie — rza.

da — rzy Swie — tla korowo

zgon znie ści krwa — wy, dzi — nie

myech błogiech moa — rzeu ciebiez to wrozy tajemny

sta — wy

głos

Ach!

ppp

rall.

ktu-raż tu któ — ra

spojrz na tę postać

rallent. un poco

V.S. 175

tej zdà mi co – ta. nie drży zpo wi – ja – ją cy em ję cy – cia ... kto raz to

oko rycerza duszy szlachetnéj ,jaśnieje skra serce dra –

zry – wa te o – gni – wa co sej – ca pio – tą zro – dzin na do – la

wróg pa – – – ta gdy ej przysięga mi – łość swą

Czy zwoli nie – ba o fia – ry trzeba tu na – rze – czo – na

Ach kto pozrywa swoje ogniwa co ziemię wniebo

Cadenza Przegamina

trwo – gę po ko – na Czy te wyrzuty

żonvéna Duam

nad ślub – ne gody

Czy ce – rzu mło – dy, Ach ta – ma wska – że, ach ta – ma

Czy ci rozkazy przysiąść zdolne co wnadzy

wska – rze ci wiś – tre oś – ta

duszy Bóg wzniecił sam

176

Ah

że swej bra ta

rozumieć

rzec.

Sam

nad ślub — ne go dy wo —

ją — kiedy wy — ra — zy rość

ja ka lu bio dy

zy wol — — ne

Scherz.

ża ma ci wska że,

wier — — cach przy — go — — cić

swej bra wska że

blask jasny blask jasny blask

gal.....

Swój trze, o — ta — rze
Uczucia co nam Bóg

cresc — — un —

objawił Sam,

wiką — że za — ma ci!

Vno solo

Recitativo.

Damazy. [Wbiegając] [żywo]

Ża ni! ża ni! Co ni dzieje się! aż mi ni wo czach mie ni! dwój ryce trze wy sta—

Piano

rze ni u cie ka—ją dziś przy wzięciu! Co to zna czy Ma cie j stary już pa ka je ni za

[Hanna. zdziwiona] Damazy.

wzięcie Miecznik le dwo nie zra—le—je Od jeż dża ją? że zle pali. że im stra chy w wielkiej

Hanna. Damazy.

178

sa li wy pra wia ty bar ce gwary ... więc dla te go ja - dą ... teho -

Hanna. /żywo/ Damazy.

rze Kłamstwo! Bę dziem mieli burzę, być ja świadkiem nie chcę wca - le ... Mierz nik

/m.s. zacierając ręce/

nie na żar - ty go re Jak wy nio - są się ry - wa le wte - dy

/wybiega/ Hanna /zmocz./

wra cam i ślub bio - rą Od jeż dża - ją być nie

/spostrzegając wchodzącego Stefana/ Stefan /pomijany/ Hanna.

mo że Pan na Hanna O mój

Bo że! czyż mi prawdę po - wie dzia ney go ście Oj - ca po_ża - da_mi, choć przy rzekli że zo -

179

Stefan. Hanna. Stefan. Hanna.

sta nąć od jéż dża ją Dziś? Tak ja-ni. Dziś? w tej chwi li Na gtej zmia ny ja kiż

Stefan. lento. Hanna /wzajemnie się w Stefana/ a tempo - crescendo

po wód Ta jem-ni- ca Ta jem-ni- ca... jam zmij sza ny głos twój drogi cy

Stefan. Hanna /spuszczając/

bla de li- ca wyje mi rozj- rzeć? Do tąd zà- dne lecz za gra- żà czuję to Ta

jem ni- ca... czuję nie zga- dnę

No 18. Duet Hanna i Stefan

Stefan.

Nie jest gniej zba dać ją

All.

Na je- dno sło- wo twe ser- ce

180

V. S.

mło de gorz kie bo le sei do tknął by grom smu tek by od dał swój tą swo—

bo dą nie za ila żo nej zgry zo ty 'zom nię, nie, o Han no zo stań rzuj—

ili wa ją ko i sto ty wot ne od skaz niech wzgły bi ser ca twe go syo—

czy wa głos co ztwych pro gów od da la nas niech wzgły bi ser ca syo czy wa

głos co od da la złych pro gów powód?

Hanna. Czy zwa — szej Stefan. Nie nie Boj ta Wasz spo kój — nia

Hanna. (Ona) wraca — może

tam. Czy mo że ~~z tamtąd od ~~ gro zniej — szej bre ści

Stefan Hanna

Nie Nie

zdo — ma? nie z Domu wje tu nie zrzą — ście gro — zi

Stefan.

wam Nie pra — gnij zba dać ta jem ni — cę od —

da — lić nij mu nie my stąd bo każ da chwi la wy dro — ma dla —

zej wtrąd nie go — ko — ju ser decz — nych dzień zy — cia ca łe — go mie — dzę

wro — zy ty chmo by wie czo nej upro wa — dza dzień dro gie na dzie i garderą za —

182

ran-na tu mi za bły-snął zdra-li — wy los, i wy dart wszyscie Han-no! o

wes — — — cem — 2o

Han-no! zà-łuj bie dne-go! to sta-rzny cios zni'kło me wszyście Han-no! o

Han-no! zà-łuj bie dne — go! to sta — rzny cios.

Homna (na stronie)

Ach to cios za-miast... nie wątpię dłużej zga du-ję po wo-rze ser dca mych

Dzień zga du-ję co mu mè do — ły wró-ży i co tęs-chno-ty tyro wa-dza

cień co nie do — le mu wró'zy co tęs — chno-ty tyro wa dze cień.

/do Stefana/ Stefan.

więc to nie zmienne po sta_no_ wie_nie Dziś od jej

Hanna /a pewnie na swoim mniemaniu/ /nieco z kokietkerją/

Ożą my i brat i ja I brat... tak, tak, leer choć sta tosć wasza mo że ią

Stefan:

od jazd o dto zieć da... Oj_ca zmar twi_ cie przy krą od_mo_wą Oj_cie prze_

Hanna

ba czy gdy ne gli oras Więc ta jem_ni_cę od_ga_dam o wą dzi wna przy_

ią_ga kirę pu_ ję was

Hanna

Stefan

nie wat pij Dla_zej od ga_ dam po_ wód ser ca

La_ ni przez li_ tość nie ba_ daj Dla_ zej wśród nie po ko_ ja ser_ ca

Drzeń, ed ga — dłam co mu tęs — knio ty. tyro wa — dza cień

Drzeń zły cia ca te — go do — tą. wró — ży a tyro wa — dza cień Drogiej na —

Drogiej na drzeń

Drżeń gwiazdą za ranną, tu mi za błyskał zdradli — wy los.

wes — — — — — — do

gwiazdo za ranną i mnie za błyskał zwodni ezy los bied — — na bied — na

Zga sło me szczęście Hanno! o

rallent

Hanno! Straszny to cios hań ra Dość

Hanno! Straszny to cios! O za tuj

più mosso.

tłu — mi bo te — sny cios ach blask jej gaśnie

mnie. to stra — szny cios O za tuj Hanno bie —

più mosso.

ra dość tłumi bo te — sny cios ach blask jej gaśnie i ra — dość

dne — go za — tuj straszny cios! O za — tuj Hanno biedne — go

185

Ha mi bo le – ny cios, bie – dna jak bo le – ny cios!

za tuj! to stra – ny cios Ha mi za błysnął zdra – dny los.

bo le – ny cios

ga –

Recitatiwo po Duecie

Miecznik. /Do Zbigniewa z którym wchodzi/

Miecznik.

De

Nie za prze craj serca cier nie! w mo jej chacie warcie

Piano.

strach, toż bez nie wiast sto wu wier ni chcecie wró cić pod wasz dach Zbigniew Jn ny po wód Miecznik. A lecz

przecie gdy do ja – tra zo – sta – nie cie Stefan: Nie! nie! Zbigniew O nie! Miecznik /wpatrując się w obydwóch/ Lentoso: Ten i ten

a tempo.

186

Maciej /: wnadtrzy głębią /: Brzeska:

Bryka za-szła na pod-

Mieszanik /: zniecierpliwiony :/ Maciej

wó-rze Wjeż-dża też-cie chy-ba tchó-rze Kto tchórze mo-i pa-

Mieszanik

ni-cze Tak tak i ty! wiem o strachach, wiem że stąd śmiesmy was wygania

a tempo. Moderato Maciej /: zrażony :/

wzgląd Tchó-rze tchó-rze! mo-i pa-ni-cze

cis ces

Moderato. /: cicho :/

Stefan

Mieszanik

Maciej

Zbigniew

Macieja miler.

Mówią że ten gmach przeklę-ty pro-wadzi do zdrowej krzywdy i

/: cicho :/

Co-cry nisz!

fp

Ste. miłer stary

Mic.

Mac. stratty

Zbi. że tu przez kleństwo i Try że stąd nad nim grzmi.

Zli hej się [n:1:] po wtrzymać nie ma po — so — bu

molto

Ste.

Mic. Macie już miłer!

Mac. A więc gdy na tym Dwo — rze cię- ży przekleństwo bo — że

Zbi. ach za miłer wraz!

crescendo

Ste. Ko kud — ne po — so — że — nie

Mic. Co to jest

Mac. chmura co się tu crer — ni mo że o-garnąć i nas!

Zbi. O w jak — że trud — ne po — to — że — nie

Ste. Ma — cież nas wpro — wa — dza wpro — wa — dza nas.

Mic. Nie nie ro — dzi — miem nie ro — zumiem was. Recita:

Mac. chmura co się tu crer — ni mo że o-gar — nąć nas. wrak kubek

Zbi. Macież wpro — wa — dza nas! Ma — cież wpro — wa — dza nas

188

wku bek, sto wo pro – sto – wie Dla cze – go dwór ten straszn ym się zo wie tak Pan Da –

ma zy kto ma – czył

№ 10. Finał.

Dziewczęta i trzaskroba

Stefan

Maciej

Mieczník

sam. Co to ma znaczyć

(zakłopotani)

Zięmiec On nie wie sam.

On nie wie sam.

Maciej

Wszak ku bek wku bek

Piano.

sto wo pro sto wie Dla cze go dwór ten stra — sznym się zo – wie tak Pan Da —

Mieczník

ma – zy kto ma czył nam Ah! zga du – je! pan Da ma – zy co się wrzaty wdał nie

wie ście.. mi – ły żart gdy bez u – va — zy a le tak

to dla to dla bla

139

Skotuba /wchodząc/ Miecznik

wart. Jaś-nie pa-nie Miłer-nie mra-wo. Dan Da—

Skotuba Miecznik

ma-zy prę-dzi niech żwawo przyjdzie tu Ten Już da-wno w mieście Co? wy—

/ Słychać dzwonki coraz głośniejsze — wszyscy słuchają /

je-chał? wy-niósł się Dzwonią na Kuligarnię

Stefan. i Miecznik

Maciej i ztrącą Cóż to? Cóż to?

Skotuba

O — woź Ja-śnie pa — nie. bie — giem

do nie-ni i le tchu to ku-li giem lior-ne sa — nie po gość-ciń-cu pę — dzą

Miecznik.

Ach. Każ-cie wyprzągać głupią ba-śnię jak po wró — ci pan Da—

190

348

ma-zy bar-dzo ta-two wam wy-ja-śnię przytem u-zrow na-tę

Stefan

Miecz

mu.

Maciej

Zbigniew

Skotu

molto

/Dzwonki coraz głośniejsze ustają kolejno słychać wesoły gwar za sceną/

/Zbigniew i Stefan wydają ciche rozkazy Maciejowi, który za miłą się oddala/

cres - cen - do

Wejście altów i tenorów

349

/Drzwi główne otwierają się jak szeroko/

/Chór wpada na scenę/

z hałasem na czele Arlekin z trzepaczką a wołając kulig! kulig! uderza nią po ramieniu Stefana i Zbigniewa obiega wkoło Miecznika potem znika w tłumie/

Chór.

Alti

Tenory

Od te re ma, do te re ma cry to smiesz cry lo-du tom do Miecz ni-ka

191

za je dziema kuliġ kuliġ wjè go dom Gdy dò gar dła mroźz sij – ga

wejście Sopr. i Tenoru

6 7 8 9 10

zło tym je wę grzy nem pług er zi ma tę – ga. Miłerni – ku – ò jei – wni – cy

11 12 13 14 15

Sopran / wchodzi ad libitum nastenę /

Da waj klucz bąśi Od te – re – ma do te – re ma Czy to śnieg czy lo – du łom

16–24 25 26 27 28

Sopran Do Miłerni ka za je dziema kuliġ kuliġ wjè go dom.

Alt

Tenor

Bas

liż dy mroźz do

29 30 31 32 33

gar dła sij – ga zło – tym je wę grzy nem pług Hej Miłerni ku zi ma tę – ga,

34 35 36 37 38 192

Da-waj da-waj kluez Hu! ha! do pi-cia-cy

39 40 41 42 43

Da-waj kluez hu! ha! hej Mieczniku da waj Da — waj

44 45 46 47 48

Od te-re-ma do te re-ma czy to mieg czy lo-da-tom czy —

kluez

czy

49 50 51 52 53

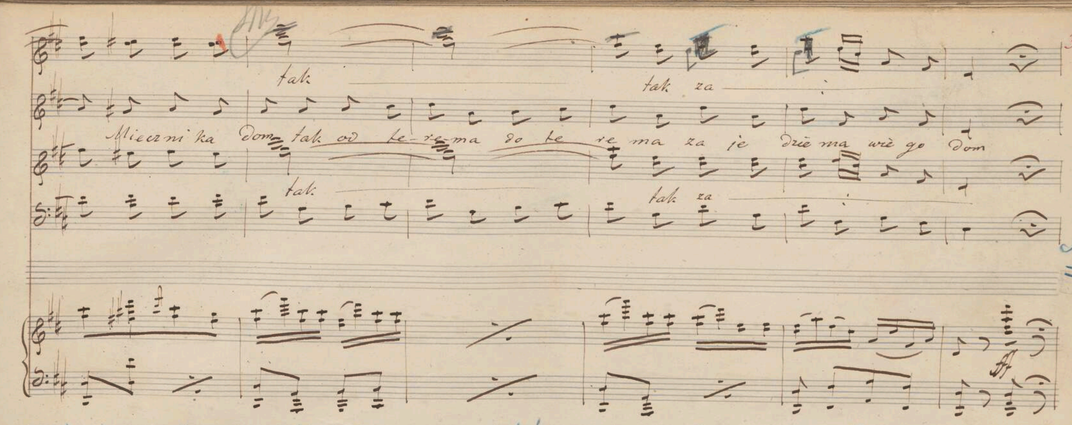
to mrok czy lo Du Tom, Do Mieczniki za ie —

to mrok czy lo Du Tom

Ui Ui meidzie 55 56 193

58

Drze ma ku-lig ku-lig wję-go dom ku lig ku-lig wję
lig lig ku-lig wję
idzie
bis
Tom
Dom
go
w Mieczni-ka
ku-lig hej w Mieczni-ka
idzie
59
60
61
62
63

tak
tak za
Mieczni-ka dom tak od Le-rzma do Le re ma za je drze ma wę go dom
tak
tak za
Mar
W tem miejscu Marsz z chórem vide karta 209
Go spo da rzu
Go spo-da rzu
194

gości coś nie widać coś nie widać

coś z twych gości Dziś ta do ści dziś ta do ści, czy źle wdo —

Mieczník /bezhumoru/

Nie maj dro ści wca le nie, tyl ko żal mi przyja —

Czy źle wdo — mu

mu

cie la, co za ba wy nie po dzie la, co dzi ra no po kry ja mu z mo jej cha ty

wy nio sł się

Hej u spo koj ser ce rzew ne, toć to on on za prew ne, to Ar-

to on za

195

Mieczniki.

Stefan

Zbigniew

Maciej

Kontrabas

Pan Da-ma-zy

Soprany

tak: wte strony mu siat' urodzić

Tak

le kin le by masz.

i zmu szony przebiat

Pan Da-ma-zy

Pan Da-ma-zy

Pan Da-ma-zy

Pan Da-ma

ma

Pan Da-ma-zy! pan Da-ma

pan Da-ma

Pan Da ma-zy pan Da-ma

O to go masz.

to on-

się

zy zy zy zy zy

sam ha

sam ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha Od te_re_ma do te_re_ma cry to mi_ag cry

sam ha

sam ha

ff

lu_du tom. Do Mie_cz_ni_ka za je_dzie_ma ku_ty_ty_ty wie_go dom

gdy do gar_dła mróz zy_ga ze_to tym je_st wy_grzy_nem pra_cy ha! ha!

hej da — waj od pi—

hej Micz—ni'ka da waj da—waj Kluczhej hej Micznika od piw ni—cy od pi—

przytrzymujące wymykającego się Damazego i chcącego go

Chór

Damazy.

wni—cy da—waj klucz

Maciej

Lan Da— zma — zy Tak

Chór

Zbigniew

Miecznik

to ja wy bor nie wo bec wsze tych pa nów i pań wy ja—śnisz mo—że

cze mu trzymasz źle o mo— im dwo rze cze muś ka— lumnię rzucił nań skądpie—

zum — cja, skąd pre zum — cja że ten gmach na ~~bractwo stoi~~ Sierocych sta—wion

198

sfp sfp

364

Ah to dziwny jakiś żart kto śmiał wyrzec że ten gmach

gmach

Trach!

ska wrón na bia – łej skale Trach

ska – wrón na bia – łej skale Trach

die – ro cyd

Miecznik /do wszystkich/

Czyte

365.

Damazy /mówi prędko ze strachem/

ba mię sunt de fi – de Me – a Culpa! mój Miecz ni – ku! przy wie – rze – rzy jak na –

krzyż ten to – a – stów jest bez – li – ku a pro wi – nie, wzrok się zdarza, palnąć koncept z ka len –

Miecznik /z uśmiechem/

da rza zwłaszcza kiedy w mózgu pali jak od – da – lić dwóch ry wa – li O – ni

199

77

ry wa-la-mi są?. a który waści rzeznot ko? im ry ci tem a-ni

Damazy / do Miecznika /

ści. Tru-dno wie-rzyć do wiedź mi od da-wna ser-ce

Żbigniew / bierze Damazego nastrone /

zgto wą na wy-ści-gi bia-gać ka-żą rw jąc cu-dne sny, o ry-ku.. Tylko nie

mówi mu groźno na ucho /

Damazy

Pan ny Jad-wi-gi, lub o ba u-ry o-be-traz ci nie-nie! wra-gnę!

Fagoty Solo

wra gnę jak nie bie skiej man-ny ba gać zpo ko rą u tar ycho

Stefan / powyrywa go szablę i rzuca mu groźno /

stoj o ry-kę Tyl-ko nie Pan ny Pan-ny lub ka ra bellą pomchnę cię w grób.

200

Damazy.

Chór

Czy-ją że wasć pra gnie-nie rę-ki?

Być tem

fp

pew-ny! co za mę-ki! pra gnę bła-gać o nią, bez... ny-

Stefan (żywo zbliżając się do Mieczysława)

wo-le bro-nią Teck! o Ho-ri Han-ny bła-gam ojca ko-rze! La nie racz

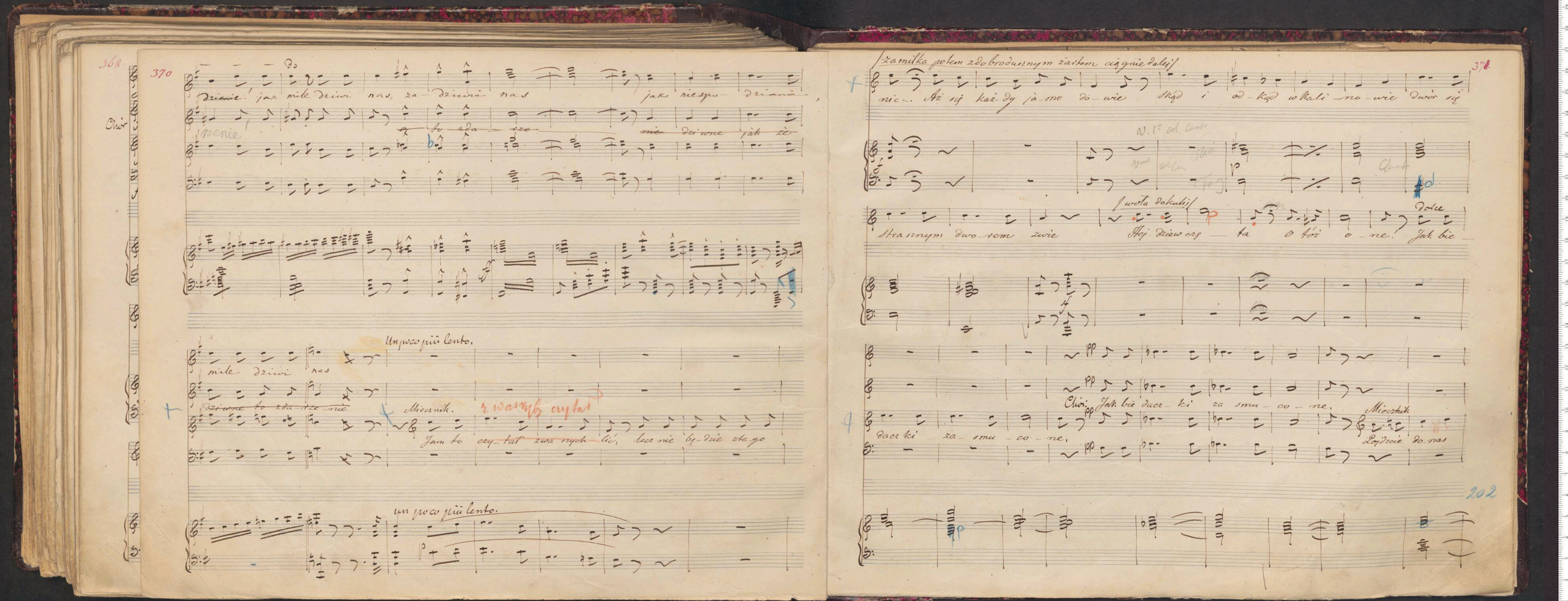
Być nem na zy-wać mnie, Zbigniew

O dra-gę cór-kę wier-ca fer-wo-rze

cres-cen-

Chór Co za dziwne zda-rze nie! to dziwne to zda-

na przy-jaźń oj-ca za bli-nam was.

368
370
Chór
Do
Dziwie, jak mile dziwi nas, za-dziwia nas
jak niespo-dziana,
Dziwie
za-tu-ada-rze
nie dziwne jak że
Unpoco più lento.
mile dziwi nas
Dziwne to zda-rze-nie
Miesznik.
z wasnych cuptat
Jam to czy-tał zwa-nych li-ci, lecz nie by-dzie-tego
un poco più lento.
za milka polem zdobrodusznym zarem ciągnie dalej
nic... Aż się każ-dy ja-mo do-wie skąd i od-kąd wkali-ne-wie dwór się
N.1 col Cant.
Jwoła dokulis
Strasznym dwo-rem zwie
Hej dziewcz-ta o tóż o-ne! Jak bie-
Jak bie dacz-ki za smu-co-ne.
Miesznik
dacz-ki za-smu-co-ne.
Idźcie do nas
202

Chór

Lecz idźcie do nas, pójdźcie wraz wieś ka-

Chór.

wesprzeć mnie. Chór

p dolce

Wieś się każdy jasno do wie

Wieś się

żdy ją

a wieś każdy ją sno do wie się skąd

każ dy ją sno do wie ją

sno do wie się

fpp

wkali no wie dwór się straż nym dwo rem zwie.

fpp

fpp

Mierzwik

Lucas

mnie

203

Andantino.

Mężczyźni.

sto ma lat, mój za-ceny dziad zbu-do-wać ten roz-ka-zał dwór, i dziewcze kwiat ze-zla-bet rad, a

Andantino

pp Chór.

pp

A Bóg im dał aż dzie-więć cór. Mężczyźni.

Bóg im dał dzie-więć cór

pp

Nej-piękniejsza z róż gdy wzro-sła już, gdy

Hamma / spuszcza oczy.

pu-wab gdy sro-mo-ści po-ja-wił się mło-dzian tuż, i cóż?.. I wnet po-tro-chał się mniej.

wnet po-tro-chał się mniej Mężczyźni

Za tarnką brzy-two-że jak skry; więc mło-dzian wraz zsiadł kich

Chor

Jaduriga (Aussprache sorgl.)

trzech wkonku ry grzmi za rzeź — dża, i

Chor i o że

I o że-ni-to sij trzech

ni — to sij jch trzech. Mjecznik.

Wtaki to slad przez kil-ka lat za rzy-ciem zja — wił sij tu —

Hanne

Jaduriga

Nasj mło-dszych dziewcząt bek pije

Chor

Dziewcząt bek

żije aż za-ony dziad wy pora wit wtaniat

pije Dziewcząt bek pije

Mjecznik

Lecz gdy tu chmur nie we se-la grzmiały wko-ło ka ducznie panny sta —

205

rza ty Więc Matki Cio ciè, wprôż nym kto-ko-ciè, w dz rem nej zto ici ora ka jąc go-ści, Ja grotka

Sdy więc we-

Miecz. vela dom ab

grotka gdy je mi ją – ty dwór me go dziatke Straż – nym, straż — nym na rwaty.

Chór

Clara Dwór ken

straż nym na zwa ny

straż nym na zwa ny

na zwa ny

straż nym dwór na zwa ny

E wiesz że więc

Miecznik. / do Czesnikowej /

Więc dla te go wspa ni mo wie, każ dy znich był ni – by

206

380

Stefan / ~~razem do Czesnikowej~~ / Mieczenik

Wtem zkąd się dwie ten straszny zo wie stry-je-nec-ko wie my już I tak

t. chór

Straszny Bóg-dzie wciąż Bo-ska wo-la Wa-sza

chęć! patrz Jad-wi-niu! to twój mąż Hen-no! to mój dru gi

pod:

Allegro. Andante

Chór. Vivat! vivat pa-try Dzie! Ty jam Kto iin ży- cy żle!

Mieczn. Chór. Tenor. Vivat! vivat Dzie! te pa-try Dzie! tak!

Hanna (do Stefana) Jadwiga (do Zbigniewa) Kompa primitivo.

Jakie będzie panie bracia? gdzie wszy nieznaleziony stan? Toć nie-

Jak — stan?

Nie

4/3

281

207

414
382.

un poco piu mosso.

Hanna. wiasły w wasrij chaćie! a dźwcżi taki piękny plan! Nie tak! nie tak! Słuchaj macia. z ojcem rodzia bierzcie wzór. Będą

Jadzia.

Stefan. Domasy Nie tak! nie tak panie bracie! z ojcem rodzia bierzmy wzór. Będą

Marij. Marnik. Nie

Zapnicz Jarząbek Nie

Nie tak! nie tak! Słuchaj macia. z ojcem rodzia bierzcie wzór: będą

Nie

Nie

Nie

un poco piu mosso.

415

Żony w wasrij chaćie! niechaj czy je Krewny Dwór!

w wasrij

w wasrij

Allegro

415

208

Koniec opery.

Państwowy Przegląd Muzyczny
SEKCJA
Zakład
M. MONIUSZKI

Straszny Dwór

„MAZUR" (z Chórem. Akt IV) St. Moniuszko. 412

AUTOCHEMIGRAFJA
Pospieszna Kopjatura „NUT" Partytury, Solowe partje, Chórowe głosy, Transpozycje, i Repetytory Baletowe.
A. Kaźmierz. Napierkowski
Ulica Wspólna № 77. mieszkania № 29.

Sopran. Alt. Tenor. Bas.

f Hej za-graj- cie siar- czy- ście

f Hej za-graj-cie siar- czy- ście

f Hej za-graj- cie siar- czy- ście

f Hej za-graj- cie siar- czy- ście

ff *mf*

rznijcie nam od u- cha smyczkiem rwać o- gni- ście

rznijcie nam od u- cha

rznijcie nam od u- cha

rznijcie nam od u- cha

mf

grej-cie nam o- gni- ście

pu-zon wgrzmot niech dmu - cha

p

puzon wgrzmot niech dmu- cha

puzon wgrzmot niech dmu - cha

smyczkiem rwać o- gni- ście puzon wgrzmot niech dmu - cha

puzon wgrzmot niech dmu - cha

f

A.

hej- że zgo-dnie wraz. Ach mu-zy- ka to cu- do

hej- że zgo-dnie wraz. Ach mu-zy- ka to cu- do

A.

hej- że zgo-dnie wraz. Ach mu-zy- ka to cu- do

A.

hej- że zgo-dnie wraz. Ach mu-zy- ka to cu- do

ff

fz. fz.

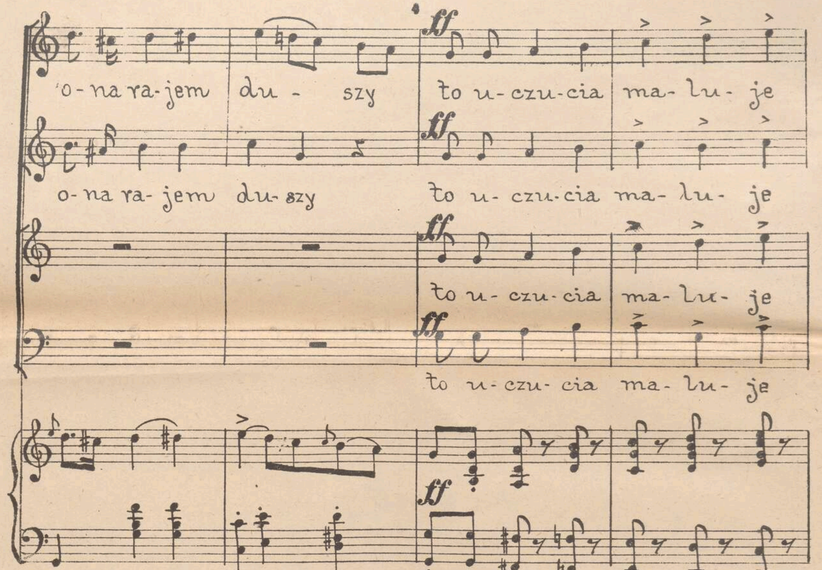
cie- szy po- i wzru- szy nie da nas o- wła-dnąć nu-dą

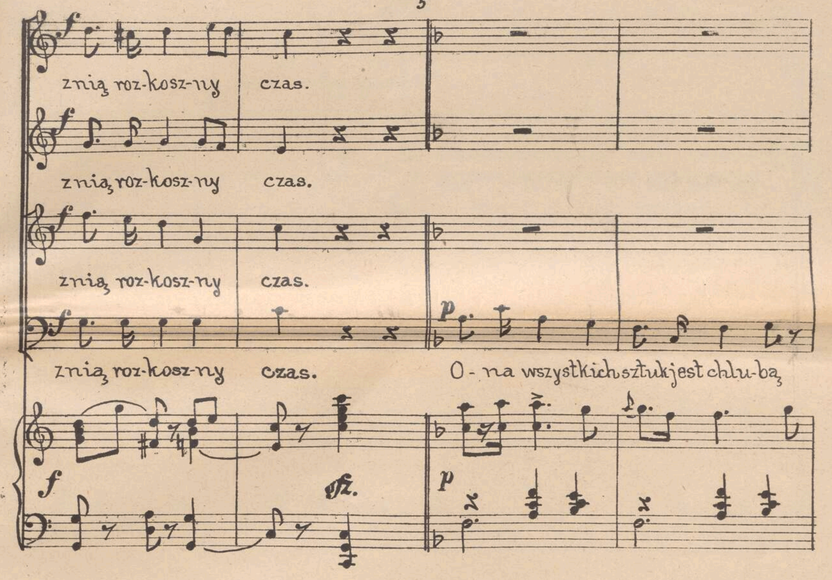
cie- szy po- i wzru- szy nie da nas o- wła-dnąć nu-dą

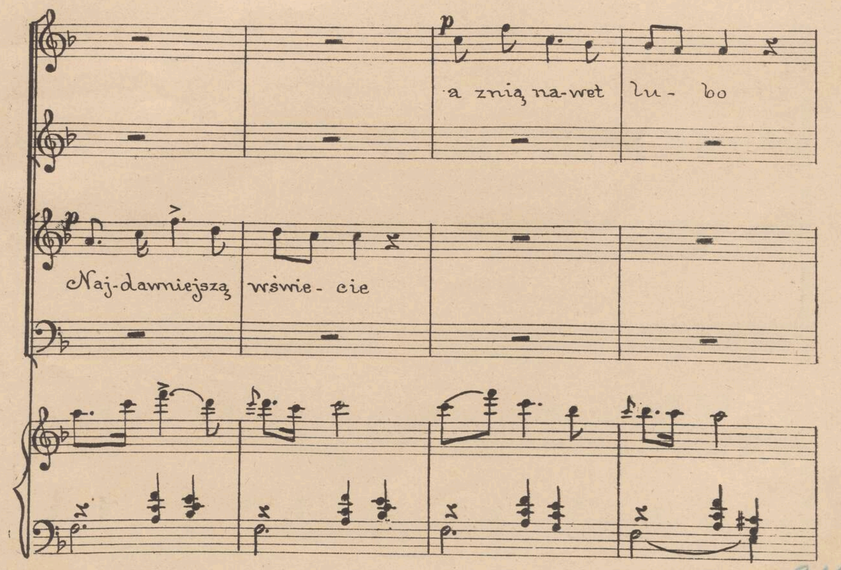
cie- szy po- i wzru- szy

cie- szy po- i wzru- szy

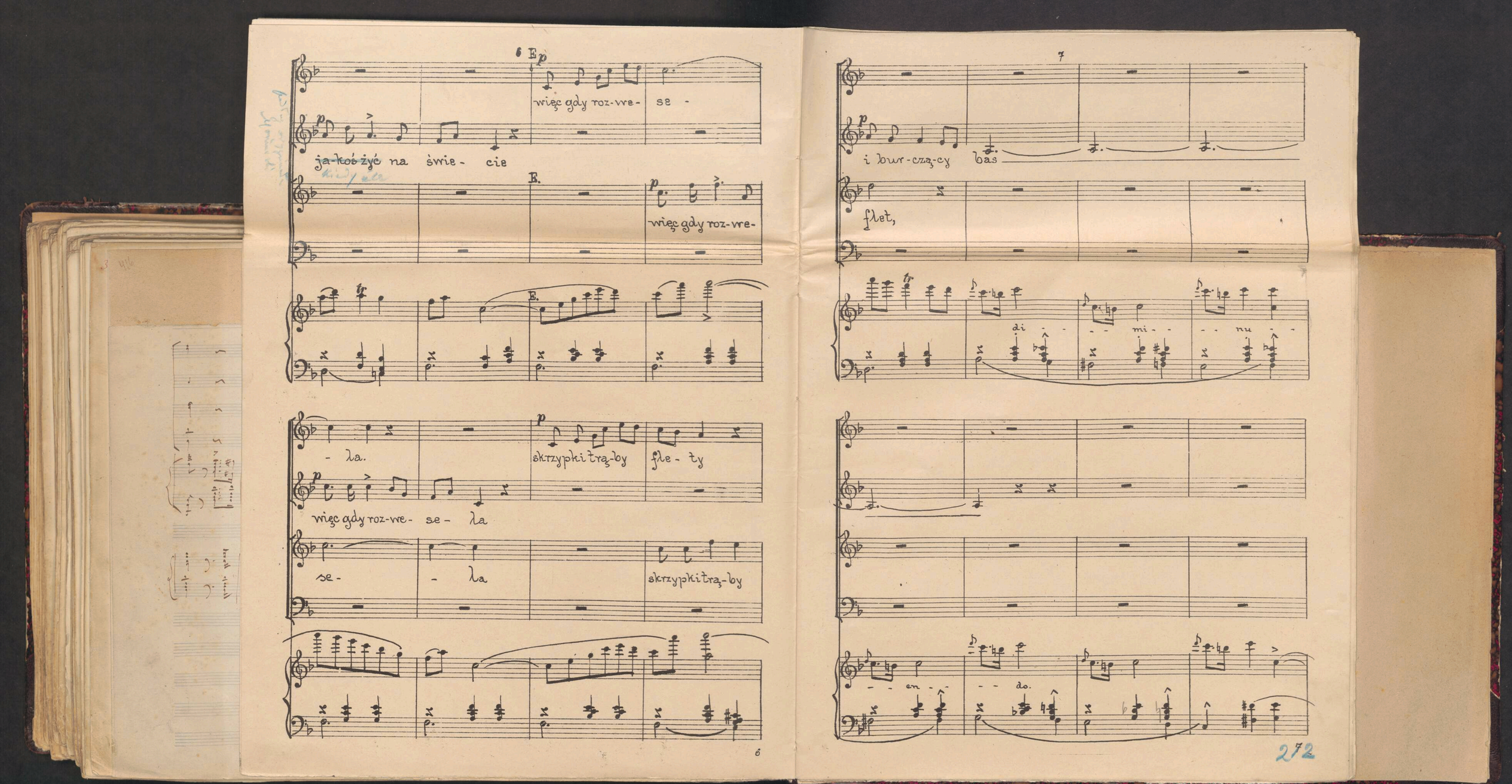
p

o-na ra-jem du- szy
to u-czu-cia ma- lu- je
o-na ra- jem du- szy
to u- czu- cia ma- lu- je
to u- czu- cia ma- lu- je
to u- czu- cia ma- lu- je
to wnas za-pał bu- dzi
to wnas za-pał bu- dzi
to wnas za-pał bu- dzi
o-na u- szla- che-tnia lu- dzi
to wnas za-pał bu- dzi
o-na u- szla- che-tnia lu- dzi

znią roz-kosz-ny czas.
znią roz-kosz-ny czas.
znią roz-kosz-ny czas.
znią roz-kosz-ny czas.
O- na wszystkich sztuk jest chlu-bą

a znią na-wet lu- bo
Naj-dawniejszą wświe- cie

211

6
E
p
więc gdy roz-vre- se -
ja-koś żyć na świe- cie
E.
więc gdy roz-vre-
- la.
skrzypki trą-by fle- ty
więc gdy roz-we- se- la
se-
- la
skrzypki trą-by
7
i bur-czą-cy bas
flet,
di - - mi - - nu - -
- - en - -
do.
272

f

O - na wszystkich sztuk jest chlubą najdawniej - szą,

f

O - na wszystkich sztuk jest chlubą najdawniej - szą,

f

O - na wszystkich sztuk jest chlubą najdawniej - szą,

f

Ped. Ped. Ped.

mf

w świe - cie ah zniąz nawet lu - bo,

mf

w świe - cie ja - koś żyć na

mf

w świe - cie ah zniąz nawet lu - bo,

mf

w świe - cie ja - koś żyć na

Ped. Ped. Ped. Ped.

mf

gdy więc roz - we - se - la

mf

w świe - cie gdy więc roz - we -

mf

gdy więc roz - we - se - -

w świe - cie

Ped. Ped. Ped. Ped.

mf

skrzypki trąz - by fle - ty,

mf

se - la i bur - czą - cy

mf

la skrzypki trąz - by flet,

tr

Ped. Ped.

bas.

di - - mi - mu - en - - do.

Ped. Ped. Ped. Ped.

malto crescendo.

Hej za-grajcie śiar-czy-ście rznijcie nam od u - cha

Hej za-grajcie śiar-czy-ście rznijcie nam od u - cha

Hej za-grajcie śiar-czy-ście rznijcie nam od u - cha

Hej za-grajcie śiar-czy-ście rznijcie nam od u - cha

ff

smyczkiem mać o- gni - ście

puszon wyjmotnieche dmu - cha

mf

grajcie nam o- gni- ście

smykiem wraz o- gni- ście

purzon wgzmot niech dmu- cha hej- że zgo- dnie wraz.

purzon wgzmot niech dmu- cha hej- że zgo- dnie wraz.

purzon wgzmot niech dmu- cha hej- że zgo- dnie wraz.

purzon wgzmot niech dmu- cha hej- że zgo- dnie wraz.

A mu- zy- ka to cu- do cieszy po- i wzru- szy

A mu- zy- ka to cu- do cieszy po- i wzru- szy

A mu- zy- ka to cu- do cieszy po- i wzru- szy

A mu- zy- ka to cu- do cieszy po- i wzru- szy

nie da nas o- władnąć nudą o- na ra- jem du- szy

nie da nas o- władnąć nudą o- na ra- jem duszy

215

ff
To u-czu-cie ma-lu-je To mas za-pał bu - dzi
ff
To u-czu-cie ma-lu-je To mas za-pał bu - dzi
ff
To u-czu-cie ma-lu-je To mas za-pał bu - dzi
ff
To u-czu-cie ma-lu-je To mas za-pał bu - dzi
ff

f
zniąz roz-koszny czas.
f
zniąz roz-koszny czas.

p
o-na u-szla- chetnia lu-dzi zniąz roz-koszny czas.
f
o-na u-szla- chetnia lu-dzi zniąz roz-koszny czas.

p
sfz.

Tric.

Trio.

Trio.

f
ff

pp

276

pp

Hej dmij hej zwij

i niech wdziarskim

pp

Hej dmij hej zwij

pp

Hej dmij hej zwij -

zchłopska co się zo - wie

scherzando.

p

chó - rze

Kie-dy star-szy wsio - wie

żyj nam żyj ma-

zu - rze

p

hej-że da-lej wrax.

Ia. volta.

IIa. volta.

Ia. volta.

IIa. volta.

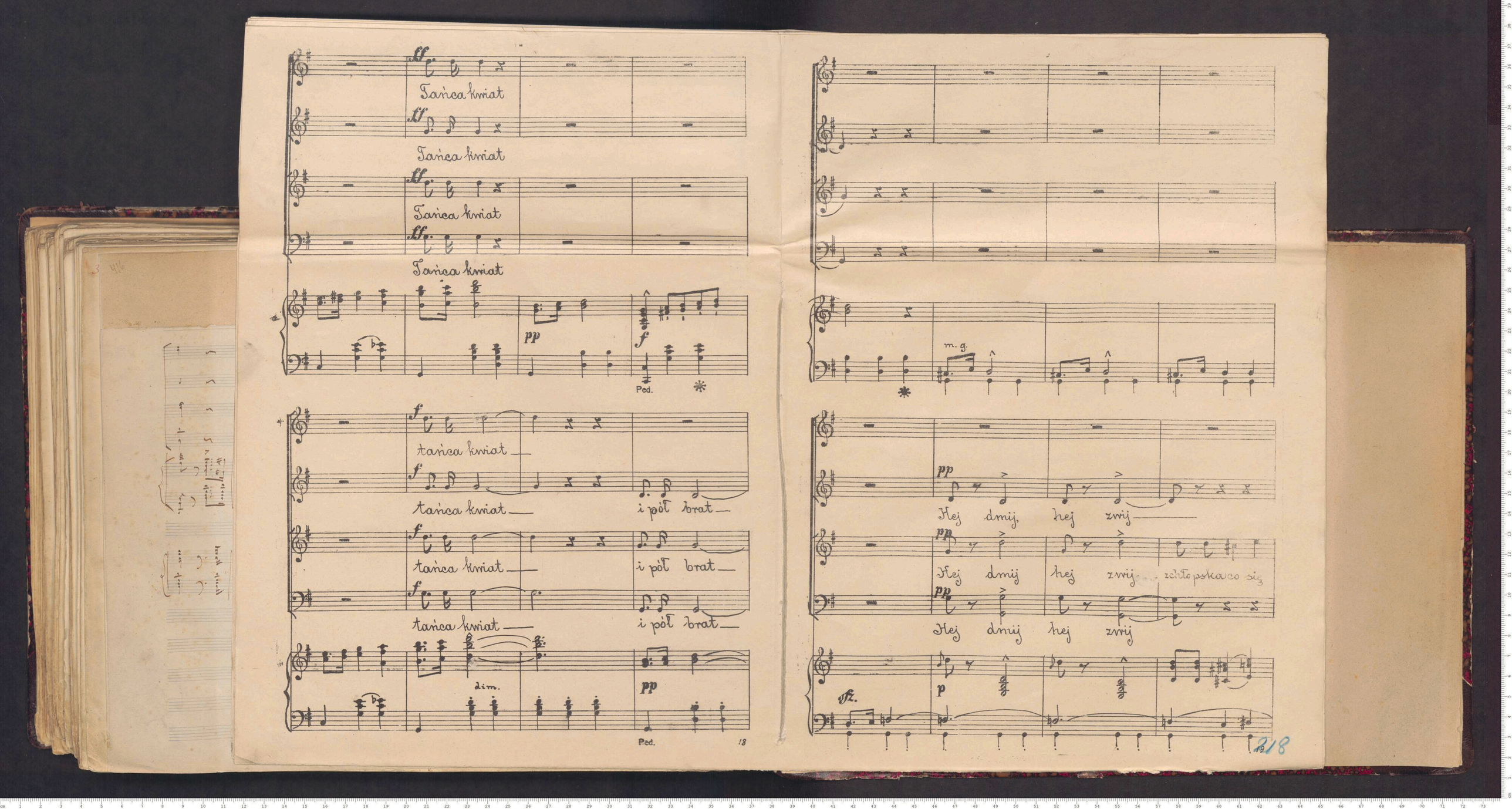
Ia. volta.

IIa. volta.

m. d.

Ped.

2/7

ff
Tańca kwiat
Tańca kwiat
Tańca kwiat
Tańca kwiat
pp
f
Ped.
f
tańca kwiat
i pół brat
tańca kwiat
i pół brat
tańca kwiat
i pół brat
dim.
pp
Ped.
13
m. g.
pp
Hej dnij, hej zwij
Hej dnij hej zwij
Hej dnij hej zwij
vfz.
p
19
218

i niech wdziarskim chó - rze

i niech wdziarskim

zo - wie

m. d.

m. g.

żyj nam żyj ma - zu - rze

chó - rze

hej - że da - lej

20

1a volta.

2a volta.

a 2

dolce.

grajcie graj - cie nam da - lej

wrax.

wrax.

1a volta.

2a volta.

0.

1a volta.

2a volta.

0.

molto semplice.

pp

niech te zgodne to - ny wser-ca tra-fia stro - ny

21

419

i niech wdziarskim chó - rze

zo - wie

m. d. m. g.

i niech wdziarskim

żyj nam żyj ma - zu - rze

chó - rze

hej - że da - lej

20

1a volta. 2a volta. a 1 dolce.

grajcie graj - cie nam da - lej

wrax. wrax.

1a volta 2a volta. o.

1a volta. 2a volta. o. molto semplice.

pp

niech te zgodne to - ny wser-ca tra-fia stro - ny

21

mf słońce.

grajcie graj- cie nam tam da-lej

pp

grajcie graj-cie da- lej

mf

niechte zgo-dne to- ny wserca tra-fią stro- ny

pp słońce.

grajcie graj-cie namtak da- lej

pp

grajcie graj-cie da- lej

Ped. * Ped. *

niechte zgo-dne to- ny wserca tra-fią stro- ny

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

220

niechaj brzmika- pe - -

pp

niechaj roz- we-

grajcie graj-cie da - lej

Ped. Ped. Ped. Ped.

- la

skrzypki traj-by fle- ty

niechaj roz-we se - la

se - la

skrzypki traj-by

Ped. Ped. Ped.

i bur-czą-cy bas

flet

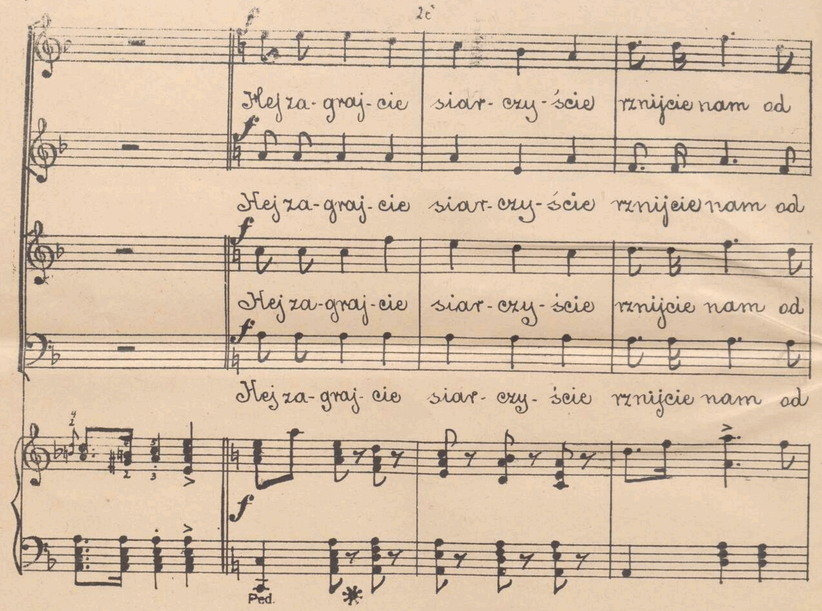
di - mi - nu - en -

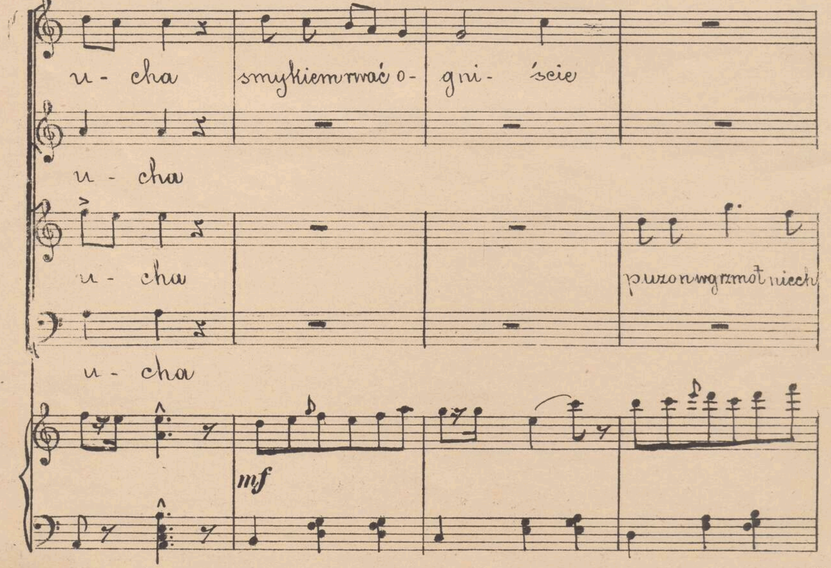
Ped. Ped. Ped.

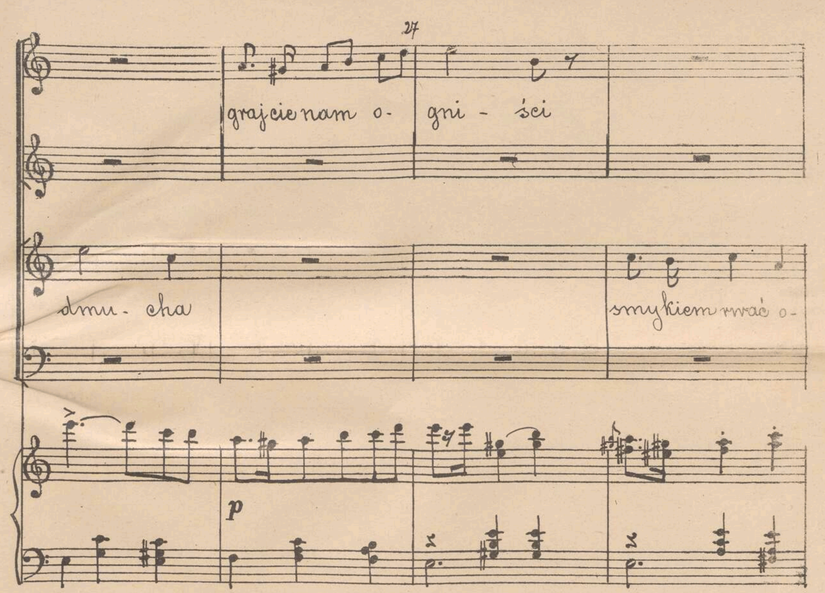
molto crescendo.

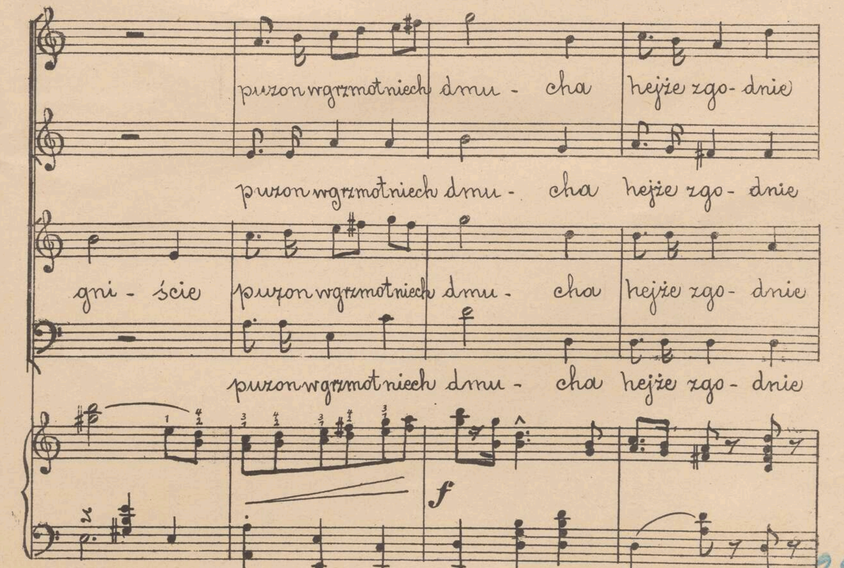
- - do

221

Hej za-graj-cie siar-czy-ście rznijcie nam od
Hej za-graj-cie siar-czy-ście rznijcie nam od
Hej za-graj-cie siar-czy-ście rznijcie nam od
Ped.

u-cha smyklem rwać o-gni-ście
u-cha
u-cha puzon wgrzmot niech
u-cha

grajcie nam o- gni-ści
dmu-cha smyklem rwać o-

puzon wgrzmot niech dmu-cha hejże zgo-dnie
puzon wgrzmot niech dmu-cha hejże zgo-dnie
gni-ście puzon wgrzmot niech dmu-cha hejże zgo-dnie
puzon wgrzmot niech dmu-cha hejże zgo-dnie

222

wraz. A mu-zy-ka to cu-do! cieszy po-i

wraz. A mu-zy-ka to cu-do! cieszy po-i

wraz. A mu-zy-ka to cu-do! cieszy po-i

wraz. A mu-zy-ka to cu-do! cieszy po-i

wzru-szy nie da nas o- władnąć nudą o-na ra-jem

wzru-szy nie da nas o- władnąć nudą o-na ra-jem

wzru-szy

wzru-szy

du-szy to u-czu-cia ma-lu-je to wnas za-pał

duszy to u-czu-cia ma-lu-je to wnas za-pał

to u-czu-cia ma-lu-je to wnas za-pał

to u-czu-cia ma-lu-je to wnas za-pał

tu-dzi

tu-dzi

tu-dzi o-na u-szła- chętnia lu-dzi zniąz roz-ko-szny

tu-dzi o-na u-szła- chętnia lu-dzi zniąz roz-ko-szny

223

Coda

ff

Za- graj- cie siar-czyście hej-że zgo-dnie

Za- graj - cie siar-czyście hej-że zgo-dnie

Coda.

ff

czas hej! Za- graj - cie siar-czyście hej-że zgo-dnie

ff

czas hej! Za- graj - cie siar-czyscie rznijcie nam od

Coda.

tr

ff

Ped. *

wraz, za- graj - cie siar-czyście rznijcie nam od-

wraz, za- graj - cie siar-czyście rznijcie nam od

wraz, za- graj - cie siar-czyście rznijcie nam od

u-cha graj - cie siar-czyście rznijcie nam od

ff

Ped. *

u-cha! hej dać i rznąć hej

u-cha! hej dać i rznąć hej

u-cha! hej dać i rznąć hej

u-cha! hej dać i rznąć hej

8

dać i rznąć

dać i rznąć

dać i rznąć

dać i rznąć

8

ff

224

graj - cie nam o grajcie tak da - lej da - lej tak o

graj - cie da - lej graj - cie

graj - cie da - lej graj - cie

grajcie grajcie, dalej grajcie, grajcie grajcie, dalej grajcie, grajcie grajcie, dalej grajcie,

cre - -

Ped.

graj - cie tak da - lej da - lej wtym chó - rze

graj - cie wtym chó - rze graj - cie wtym chó - rze

graj - cie tak da - lej da - lej wtym chó - rze

grajcie graj - cie, dalej graj - cie graj - cie wtym chó - rze

- - - seen - - - - - - - - -

Ped.

brzmij ma - zu - rze hej siar - czyście hej o - gniście

żyj ma - zu - rze hej siar - czyście hej o - gniście

brzmij ma - zu - rze. hej siar - czyście hej o - gniście

żyj ma - zu - rze hej siar - czyście hej o - gniście

do.

Ped.

rznij cie raź - no nam od ucha smykiem smykiem wrać o - gni - ście

graj - cie raźno nam od ucha smykiem smykiem wrać o - gni - ście

rznijcie raźno nam od ucha smykiem smykiem wrać o - gni - ście

nam od ucha nam od ucha smykiem smykiem wrać o - gni - ście

225

niechaj puzon wgrzmoty dmucha hej dąć hej rznąć

niechaj puzon wgrzmoty dmucha hej dąć hej rznąć

niechaj puzon wgrzmoty dmucha hej dąć hej rznąć

o - gni - ście siar - czy - ście wraz dąć hej rznąć

o - gni - ście siar - czy - ście wraz dąć hej rznąć

o - gni - ście siar - czy - ście wraz dąć hej rznąć

flet skrzypki bur - czą - cy bas

flet skrzypki bur - czą - cy bas

flet skrzypki bur - czą - cy bas

hej! ha - -

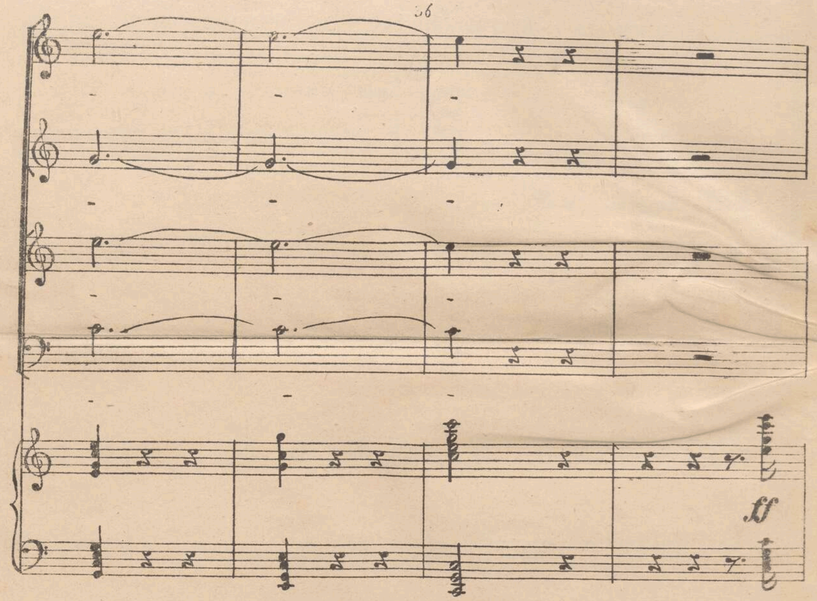
hej! ha - -

hej! ha - -

hej! ha - -

226

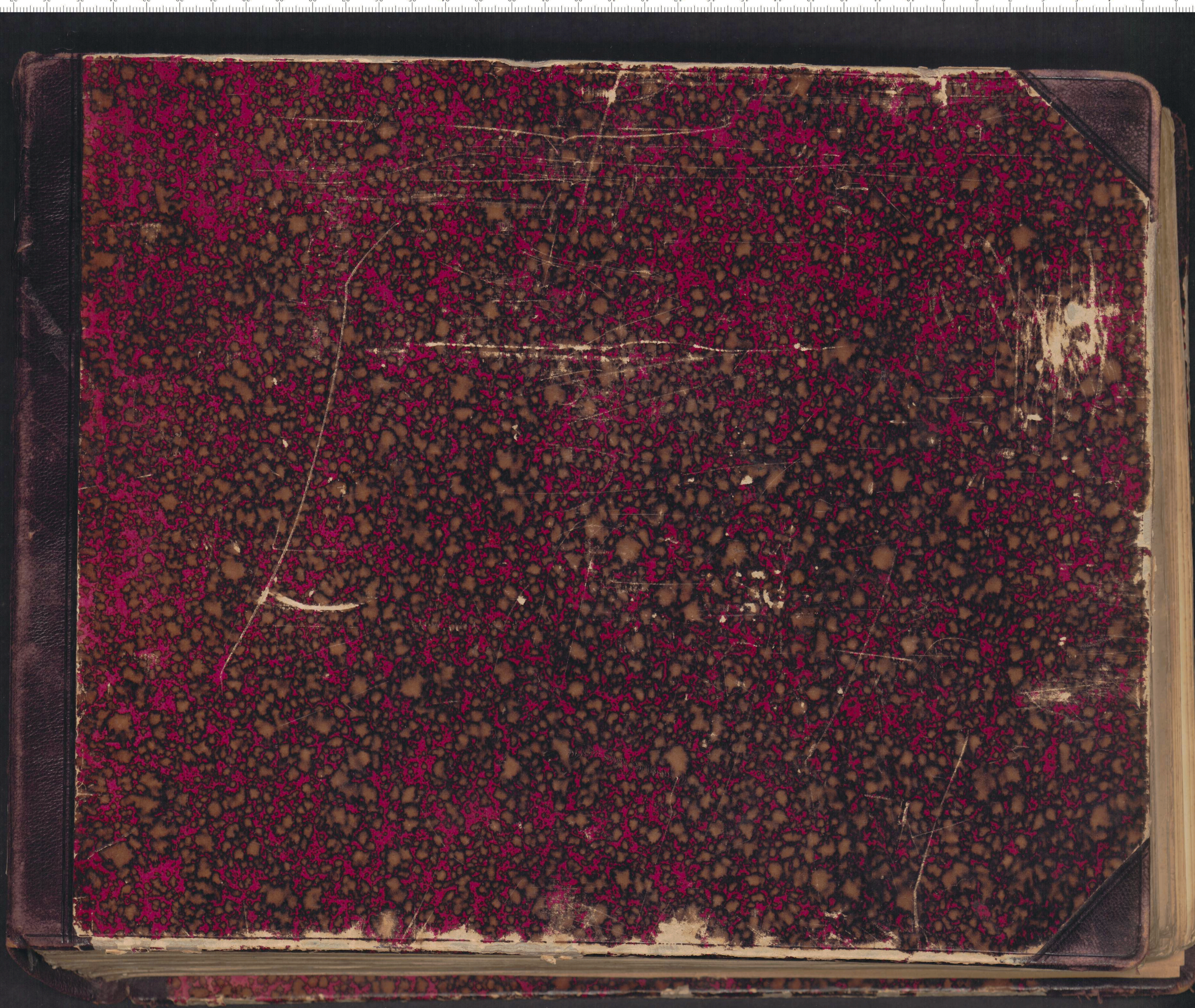
452

AUTOCHEMIGRAFJA
Pospieszna Kopjatura „MUT" Partytury, Solowe partje.
Chórowe głosy, Transpozycje, Repetytory Baletowe.
A. Kazimierz Napierkowski
Ulica Wspólna № 77. mieszkania № 29.

Komisja Zabezpieczania Zbiorów
i Bibliotek Muzycznych
Rewindykacja 27/IV/47
Przewodniczący Adam Chromiński

BIBLIOTEKA W.T.M.
635/M
STRASZNY DWÓR

Kopia ręką Stanisława Moniuszki

R638
Inw. 387

Państwowy Instytut Muzyczny
SEKCJA
ARCHIWUM
STANISŁAWA MONIUSZKI

Akt pierwszy.

(Słowa te wpisane ręką Stanisława)

Opera

Straszny Dwór

58 b)

Autogr. k. 24, 56, 183, 207, 205

Dopisano ręką Stanisława: zakończenie Aktu 2go i kształt uwertury ręką Stanisława (Akt IV)

Porównano ten przepis z oryginałem przechowanym w Archiwum Państwowym w Warszawie i zgodność zaświadczam. Stanisław Moniuszko